

ANALIZA BILANȚULUI

DIN SECTORUL DE ASIGURĂRI DIN ROMÂNIA

GHID METODOLOGIC
2020

Iulie 2020

Cuprins

Glosar de termeni și abrevieri	4
1 Introducere	5
1.1 Context	5
1.2 Obiective	5
1.3 Calendar	6
1.4 Rapoarte	7
2 Cadru și ipoteze	8
2.1 Data de referință	8
2.2 Cadrul de referință	8
2.3 Materialitate	8
2.4 Eșantionare	9
3 Analiza bilanțului	9
3.1 Sistemul de Guvernanță și politicile contabile	9
3.1.1 Sistemul de guvernanță	9
3.1.2 Analiză politici contabile	9
3.2 Fiabilitatea, calitatea, suficiența și relevanța datelor	11
3.3 Analiza Bilanțului Solvabilitate II	12
3.3.1 Rezerve tehnice	13
3.3.1.1 Segmentare și grupe de risc omogene	13
3.3.1.2 Recunoașterea și limitele contractuale	14
3.3.1.3 Evaluarea proporționalității	15
3.3.1.4 Cea mai bună estimare a obligațiilor (BEL)	16
3.3.1.4.1 BEL-Asigurări de viață și sănătate SLT (cu excepția index-linked și unit-linked)	16
3.3.1.4.1.1 Eșantionare	16
3.3.1.4.1.2 Model actuarial – Metodologie BEL	17
3.3.1.4.1.3 Garanții și opțiuni	20
3.3.1.4.1.4 Beneficii discreționare viitoare	21
3.3.1.4.1.5 Ipoteze	21
3.3.1.4.2 BEL - contracte de tipul index linked și unit linked	24
3.3.1.4.3 BEL – Asigurări generale și Sănătate NSLT	25
3.3.1.4.3.1 Verificări date	25
3.3.1.4.3.2 Model actuarial – Metodologie BEL	27
3.3.1.4.3.3 Ipoteze	33
3.3.1.5 Marja de risc	36
3.3.2 Active și pasive altele decât rezervele tehnice	37
3.3.2.1 Fondul comercial și activele necorporale	37
3.3.2.2 Active privind impozitul amânat și Passive privind impozitul amânat	37
3.3.2.3 Fondul surplus/obligații aferente beneficiilor din pensii	38
3.3.2.4 Imobilizări corporale deținute pentru uz propriu	38
3.3.2.5 Investiții (altele decât activele deținute pentru contractele de tipul index linked și unit linked)	39
3.3.2.5.1 Proprietăți (altele decât cele pentru utilizare proprie)	39
3.3.2.5.2 Dețineri în societăți afiliate, inclusiv participații	39
3.3.2.5.3 Acțiuni	41
3.3.2.5.4 Obligațiuni – Titluri de stat și obligațiuni corporative	41
3.3.2.5.5 Obligațiuni structurate	42
3.3.2.5.6 Active/pasive aferente instrumentelor derivate	42
3.3.2.5.7 Depozite și alte echivalente de numerar	43
3.3.2.6 Active deținute pentru contractele de tipul index linked și unit linked	43

3.3.2.7	Reasigurare: recuperări, solduri ale conturilor și eficacitatea transferului de risc	44
3.3.2.8	Creanțe din asigurare.....	48
3.3.2.9	Împrumuturi și credite ipotecare	52
3.3.2.10	Numerar și echivalente de numerar	52
3.3.2.11	Alte active/creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)	53
3.3.2.12	Datorii contingente.....	53
3.3.2.13	Rezerve, altele decât rezervele tehnice	53
3.3.2.14	Datorii către instituții de credit.....	54
3.3.2.15	Datorii financiare, altele decât datoriile la instituțiile de credit.....	54
3.3.2.16	Datorii către intermediari	55
3.3.2.17	Datorii (comerciale, nelegate de asigurări) și alte obligații	55
3.3.3	Analiza părților afiliate	56
4	Fonduri proprii	57
5	Cerințe de capital	58
5.1	Cerința de capital de solvabilitate de bază și cerința de capital pentru riscul operațional	58
5.1.1	Riscul de piață.....	59
5.1.1.1	Sub-modul risc rată dobândă.....	59
5.1.1.2	Sub-modul risc de marjă de credit	59
5.1.1.3	Sub-modul risc aferent devalorizării acțiunilor	59
5.1.1.4	Sub-modul risc al bunurilor imobile	59
5.1.1.5	Sub-modul risc valutar	60
5.1.1.6	Sub-modul risc de concentrare	60
5.1.2	Riscul de contrapartidă	60
5.1.3	Riscul de subscriere pentru asigurarea generală/sănătate NSLT	61
5.1.3.1	Sub-modul risc de primă și de rezervă	61
5.1.3.2	Sub-modul risc de reziliere	61
5.1.3.3	Sub-modul risc de catastrofă în asigurarea generală.....	62
5.1.3.4	Riscul de catastrofă în asigurarea de sănătate	62
5.1.4	Riscul de subscriere pentru asigurarea de viață/sănătate SLT	62
5.1.4.1	Riscul de mortalitate.....	63
5.1.4.2	Riscul de longevitate.....	63
5.1.4.3	Riscul de invaliditate-morbiditate.....	64
5.1.4.4	Riscul de reziliere.....	64
5.1.4.5	Riscul de cheltuieli	65
5.1.4.6	Riscul de revizuire.....	65
5.1.4.7	Riscul de catastrofă în asigurarea de viață	65
5.1.5	Riscul operațional	66
5.1.6	Cazurile în care se utilizează un model intern parțial (PIM)	66
5.2	Capacitatea impozitelor amânate și a rezervelor tehnice de a absorbi pierderile –LACDT și LACTP ...	67
5.3	Fonduri restricționate.....	67
5.4	Cerința de capital minim.....	68
5.5	Măsuri tranzitorii.....	68
6	Principalele riscuri și vulnerabilități din sectorul asigurărilor	68
Anexe		69
Anexa 1:	Societățile de asigurare care participă la BSR	69
Anexa 2:	Indicatori de risc.....	70

Glosar de termeni și abrevieri

Auditori - Evaluatori externi independenți desemnați să îndeplinească BSR
BEL – Cea mai bună estimare a rezervelor tehnice
BSCR - Cerința de capital de solvabilitate de bază
BSR - Analiza bilanțului
CoC - Rata costului capitalului
Directiva Solvabilitate II - Directiva 2009/138 / EC a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009
DPD - Zilele trecute scadente
DTA - Active privind impozitul amânat
DTL - Pasive privind impozitul amânat
DR - Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 care completează Directiva Solvabilitate II
ESG - Generator de scenarii economice
GWP - Prime brute subscrise
HRG - Grupă de riscuri omogene
IBNR – Rezerva de daune întâmplare, dar neavizate
IFRS - Standarde internaționale de raportare financiară
ISA - Standarde internaționale de audit
LoB - Linie de afaceri
MCR - Cerința de capital minim
RCA - Asigurare obligatorie de răspundere civilă auto
NSLT - Nesimilar tehnicilor de viață
PIM - Model intern parțial
QRT - Șablon de raportare cantitativă
Q&A - Întrebări și răspunsuri
RBNS – Rezerva de daune avizate
RFF - Fonduri restricționate
SC - Comitetul director
SCR – Cerința de Capital de Solvabilitate
SLT - Similar tehnicilor de viață
TP – Rezerve tehnice
ULAE - Cheltuieli nealocate aferente soluționării daunelor
VA - Prima de volatilitate

1 Introducere

Această metodologie a fost dezvoltată pentru a oferi îndrumări pentru realizarea analizei bilanțului (BSR) din 2020 în sectorul asigurărilor din România. Furnizează clarificări privind cadrul de referință, oferind îndrumări și clarificări suplimentare acolo unde se consideră adecvat, inclusiv în ceea ce privește procedurile tehnice și operaționale, profitând de experiența obținută și de materialele utilizate în BSR-urile anterioare din sectorul asigurărilor, cu scopul de a asigura coerența exercițiilor între statele membre.

Aceste orientări au scopul de a asigura o aplicare coerentă a metodologiei pentru toate societățile participante. Sprijinul tehnic suplimentar și clarificări, acolo unde este necesar, vor fi furnizate de un Consultant în consultare cu Comitetul de Coordonare (Steering Committee - SC) și direct de către SC.

Auditorii vor putea trimite întrebările într-o manieră consolidată la o adresă de e-mail dedicată (bsr@asfromania.ro). Consultantul va distribui în mod periodic jurnalul de întrebări și răspunsuri către toți auditorii (de obicei, o dată pe săptămână sau mai devreme pentru probleme critice sau cu prioritate ridicată) prin e-mail.

1.1 Context

Pentru a avea o perspectivă îmbunătățită și pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la riscurile și vulnerabilitățile sectorului asigurărilor din România, Autoritatea de Supraveghere Financiară (ASF) a decis să realizeze un exercițiu de evaluare a activelor și pasivelor (BSR) independent, în cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA).

Un exercițiu similar a fost efectuat pe piața românească de asigurări în 2014-2015, cu rezultate extrem de relevante atât pentru societățile de asigurare, cât și pentru asigurați. Deși a existat o evoluție constantă a sectorului de la finalizarea acestui exercițiu, piața românească a asigurărilor se caracterizează printr-un nivel ridicat de concentrare și își menține dependența de asigurarea de răspundere civilă auto (RCA), precum și o creștere rapidă a activității anumitor întreprinderi în ceea ce privește asigurările de credite și garanții.

Analiza va fi realizată de părți externe independente cu reputație profesională înaltă și experiență internațională. Analiza va fi supravegheată de un Comitet de Coordonare (SC) care include reprezentanți ai ASF și EIOPA.

După consultarea SC, ASF va selecta un consultant care va asigura o aplicare armonizată a metodologiei analizei de către auditori, precum și un tratament similar al societăților participante de către respectivii auditori.

Analiza face referire la 26 de societăți de asigurare și reasigurare din România supuse regimului Solvabilitate II (anexa 1).

1.2 Obiective

Principalele obiective ale BSR sunt:

- a) să analizeze portofoliul de asigurări al fiecărei societăți de asigurare participante, în vederea stabilirii obligațiilor din contractele de asigurare, să evalueze adecvarea rezervelor tehnice Solvabilitate II și să aibă o estimare fundamentată a valorii economice a rezervelor tehnice respective;
- b) să evalueze adecvarea conform regimului Solvabilitate II a principiilor de recunoaștere și evaluare aplicate tuturor activelor și pasivelor;
- c) să evalueze în cadrul Solvabilitate II eficacitatea transferurilor de risc către terțe părți ale riscurilor care decurg din contracte de (re)asigurare încheiate de societățile de asigurare, inclusiv contracte finite de reasigurare;
- d) să calculeze indicatorii prudențiali în conformitate cu Solvabilitate II (MCR, SCR și fondurile proprii);
- e) să evalueze adecvarea în cadrul Solvabilitate II a sistemului de guvernare;
- f) să evalueze riscurile societăților de asigurare, să ofere o înțelegere mai bună și să crească gradul de conștientizare privind riscurile și vulnerabilitățile din sectorul asigurărilor, inclusiv potențialele contagiuni

asupra restului sectorului financiar și asupra economiei reale.

Aceste analize vor include o verificare amănunțită a exhaustivității și acurateții evidențelor tehnice /contabile ale societății de asigurare, analiza portofoliilor de asigurări, metodologii, active și pasive, inclusiv evaluarea caracterului adecvat al rezervelor tehnice.

În urma obiectivelor indicate la a) -f), auditorii vor fi obligați să efectueze activitățile necesare pentru a analiza bilanțurile Solvabilitate II, guvernanța și indicatorii prudențiali ai societăților participante:

- Reconcilierea, fiabilitatea, calitatea, suficiența și relevanța datelor - auditorii vor fi obligați să efectueze verificări ale informațiilor furnizate de societățile participante. Impactul trebuie cuantificat;
- Evaluare și recunoaștere - auditorii vor fi obligați să efectueze o evaluare a recunoașterii tuturor activelor și pasivelor semnificative în conformitate cu cadrul Solvabilitate II și să propună ajustări, după caz, la valoarea activelor și pasivelor;
- Politici contabile - auditorii vor fi obligați să ofere o opinie cu privire la caracterul adecvat al politicilor contabile și metodologiilor utilizate de societățile participante. Impactul se cuantifică;
- Adecvarea nivelului obligațiilor din contractele de asigurare - auditorii vor fi obligați să efectueze o analiză a portofoliului de asigurări, a metodologiilor interne de calcul al rezervelor tehnice, a datelor utilizate pentru calcularea rezervelor tehnice, să raporteze constatările și să propună ajustări, după caz, la valoarea rezervelor tehnice;
- Eficacitatea transferurilor de risc - auditorii vor fi obligați să ofere o opinie cu privire la eficacitatea transferurilor de riscuri către terți care decurg din contracte de (re) asigurare încheiate de societăți, inclusiv contracte de reasigurare finite. Impactul trebuie cuantificat;
- Tranzacții intragrup - auditorii vor fi obligați să evalueze impactul tranzacțiilor intragrup, inclusiv o analiză aprofundată a sumei estimate a fi recuperate din activele derivate din tranzacțiile intragrup. Impactul se cuantifică;
- Indicatori prudențiali - auditorii vor fi obligați să calculeze indicatorii prudențiali în conformitate cu Solvabilitate II (MCR, SCR și fonduri proprii);
- Sistemul de guvernanță - auditorii vor trebui să emită o opinie cu privire la caracterul adecvat al sistemului de guvernanță, inclusiv mecanismele de control intern existente;
- Rapoarte (a se vedea 1.4 Rapoarte).

1.3 Calendar

Analiza efectuată de auditori va începe până la data de 2 decembrie 2020 și va fi finalizată până la data de 2 martie 2021. Fiecare auditor:

- Până la data de 19 noiembrie 2020, va întocmi un plan de lucru. Fiecare auditor va participa la o întâlnire pregătitoare cu consultantul și SC pentru a oferi o imagine de ansamblu asupra activității propuse.
- De două ori pe lună, va trimite consultantului și SC un raport de progres. Auditorii vor trebui să fie disponibili pentru a discuta cu consultantul și SC rezultatele provizorii în cadrul reuniunilor lunare ale SC și în timpul conferințelor telefonice.
- Până la data de 2 martie 2021, va înainta Consultantului și SC rapoartele finale. Auditorii vor depune un proiect de raport cu 2 săptămâni înainte de raportarea finală pentru a oferi Consultantului și SC timp suficient pentru a analiza rapoartele, pentru a oferi feedback și pentru a acorda timpul necesar auditorilor pentru a efectua orice actualizări înainte de termenul limită de 2 martie.

Consultantul va transmite SC raportul final până cel târziu la data de 2 aprilie 2021. Consultantul va prezenta un proiect de raport cu două săptămâni înainte de raportarea finală pentru a oferi SC timpul adecvat pentru a analiza raportul, a oferi feedback și pentru a acorda timp necesar consultantului să efectueze actualizări înainte de termenul limită de 2 aprilie.

ASF va publica raportul final până la data de 23 aprilie 2021.

1.4 Rapoarte

Auditorii trebuie să furnizeze rapoarte timpurii și periodice consultantului și SC. Următoarele rapoarte sunt avute în vedere (a se vedea 1.3 Termene):

- **Blueprint (în engleză):** La începutul analizei, fiecare auditor va întocmi un document care va descrie planul de lucru propus pentru efectuarea analizei, inclusiv procedurile detaliate și calendarul. Acesta include detalii privind numărul estimat de ore necesare pentru a finaliza fiecare etapă a analizei, orice limitări preconizate, calculul materialității și conturile selectate pentru analiză, precum și orice alte informații considerate relevante pentru societatea specifică.
- **Rapoarte de progres (în engleză):** Rapoartele de progres identifică în mod clar stadiul de implementare, constatările și îngrijorările relevante.

În plus, în orice moment al analizei, auditorii pot să întocmească o scrisoare complementară dacă aceștia consideră că SC și Consultantul ar trebui să fie informați despre fapte și probleme care sunt sau pot fi urgente sau de interes și importanță deosebită pentru finalizarea cu succes a BSR.

- **Raport final (în română și engleză):** Tipul de raport care urmează să fie furnizat este un format propus de proceduri convenite în conformitate cu ISRS 4400 cu un element consultativ.

Auditorii vor obține, de asemenea, de la societățile participante, vor revizui și vor depune ca anexe la raportul final și, de îndată ce sunt disponibile împreună cu rapoartele de progres, următoarele Machete de raportare cantitativă Solvabilitate II (QRT) la nivel individual (șabloane conform Regulamentului de implementare (UE) 2015/2450 din 2 decembrie 2015):

- Toate șabloanele cantitative trimestriale
- Din șabloanele cantitative anuale:
 - S.03.03.01 - elemente extrabilanțiere - generalități, la 30.06.2020
 - S.04.01.01 - Activitatea pe țări, pentru perioada 01.01.-30.06.2020
 - S.04.02.01 - Informații privind clasa 10 pentru perioada 01.01.- 30.06.2020
 - S. 05.02.01 - Prime, daune și cheltuieli pe țări (identic cu perioada S.05.01.01)
 - S 07.01.01 - Produse structurate
 - S.10.01.01 - Dare cu împrumut de titluri de valoare și contracte repo
 - S.12.02.01 - TP brut și BE brut pentru diferite țări
 - S.14.01.01 - Analiza obligațiilor de asigurări de viață la 30.06.2020 pentru perioada 01.01-30.06.2020
 - S. 17.02.01 - TP asigurări generale pentru diferite țări la 30.06.2020
 - S. 19.01.01 - numai pentru RCA, date anuale
 - S. 20.01.01 - numai pentru RCA, date anuale
 - S. 21.01.01 - numai pentru RCA, date anuale
 - SCR QRTs - S.25.01.01, S.26.01.01, S.26.02.01, S.26.04.01, S.26.05.01, S.26.06.01, S.27.01.01, S.28.02. 01
 - S.30.03.01 - Date de bază referitoare la programul de cedări în reasigurare
 - S.30.04.01 - Date privind părțile din programul de cedări în reasigurare

Este posibil ca auditorii să fie obligați să completeze șabloane suplimentare la cererea consultantului.

Obiectivul acestui demers special este ca auditorii să deruleze proceduri de natura auditului, așa cum este descris în metodologie și să raporteze constatările de fapt și concluziile acestora asupra constatărilor. Raportul va identifica informațiile financiare privind activele și pasivele asigurătorului, precum și informațiile non-financiare privind cadrul de reglementare aplicabil căruia i-au fost aplicate procedurile convenite, va include o declarație conform căreia procedurile efectuate au fost cele convenite, va enumera procedurile specifice derulate și va

descrie constatările faptice ale auditorului, inclusiv detalii suficiente despre erori, excepții constatate și concluzii. Angajamentul privind procedurile convenite necesită efectuarea etapelor de audit și, prin urmare, trebuie completat cu referire la celelalte standarde internaționale de audit (ISA).

Procedurile descrise în metodologie trebuie respectate. Orice abateri de la metodologie și raționamentul de la baza acestora trebuie raportate imediat Consultantului și SC pentru a fi convenite.

Auditorilor li se solicită să își folosească judecata profesională pentru a determina amploarea și natura oricăror proceduri sau informații suplimentare considerate adecvate, ținând seama de domeniul de activitate solicitat în acest exercițiu și de evaluarea caracteristicilor specifice ale societăților respective care fac obiectul examinării. Auditorii sunt obligați să aplice raționamentul profesional atunci când furnizează concluziile asupra constatărilor.

2 Cadru și ipoteze

2.1 Data de referință

Data de referință pentru analize este 30 iunie 2020.

Auditorul trebuie să ia în considerare orice eveniment ulterior relevant pentru analiza efectuată, inclusiv aplicarea măsurilor de supraveghere sau furnizarea de recomandări de către ASF sau orice alte informații relevante, după caz. Evenimentele ulterioare trebuie incluse în raportul final împreună cu o analiză a impactului acestora asupra constatărilor (nu direct în valoarea activelor ajustate la data de referință). Aceasta se aplică tuturor domeniilor supuse analizei.

2.2 Cadrul de referință

Cadrul de referință pentru BSR este reprezentat de cerințele Solvabilitate II, inclusiv următoarele:

- Directiva 2009/138 / EC a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activităților de asigurare și reasigurare (Directiva Solvabilitate II);
- Omnibus II (Directiva 2014/51 / UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivelor 2003/71 / CE și 2009/138 / CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 1094 / 2010 și (UE) nr. 1095/2010;
- Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 care completează Directiva Solvabilitate II (DR);
- Regulamentele delegate ale Comisiei (UE) de modificare a Regulamentului delegat al Comisiei (UE) 2015/35;
- Standarde tehnice pentru aplicarea Directivei Solvabilitate II;
- Ghidurile EIOPA privind implementarea Directivei și regulamentelor Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să ia în considerare cadrul legal aplicabil și standardele internaționale de audit (ISA) aplicabile (a se vedea 1.4).

2.3 Materialitate

Se vor respecta următoarele:

a) Clasele specifice asigurărilor enumerate mai jos vor fi supuse analizei indiferent de ponderea acestora în total active/datorii.

- Rezerve tehnice;
- Sume recuperabile din reasigurare;
- Creanțe și datorii din asigurări și intermediari;

- Creanțe și datorii din reasigurare.

b) Pentru toate celelalte clase de bilanț, pragul de materialitate va lua în considerare ISA320 „Materialitatea în planificare și executare și audit” și Articolul 291 din Regulamentul Delegat, prin care se va considera amplexarea unei omisiuni sau a unei denaturări care, individual sau cumulativ, în lumina circumstanțelor, ar putea fi de așteptat în mod rezonabil să influențeze deciziile economice ale utilizatorilor rezultatelor exercițiului BSR;

c) Clasele de bilanț selectate pentru analiză trebuie să includă cel puțin toate clasele egale sau mai mari de 1% din Totalul activelor / Totalul pasivelor din bilanțul Solvabilitate II;

d) Toate ajustările egale sau mai mari de 5% la nivelul contului individual trebuie raportate.

Determinarea și utilizarea materialității nu vor fi doar un exercițiu matematic, ci vor necesita, de asemenea, o judecată profesională în evaluarea riscului și, prin urmare, clasele excluse de active și pasive pot fi incluse în analiză atunci când auditorul consideră că este adecvat sau pot fi incluse eșantioane sau proceduri suplimentare propuse. Pentru a asigura coerența, consultantul și / sau SC pot analiza, la momentul discuției sau ulterior, acele hotărâri și pot solicita auditorilor să-și modifice eșantionul dacă se consideră necesar (de exemplu, dacă un auditor al unei societăți identifică riscul, care este de asemenea prezent în cadrul altor societăți, dar nu este identificat în mod specific de către auditorii acestora).

2.4 Eșantionare

Eșantionarea va avea în vedere ISA 530, „Eșantionarea auditului poate fi aplicată utilizând abordări de eșantionare non-statistice sau statistice”.

Auditorul își exercită judecata în identificarea metodelor pentru:

- Definirea populației
- Determinarea dimensiunii eșantionului statistic
- Determinarea dimensiunii eșantionului stabilit ca urmare a aplicării raționamentului profesional
- Alegerea metodelor de selecție a eșantionului

Eșantionarea trebuie să fie suficientă pentru a trage concluzii despre întreaga populație din rezultatele unui eșantion.

Eșantionarea claselor enumerate la 2.3 a), adică rezerve tehnice, sume recuperabile din reasigurare, creanțe și datorii din asigurări și intermediari, creanțe și datorii din reasigurare, vor viza o acoperire de 90%, fără extrapolare.

Pentru alte clase, auditorii selectează metoda de eșantionare considerată drept cea mai potrivită pentru a forma o concluzie cu privire la populația din care este prelevat eșantionul.

Auditorilor li se cere să descrie în mod clar următoarele:

- Plan - metoda de eșantionare care trebuie utilizată pentru fiecare cont de bilanț Solvabilitate II și de ce a fost considerată cea mai potrivită;
- Rapoarte de progres - dimensiunea eșantionului pentru fiecare cont de bilanț Solvabilitate II, împreună cu o scurtă descriere a intrărilor care afectează dimensiunea eșantionului, precum și orice abateri de la plan, dacă este cazul, împreună cu o justificare;
- Raport final - metoda de eșantionare, dimensiunea eșantionului, concluziile și modul în care se atrag inferențe pentru întreaga populație.

3 Analiza bilanțului

3.1 Sistemul de Guvernanță și politicile contabile

3.1.1 Sistemul de Guvernanță

În conformitate cu Articolul 41 din Directiva Solvabilitate II, societățile de asigurare trebuie să pună în aplicare un sistem

eficient de guvernanta care sa asigure o gestionare sigura si prudenta a activitatii.

Auditorii sunt solicitati sa:

- analizeze adecvarea sistemului de guvernanta din cadrul societăților, inclusiv mecanismele de control intern existente pe baza cerințelor cadrului Solvabilitate II, inclusiv ale Ghidurilor EIOPA privind sistemul de guvernanta (EIOPA - BoS - 14/253) ¹.

În ceea ce privește procesele și cadrul de control intern, auditorii sunt obligați:

- să înțeleagă bine politicile și procedurile pe care managementul le folosește pentru a-și da seama că directivele sunt respectate și aplicate la diferite niveluri organizaționale și funcționale (de exemplu, segregarea atribuțiilor, protejarea activelor, monitorizarea proceselor, prelucrarea informațiilor)
- să identifice controalele (manual, manual IT, aplicație, controale generale IT), să înțeleagă proiectarea acestora și să determine care sunt cele relevante (cele care au fost implementate și care sunt suficient de precise și sensibile pentru a preveni sau detecta și corecta denaturările semnificative)
- să proiecteze și să execute teste ale controalelor relevante, să identifice deficiențele, dacă există,
- să concluzioneze dacă controalele sunt proiectate în mod corespunzător și operate eficient la data analizei.

Procedurile care trebuie proiectate de auditori acoperă cel puțin identificarea și testarea controalelor la nivel de entitate care implică înțelegerea modului în care controlul intern al entității funcționează la nivelul entității în raport cu (a) mediul de control, (b) procesul de evaluare a riscului, (c) monitorizarea controalelor, (d) procesul de informare și comunicare, (e) procese IT.

Evaluarea mecanismelor de control intern existente trebuie să abordeze cel puțin următoarele procese: subscriere, rezerve tehnice, reasigurare, investiții, raportare Solvabilitate II.

Rezultate:

- Constatări și recomandări pentru acțiuni de remediere
- Concluzii privind caracterul adecvat al sistemului de guvernanta, inclusiv mecanismele de control intern existente.

3.1.2 Analiza politicilor contabile

Analiza se va concentra pe asigurarea faptului că societatea are implementat un set robust de politici și procese clar definite pentru interpretarea corectă a regulilor contabile impuse de cadrul Solvabilitate II și de cele mai bune practici de piață din sectorul asigurărilor, și anume în ceea ce privește recunoașterea și evaluarea. De asemenea, se solicită identificarea oricăror probleme care sunt cel mai probabil să conducă la denaturări semnificative ale valorii bilanțului.

Auditorii trebuie să propună ajustări urmare a:

- Revizuirii politicilor contabile
- Procedurilor care trebuie efectuate conform detaliilor din capitolul 3.3.

Rezultat :

- Constatări și recomandări pentru acțiuni de remediere
- Bilanț ajustat (inclusiv ajustări propuse de auditori pe baza cuantificării constatărilor)
- Concluzii privind adecvarea politicilor și metodologiilor contabile utilizate.

¹Orientări bazate pe articolele 40-49, Articolul 93, Articolul 132 și Articolul 246 din Directiva Solvabilitate II și articolele 258-275 din DR.

3.2 Fiabilitatea, calitatea, suficiența și relevanța datelor

În conformitate cu Articolul 82 din Directiva Solvabilitate II, procesele și procedurile interne ale societăților de asigurare trebuie să fie implementate cu scopul de a asigura adecvarea, caracterul complet și exactitatea datelor utilizate în calcularea rezervelor lor tehnice.

Auditorii sunt obligați să:

- Obține descrierea procesului de colectare și prelucrare a datelor și să le compare cu cerințele titlului I, capitolul III, secțiunea 2 din Regulamentul Delegat, în special dacă acestea includ:
 - definirea criteriilor pentru calitatea datelor și o evaluare a calității datelor, inclusiv standarde calitative și cantitative specifice pentru diferite seturi de date
 - utilizarea și stabilirea ipotezelor aplicate în colectarea, prelucrarea și aplicarea datelor
 - procesul de actualizare a datelor, inclusiv frecvența actualizărilor și circumstanțele care declanșează actualizări suplimentare
 - proceduri pentru a se asigura că:
 - datele sunt utilizate în mod consecvent de-a lungul timpului în calcularea rezervelor tehnice
 - datele sunt în concordanță cu scopurile pentru care vor fi utilizate
 - volumul și natura datelor asigură faptul că estimările realizate în calculul rezervelor tehnice pe baza datelor nu includ o eroare semnificativă de estimare
 - datele sunt în concordanță cu ipotezele care stau la baza tehnicilor actuariale și statistice care li se aplică în calculul rezervelor tehnice
 - datele reflectă în mod adecvat riscurile la care este expusă societatea în ceea ce privește obligațiile sale de asigurare și reasigurare
- Să verifice caracterul complet al datelor utilizate în calculul rezervelor tehnice, adică dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
 - datele includ suficiente informații istorice pentru a evalua caracteristicile riscurilor subiacente și pentru a identifica tendințele riscurilor
 - datele sunt disponibile pentru fiecare dintre grupurile de risc omogene relevante utilizate în calculul rezervelor tehnice și nu sunt excluse date relevante ce trebuie utilizate în calculul rezervelor tehnice fără justificare (vă rugăm să consultați și domeniile specifice)
 - verificare specifică de reconciliere cu balanța de verificare / bilanțul Solvabilitate II a bazelor de date obținute sunt incluse în fiecare domeniu relevant, după caz (de exemplu: portofoliu de asigurări, lista daunelor avizate)
- Să verifice dacă datele utilizate în calculul rezervelor tehnice sunt corecte prin intermediul testelor, inclusiv:
 - Să verifice duplicarea câmpurilor unice (numărul ID-ului poliței, numărul dosarului de daună)
 - Pentru câmpurile de date, să verifice dacă nu există date de expirare în trecut (polițe)
 - Pentru câmpurile de date, să verifice dacă nu există date de începere (producerea daunei, avizare) în viitor
 - Pentru câmpurile numerice, să verifice dacă câmpurile preconizate a include valori pozitive nu sunt negative și invers (de exemplu, creanțele sunt pozitive)
 - Verificări încrucișate
 - Eșantioanele din bazele de date obținute de la societate trebuie definite pentru fiecare domeniu, iar verificările detaliilor incluse trebuie efectuate pe baza documentației justificative (consultați fiecare zonă relevantă). Aceste eșantioane pot fi extinse în funcție de informațiile primite de la societate și pe baza raționamentului profesional al auditorilor.
- Ajustări sau eliminări de date
 - să înțeleagă dacă există piste de audit pentru documentare în momentul în care datele sunt ajustate sau eliminate
 - În cazul în care societatea efectuează aceste ajustări pentru a elimina datele incomplete, auditorul

trebuie să evalueze dacă raționamentul profesional este aplicat în mod corect, justificare care explică ajustările respective și cât de sensibile sunt rezultatele calculului la ajustările aplicate.

- Gestionarea daunelor
 - Departamentul de gestionare a dosarelor de daună va fi probabil sursa inițială a datelor privind daunele pentru asigurările generale. Prin urmare, atunci când efectuează o evaluare a datelor utilizate pentru calcularea NL-TP, auditorii trebuie să formuleze o opinie cu privire la fiabilitatea datelor care provin de la departamentul de gestionare a dosarelor de daună (de exemplu, organizarea generală, procesul de luare a deciziilor, perioada medie de plată, acuratețea sumelor plătite, modul în care sunt tratate reclamațiile și litigiile, cât de des sunt redeschise dosarele de daună, controalele automate și suplimentare efectuate de către conducere asupra datelor)
 - Să investigheze înregistrarea dosarelor de daună (de exemplu, intervalul de timp dintre informațiile primite și înregistrare, înregistrarea într-o ordine logică (de exemplu, cronologică), identificarea unică și urmărirea exactă, înregistrarea tuturor evenimentelor raportate acoperite de contract, disponibilitatea înregistrărilor privind daunele închise (vechi), etc.), dosare de daune (documentație accesibilă personalului corespunzător, dosar care conține toate informațiile relevante, estimarea costului daunelor include toate evenimentele raportate etc.) și plata beneficiilor (de exemplu, calculul plății / suma care reflectă toate informațiile relevante, plățile care apar în sistemul contabil, analiza fluxului de date etc.)
 - Vă rugăm să corobați rezultatele din cele de mai sus cu procedurile efectuate în secțiunea 3.1 privind procesele și cadrul de control intern
- Date externe

În cazul în care societatea folosește date externe, auditorii trebuie să verifice dacă datele sunt expuse cel puțin aceluiași standard de calitate a datelor precum datele interne și respectă criteriile stabilite în Ghidurile EIOPA privind evaluarea rezervelor tehnice în ceea ce privește utilizarea datelor externe (GL 15 și 16).

Orice problemă privind calitatea datelor trebuie soluționată în mod ideal înainte de începerea altor proceduri. În cazul în care societatea examinată nu poate furniza datele solicitate sau datele furnizate nu sunt complete sau corecte, auditorului i se solicită:

- să evalueze dacă lipsa de informații blochează performanța procedurilor critice
- să propună o abordare / proceduri alternative Consultantului (de exemplu: utilizarea aproximărilor pentru a calcula cea mai bună estimare)
- să aplice o abordare conservatoare

Rezultat:

- Constatări și recomandări
- Evaluarea impactului asupra procedurilor BSR pentru secțiunile relevante (auditorul trebuie să concluzioneze dacă este suficientă calitatea datelor pentru efectuarea procedurilor necesare, să solicite informații suplimentare sau să propună măsuri de remediere).

3.3 Analiza bilanțului Solvabilitate II

În conformitate cu cadrul Solvabilitate II, cerințele de solvabilitate trebuie să se bazeze pe o evaluare economică a întregului bilanț (bilanțul Solvabilitate II).

Evaluarea activelor și pasivelor bilanțului Solvabilitate II se efectuează cu referire la Articolul 75 din Directiva Solvabilitate II, care necesită o abordare economică, coerentă cu piața, pentru evaluarea activelor și pasivelor, completată de cerințele suplimentare aplicabile din Directiva Solvabilitate II, Regulamentul Delegat și Ghidurile EIOPA, în special EIOPA - BoS- 15/113 privind recunoașterea și evaluarea activelor și pasivelor, altele decât rezervele tehnice, și EIOPA - BoS - 14/166 privind evaluarea rezervelor tehnice.

Evaluarea trebuie efectuată de către societățile de asigurare și revizuită de auditori. Este responsabilitatea auditorilor să se asigure că ipotezele și tehnicile utilizate în evaluare sunt adecvate și exacte. Auditorii detaliază evaluarea efectuată,

inclusiv în (pe) piețe (in)active, tehnicile de evaluare și ipotezele utilizate împreună cu raționamentul de la bază, ipotezele principale și ajustările efectuate de auditor, la un nivel suficient de detaliat pentru a permite implementarea procedurilor de asigurare a calității de către Consultant.

Rezultat:

- Constatări și recomandări pentru acțiuni de remediere
- Bilanț ajustat (inclusiv ajustări propuse de auditori pe baza cuantificării constatărilor)

3.3.1 Rezerve tehnice

În conformitate cu Articolul 76 din Directiva Solvabilitate II, valoarea rezervelor tehnice va corespunde sumei curente pe care ar trebui să o plătească societățile de asigurare și reasigurare dacă ar transfera imediat obligațiile lor de asigurare și reasigurare către o altă societate de asigurare sau de reasigurare.

Auditorii sunt obligați să:

- evalueze măsura în care calculul rezervelor tehnice se efectuează în conformitate cu articolele 75-86 din Directiva Solvabilitate II, articolele 17-61 ale Regulamentului Delegat și Ghidurile EIOPA EIOPA - BoS - 14/166 privind evaluarea rezervelor tehnice și Ghidurile EIOPA- BoS-14/165 privind limitele contractuale.

3.3.1.1 Segmentare și grupe de risc omogene

În conformitate cu Articolul 80 din Directiva Solvabilitate II, societățile de asigurare își segmentează obligațiile de asigurare și de reasigurare în grupe de risc omogene (HRG) și cel puțin pe linii de activitate (LoB), atunci când își calculează rezervele tehnice. LoB se referă la anexa 1 la Regulamentul Delegat.

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină segmentarea în LoB și HRG și să o compare cu cerințele cadrului Solvabilitate II, respectiv, în conformitate cu Articolul 80 din Directiva Solvabilitate II și cu articolele 35, 55, anexa I la Regulamentul Delegat și secțiunea 2 din Ghidurile EIOPA privind evaluarea rezervelor tehnice, care stabilesc principiile generale care guvernează segmentarea în LoB și HRG, precum și LoB relevante
- Verifice dacă rezervele tehnice au fost segmentate în HRG, cel puțin la nivelul LoB în conformitate cu Articolul 80 din Directiva Solvabilitate II și Articolul 55 din DR
- Verifice dacă societatea a respectat următoarele cerințe, înainte de a proceda la împărțirea contractelor în HRG:
 - Disponibilitatea datelor la un nivel mai detaliat
 - Utilizarea datelor la un nivel mai granular are un impact semnificativ asupra nivelului celei mai bune estimări a HRG-urilor
- Examineze toate polițele care nu au fost alocate unei linii de afaceri Solvabilitate II; unde au fost alocate aceste polițe și justificarea aferentă
- Verifice modul în care societatea se asigură că gruparea polițelor creează HRG-uri care reflectă în mod adecvat riscurile polițelor individuale incluse în grupa respectivă
- Examineze descrierea HRG existente, inclusiv caracteristicile care definesc aceste grupe
- Verifice modul în care societatea se asigură că segmentarea este corectă
- Verifice dacă societatea a luat în considerare următorii factori, înainte de segmentarea în HRG:
 - Natura riscului subiacent
 - Caracteristicile riscului
 - Nu au fost detectate diferențe semnificative în ceea ce privește natura și complexitatea riscurilor care stau la baza polițelor care aparțin aceleiași grupe.
 - Gruparea polițelor nu denaturează riscul care stă la baza polițelor și nu denaturează cheltuielile acestora
 - Relevanța mărimii HRG
 - Dacă se utilizează o calibrare diferită pentru acele obligații de asigurare unde cerințele de capital pentru

riscurile de subscriere sunt determinate de utilizarea unui model intern

- Gruparea polițelor va furniza, cel mai probabil, aproximativ aceleași rezultate pentru calculul celei mai bune estimări ca și când s-ar fi calculat la nivel de poliță, în special în ceea ce privește garanțiile financiare și opțiunile contractuale incluse în polițe.
- Alocarea în funcție de contracte de asigurare, grupe omogene și linii de activitate
- Alocarea asigurărilor de sănătate în produse SLT și NSLT
- Evalueze dacă segmentarea în LoB face distincție între obligațiile de asigurare de viață și generale în funcție de natura riscului subiacent:
 - Obligațiile de asigurare cu o bază tehnică similară cu cea a asigurărilor de viață sunt considerate obligații de asigurare de viață, chiar dacă sunt asigurări generale din perspectiva juridică
 - Obligațiile de asigurare cu o bază tehnică similară cu cea a asigurărilor de viață sunt considerate obligații de asigurare generale, chiar dacă sunt asigurări de viață din perspectivă juridică
- Evalueze dacă separarea a fost efectuată acolo unde este cazul pentru anumite produse și polițe, cu o descriere și o justificare a abordării urmate. Este posibil să nu fie necesară separarea în cazul în care doar unul dintre riscurile acoperite de un contract este semnificativ. În acest caz, contractul ar trebui alocat în funcție de factorul de risc major.

3.3.1.2 Recunoașterea și limitele contractuale

În conformitate cu Articolul 17 din Regulamentul Delegat, societățile de asigurare recunosc o obligație de asigurare sau de reasigurare la data la care societatea devine parte la contractul care dă naștere obligației sau la data începerii acoperirii asigurării sau reasigurării, oricare dintre aceste date survine mai devreme. Societățile de asigurare și de reasigurare recunosc doar obligațiile din cadrul limitei contractuale. Societățile de asigurare derecunosc o obligație de asigurare sau de reasigurare numai atunci când aceasta este stinsă, descărcată, anulată sau expirată.

În conformitate cu Articolul 18 din DR, toate obligațiile legate de contract, inclusiv obligațiile referitoare la drepturile unilaterale ale societății de asigurare de a reînnoi sau extinde domeniul de aplicare al contractului și obligațiile legate de primele plătite, aparțin contractului, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prevederile Regulamentului Delegat. Societățile trebuie să stabilească limitele contractuale ale contractelor de (re) asigurare pentru a decide dacă opțiunile de reînnoire a contractului, extinderea acoperirii de asigurare către o altă persoană, extinderea perioadei de asigurare, creșterea acoperirii de asigurare sau stabilirea unei acoperiri de asigurare suplimentare dau naștere unui nou contract sau aparțin contractului recunoscut. În cazul în care opțiunea aparține contractului recunoscut, trebuie luate în considerare rezervele pentru opțiunile deținătorului poliței, astfel auditorul se asigură că determinarea limitelor contractuale este în concordanță cu prevederile Solvabilitate II. În ceea ce privește contractele de acceptări în reasigurare, limitele acestora vor fi definite în conformitate cu Articolul 18 din Regulamentul Delegat, independent de limitele contractelor de reasigurare subiacente la care se referă.

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și derecunoașterea obligațiilor de (re) asigurare și limitele contractuale și să o compare cu cerințele Solvabilitate II, respectiv, cu articolele 17, 18 din Regulamentul Delegat și Ghidurile EIOPA privind limitele contractuale, care stabilesc principii pentru recunoașterea și derecunoașterea contractelor, precum și pentru determinarea limitelor contractuale
- Verifice dacă societatea respectă principiile de recunoaștere și derecunoaștere a obligațiilor de (re) asigurare în conformitate cu Articolul 17 din Regulamentul Delegat
- Verifice corectitudinea includerii primelor viitoare
- Identifice limita contractuală pentru fiecare dintre contractele de asigurare. De exemplu, există un set de principii sau criterii convenite care sunt urmate atunci când se decide care este limita contractuală?

- Determine măsura în care condițiile contractelor de asigurare și termenii au fost revizuiți pentru a stabili limita contractuală a poliței
- Identifice dacă în cazul fiecărui contract există dreptul de a retarifa sau de a anula contractul
- Analizeze modul în care sintagmele „Garanție financiară” și „Evaluarea individuală a riscurilor e” au fost interpretate de societate
- Detecteze orice probleme juridice care au apărut în identificarea limitelor contractuale ale polițelor
- Ia în considerare reglementările locale și practicile comerciale și dacă este posibil ca orice modificare viitoare în legi sau reglementări să afecteze metoda de calcul a rezervelor tehnice
- Verifice procesul de decizie cu privire la părțile din contract care aparțin limitei contractuale.

3.3.1.3 Evaluarea proporționalității

Auditorii sunt obligați să examineze evaluarea proporționalității societăților, în conformitate cu Articolul 56 din Regulamentul Delegat și Ghidurile EIOPA GL 44-49 și să examineze dacă apar abateri semnificative între rezultatele reale și previziunile privind rezervele tehnice, pentru a propune ajustări adecvate la tehnicile actuariale utilizate și / sau la ipotezele subiacente. O posibilă procedură pentru a determina cea mai proporțională metodă actuarială în urma unei evaluări bazate pe natura, amploarea și complexitatea profilului de risc al societății este furnizată mai jos.

- Verificați dacă metoda determinată este adecvată pentru calcularea rezervelor tehnice printr-o evaluare care include:
 1. Evaluarea naturii, amplitudinii și complexității riscurilor care stau la baza obligațiilor de (re)asigurare
 2. Evaluarea în termeni calitativi sau cantitativi a erorii introduse în rezultatele metodei datorită oricărei abateri între următoarele: ipotezele care stau la baza metodei în raport cu riscurile și rezultatele evaluării.
- Verificați dacă metoda nu este considerată proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor, care este în vigoare dacă eroarea menționată anterior este semnificativă, cu excepția cazului în care:
 - Nu este disponibilă nicio altă metodă cu o eroare mai mică și este puțin probabil ca metoda să conducă la o subestimare a valorii rezervelor tehnice sau
 - Metoda duce la o valoare a rezervelor tehnice ale companiei de (re)asigurare mai mare decât suma care ar rezulta din utilizarea unei metode proporționale, iar metoda nu conduce la o subestimare a riscului inerent obligațiilor de (re) asigurare cărora li se aplică.
- Prezentarea generală, care trebuie justificată în raportarea către consultant și SC include trei pași care definesc evaluarea de mai sus:
 - Etapa 1: Evaluarea naturii, dimensiunii și complexității riscurilor subiacente
 - Etapa 2: Verificați dacă metodologia de evaluare este proporțională cu riscurile evaluate la pasul 1, având în vedere gradul erorii modelului ce rezultă din aplicarea sa. Eroarea modelului trebuie să fie în limitele materialității
 - Etapa 3: Testarea ex-post (backtesting) și revizuirea evaluării efectuate la pașii 1 și 2.

Auditorul poate examina dacă apar abateri semnificative între rezultatele efective și previziunile anterioare ale rezervelor tehnice pentru a propune ajustări adecvate tehnicilor actuariale utilizate și / sau ipotezelor subiacente. Mai mult, trebuie să se asigure că frecvența retestării este proporțională cu materialitatea ipotezelor și dimensiunea abaterii, precum și că este efectuată de fiecare dată când profilul de risc al societății se modifică în mod semnificativ.

În conformitate cu Articolul 83 din Directiva Solvabilitate II, societățile de asigurare trebuie să compare rezultatul celei mai bune estimări a rezervelor tehnice cu experiența reală.

3.3.1.4 Cea mai bună estimare a rezervelor tehnice (BEL)

În conformitate cu Articolul 77 din Directiva Solvabilitate II, cea mai bună estimare trebuie să corespundă mediei fluxurilor de numerar viitoare ponderate cu probabilități, ținând cont de valoarea banilor în timp (valoarea actualizată estimată a fluxurilor de numerar viitoare), folosind structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc. Calculul celei mai bune estimări se bazează pe informații actualizate și credibile și pe ipoteze realiste și se efectuează utilizând metode actuariale și statistice adecvate, aplicabile și relevante. Proiecția fluxurilor de numerar utilizate pentru calculul celei mai bune estimări trebuie să țină seama de toate fluxurile de numerar de intrare și ieșire necesare pentru decontarea obligațiilor de asigurare și reasigurare pe durata de viață a acestora. Cea mai bună estimare se calculează în sumă brută, fără deducerea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare și din vehiculele investiționale. Aceste sume se calculează separat, în conformitate cu Articolul 81 din Directiva Solvabilitate II. Pentru procesul conform Solvabilitate II, cele mai bune estimări trebuie să urmeze liniile de afaceri din Solvabilitate II; cea mai bună estimare este calculată la nivel de poliță și agregată ulterior fără efecte de diversificare. Totalurile agregate sunt întotdeauna egale, indiferent de perspectivă. Cea mai bună estimare este calculată pe o bază diferită pentru asigurările viață și asigurările generale. Pentru contractele de asigurare de viață, cea mai bună estimare este împărțită în valoarea fluxurilor de numerar deterministe ale contractului și valoarea fluxurilor de numerar stocastice ale contractului. Valoarea opțiunilor și garanțiilor, care sunt analizate în continuare, este calculată separat.

3.3.1.4.1 BEL- Asigurări de Viață și Sănătate SLT (cu excepția index-linked și unit linked)

3.3.1.4.1.1 Eșantionare

Portofoliul de asigurări al fiecărei societăți de asigurare, care include descrierea caracteristicilor-cheie ale tuturor produselor furnizate, trebuie analizat indicând următoarele caracteristici (non-exhaustive):

- Numele produsului
- Versiunea produsului
- Linia de activitate asociată produsului
- Valoarea primelor brute
- Valoarea rezervelor tehnice la data de referință
- Valoarea cheltuielilor
- Principalele opțiuni și garanții asociate produsului
- Tipul de canal de distribuție.

Rezultatul acestei analize trebuie să permită obținerea unei viziuni asupra principalelor caracteristici ale produselor de asigurare de viață ale societății, care au fost utilizate de societate drept ipoteze pentru calculul BEL.

În cazul asigurărilor de viață, acolo unde este relevant, se va face o împărțire a produselor în funcție de ratele de dobândă garantate. Rezultatul ar putea fi un tabel cu portofoliul împărțit pe monede și ratele dobânzii garantate. Trebuie menționat în mod explicit dacă au avut loc modificări semnificative în componența portofoliului.

Mai mult decât atât, în ceea ce privește calculul celei mai bune estimări poliță cu poliță, auditorul va crea o listă din contractele de asigurare selectate pentru scopuri de audit (eșantionare) într-o manieră adecvată pentru a reprezenta eficient o analiză riguroasă și adecvată a întregului portofoliu. Lista eșantionului (non-exhaustivă) ar trebui să includă următoarele caracteristici:

- Numărul poliței
- Tipul produsului de asigurare
- Data începerii
- Scadența / data de expirare
- Frecvența plății primei
- Vârsta asiguratului la data începerii

- Prima brută subscrisă anuală
- Data ultimei prime încasate
- Data ultimei prime scadente
- Metoda de plată
- Procentul de comision
- Metoda de plată
- Rezerve unit linked
- Suma asigurată
- Valoarea de răscumpărare

Auditorii trebuie să procedeze la recalcularea BEL pentru eşantionul selectat şi să o compare cu BEL calculat de societatea de asigurare. În caz de diferenţe, auditorul va evalua impactul asupra procedurilor care trebuie efectuate pentru evaluarea rezervelor tehnice.

3.3.1.4.1.2 Modelul actuarial – Metodologia BEL

Pentru a calcula BEL, societăţile trebuie să utilizeze metode actuariale şi statistice, care să reflecte în mod adecvat riscurile care afectează fluxurile de numerar. Cea mai bună estimare a obligaţiilor este calculată prin utilizarea unui model, care este determinat de societate în funcţie de complexitatea, dimensiunea şi natura expunerilor.

Auditorii vor efectua o analiză a abordării şi a modelului utilizat. Se efectuează următoarele proceduri:

- Analiza descrierii metodelor de bază pentru evaluarea obligaţiilor din asigurare, inclusiv justificarea utilizării metodologiei alese
- Se verifică dacă utilizarea tehnicilor de simulare pentru determinarea celei mai bune estimări a obligaţiilor nu este necesară prin aplicarea următorului principiu: când diferenţa dintre calculul celei mai bune estimări a obligaţiilor pe baza unei tehnici de simulare şi calculul celei mai bune estimări a obligaţiilor pe baza unei tehnici analitice / deterministe este mai mică de 5% din rezervele tehnice.
- În cazul în care nu se utilizează metoda optimă de calcul, se solicită o documentare a metodelor simplificate utilizate, a aproximărilor şi simplificărilor, inclusiv motivele pentru care nu se aplică principalele tehnici actuariale şi raţionamentele pentru utilizarea simplificărilor.

O listă non-exhaustivă cu motive este prezentată mai jos:

- Disponibilitatea limitată a datelor cu privire la obligaţiile corespunzătoare. Acest lucru ar putea fi cauzat de date istorice sau de date necesare limitate pentru calibrarea ipotezelor
- Disponibilitate limitată a datelor la un nivel suficient de granular
- Informaţii limitate despre comportamentul titularului poliţei şi / sau acţiunile de gestionare
- Putere de calcul limitată pentru a executa calculele într-un interval de timp acceptabil
- Resurse umane limitate pentru a dezvolta metodologia şi a o încorpora într-un model
- Un produs este relativ nou şi, la data evaluării, metodologia nu a fost încorporată în modele
- Un grup de contracte are o dimensiune limitată şi nu conţine nicio caracteristică complexă şi unică a contractelor
- După constatarea faptului că societăţii de asigurare i se permite să utilizeze simplificări / aproximări, simplificările trebuie revizuite.

O listă non-exhaustivă cu posibile simplificări pentru evaluarea celei mai bune estimări a rezervelor tehnice este prezentată mai jos:

- Metode de scalare; cea mai bună estimare a unui portofoliu reprezentativ este utilizată ca bază pentru scalare
- Utilizarea punctelor model (informaţii agregate despre contract) în locul unui calcul pentru toate contractele
- Estimare pe baza datelor brute (un singur sau câteva puncte model)
- Raţionamentul profesional
- Evaluarea folosită pentru raportarea IFRS poate fi utilizată dacă nu există alte soluţii. Este necesar să se documenteze în mod adecvat simplificările aplicate şi o estimare a erorii de model aferente.

- Conform Articolului 60 din Regulamentul Delegat și fără a aduce atingere Articolului 56, societățile pot calcula cea mai bună estimare a obligațiilor de asigurare de viață cu un mecanism prin care societatea de asigurare are dreptul sau obligația de a ajusta primele viitoare ale unui contract de asigurare pentru a reflecta modificările semnificative ale nivelului așteptat al daunelor și cheltuielilor (mecanism de ajustare a primelor) utilizând proiecții ale fluxului de numerar care presupun că modificările nivelului daunelor și cheltuielilor au loc simultan cu ajustările primelor și au drept rezultat un flux net de numerar egal cu zero, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile următoare:
 - mecanismul de ajustare a primelor compensează pe deplin societatea de asigurare pentru orice creștere a nivelului de daune și cheltuieli în timp util
 - calculul nu conduce la o subestimare a celei mai bune estimări
 - calculul nu conduce la o subestimare a riscului inerent respectivelor obligații de asigurare

Trebuie să se asigure faptul că, atunci când se utilizează aproximări, sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- Insuficiența datelor nu se datorează proceselor și procedurilor interne inadecvate de colectare, stocare sau validare a datelor utilizate pentru evaluarea rezervelor tehnice
- Nu există date externe relevante care ar putea fi utilizate de societate pentru a îmbunătăți calitatea datelor disponibile
- Nu ar fi fezabil ca societatea să ajusteze datele pentru a remedia insuficiența.
- Compararea rezervelor modelate cu valoarea totală înregistrată în bilanț pentru scopuri de reconciliere
- Revizuirea valorii portofoliului de asigurări nemodelate, justificarea pentru nemodelarea acelei părți a activității și verificarea materialității acesteia
- Verificarea măsurii în care valoarea afacerii nemodelate este conformă cu pragul afacerii nemodelate al societății
- Verificarea măsurii în care calculul fluxurilor de numerar este în concordanță cu caracteristicile tehnice ale diferitelor produse
- Revizuirea modului în care sunt implementate valorile recuperabile, împreună cu aproximările generale și simplificările utilizate pentru a capta separat valorile recuperabile, pentru a evalua capacitatea modelului de a produce rezultate separate ale sumelor brute și nete de reasigurare
- Revizuirea modelării ipotezelor utilizate, a căror analiză este furnizată în continuare
- Revizuirea metodologiei de modelare care stă la baza opțiunilor și garanțiilor, împreună cu posibilele simplificări utilizate, a căror analiză este furnizată în continuare
- Revizuirea metodologiei de modelare care stă la baza proiecției caracteristicilor activității analizate
- Verificați dacă ajustările manuale sunt puse în aplicare în cadrul procesului de calcul și caracterul rezonabil al acestora
- Verificați dacă societatea urmează o abordare bazată pe puncte de modelare, în loc de o abordare poliță cu poliță și dacă da, verificați dacă punctele model reflectă în mod adecvat factorii de risc și valorile produsului, precum și dacă proiecția fluxurilor de numerar depășește proiecția pe bază de poliță cu poliță. În plus, trebuie verificată gruparea polițelor și reprezentarea acestora prin puncte de model, împreună cu criteriile de grupare
- Evaluarea măsurii în care utilizarea punctelor model este adecvată prin respectarea următoarelor condiții:
 - Gruparea polițelor și reprezentarea acestora în funcție de punctele model este acceptabilă, cu condiția ca societatea să poată demonstra că gruparea nu prezintă în mod greșit riscul subiacent și nu denaturează semnificativ costurile
 - Gruparea polițelor nu trebuie să denatureze evaluarea rezervelor tehnice, de exemplu, formând grupuri care conțin polițe de viață cu garanții „in the money” și polițe de viață cu garanții „out of the money”
 - Societatea trebuie să efectueze o validare suficientă pentru a asigura în mod rezonabil că gruparea polițelor de viață nu a dus la pierderea vreunui atribut semnificativ al portofoliului. O atenție specială trebuie acordată cuantumului beneficiilor garantate și a oricăror restricții posibile (legislative sau de altă natură) pentru ca societatea să trateze diferitele grupuri de asigurați în mod just (de exemplu, fără subvenții sau subvenții restricționate între grupele omogene)
 - Proiecția la nivel de poliță ar fi o povară nejustificată pentru societate în comparație cu proiecția bazată pe puncte model adecvate
- Evaluarea impactului utilizării criteriilor de grupare în loc de poliță cu poliță

- Comparație pentru eșantionul de polițe (pe bază de poliță cu poliță) a fluxurilor de numerar proiectate cu rezultatul obținut cu un fișier de calcul (de exemplu, Prophet, Excel)
- Revizuirea modelării fluxurilor de numerar viitoare la un nivel mai puțin granular, cum ar fi per linie de activitate, pentru a evalua rezonabilitatea fluxurilor de numerar viitoare actualizate pentru fiecare linie de activitate
- Efectuarea de analize de sensibilitate pentru a testa caracterul rezonabil al fluxurilor de numerar în scenarii deterministe și stocastice, împreună cu ipotezele utilizate
- Efectuarea de analize de scenarii pentru a compara fluxurile de numerar extrem de ridicate și reduse cu valoarea de mijloc a valorilor rezervelor tehnice pentru a verifica rezonabilitatea rezultatelor modelului.

Revizuirea metodologiei de estimare a BEL și conformitatea acesteia cu reglementarea Solvabilitate II necesită adoptarea următoarelor proceduri:

- Revizuirea modului în care se asigură că rezervele tehnice au fost calculate într-o manieră prudentă, fiabilă și obiectivă
- Verificarea faptului că cea mai bună estimare este calculată separat pentru fiecare monedă în care este exprimată obligația
- Explicația procesului prin care cea mai bună estimare este calculată într-un mod transparent și în așa fel încât să se asigure că metoda de calcul și rezultatele care derivă din acesta pot fi revizuite de către un expert independent calificat
- Detectarea zonelor în care, pentru calculul rezervelor tehnice, nu se urmărește o medie ponderată cu probabilități a fluxurilor viitoare de numerar. De exemplu, derivarea rezervelor tehnice Solvabilitate II prin ajustări ale rezervelor tehnice IFRS
- Evaluarea măsurii în care metodologia de rezervare este adecvată pentru riscurile evaluate
- Confirmarea faptului că modul de calcul al BEL:
 - nu ia în considerare rentabilitățile investiționale (adică dobânzi câștigate, dividende etc.)
 - include cheltuielile de gestionare a investițiilor în cheltuieli ca ieșire de numerar
 - exclude relațiile intragrup și în special profiturile și fluxurile de numerar care pot fi generate de o altă entitate a grupului printr-un acord intragrup
 - include doar fluxurile de numerar viitoare asociate cu obligațiile recunoscute în limita contractului și nu ia în considerare nicio activitate viitoare
- Evaluarea măsurii în care fluxurile de numerar viitoare ale primelor de la asigurați au fost incluse în rezervele tehnice. Cum se ia în considerare incertitudinea?
- Detectarea oricăror plăți așteptate către asigurați în oricare dintre polițele care nu sunt garantate contractual. Cum au fost acestea luate în considerare în calculul rezervelor tehnice? Revizuirea oricăror polițe de grup (dacă există) pentru calculul celei mai bune estimări pentru obligațiile de asigurare de viață. Dacă da, cum este respectat faptul că gruparea polițelor nu reprezintă în mod eronat riscul și poate furniza aproximativ aceleași rezultate pentru calculul celei mai bune estimări cu un calcul pentru polițe individuale pe baza celei mai bune estimări?
- Revizuirea oricăror garanții financiare sau opțiuni contractuale incluse în oricare dintre polițe, care au fost luate în considerare în calculul rezervelor tehnice
- În anumite circumstanțe specifice faptul că cea mai bună estimare a rezervelor tehnice este negativă este acceptabil, dar trebuie să asigure faptul că societatea nu a stabilit o valoare nulă a celei mai bune estimări a acestor contracte individuale. O reducere la zero ar putea avea loc numai la nivelul unei grupe omogene de riscuri. În cazul în care rezervele tehnice sunt negative din cauza faptului că valoarea actualizată a primelor viitoare este mai mare decât valoarea actuală a fluxurilor de numerar de ieșire viitoare, inclusiv valoarea opțiunilor și garanțiilor și marja de risc alocată, este necesar să se monitorizeze nivelul primelor. Primele trebuie să fie în limita a ceea ce este acceptabil pe piață.
- Verificarea corectitudinii abordării în cazul liniilor de afaceri nemodelate (adică cele pentru care rezervele IFRS sunt luate ca BEL sau se utilizează o altă abordare simplificată). Ce criterii utilizează societatea pentru a defini pragul cotei acceptabile de afaceri nemodelate?
- Plafoanele valorilor de răscumpărare nu vor avea niciun impact asupra nivelului provizionului tehnic. În proiecția fluxurilor de numerar viitoare, trebuie să se asigure faptul că plățile datorate rezilierii sau răscumpărării contractului

vor fi incluse în evaluarea rezervelor tehnice. Aceasta înseamnă că, dacă suma celei mai bune estimări și a marjei de risc ale unui contract este mai mică decât valoarea de răscumpărare a acelui contract, nu este nevoie să se mărească valoarea rezervei până la valoarea de răscumpărare a contractului.

- Revizuirea analizelor efectuate pentru caracterul rezonabil și adecvat al ipotezelor selectate.

3.3.1.4.1.3 Garanții și opțiuni

Pentru calculul celei mai bune estimări, societățile de asigurare trebuie să identifice și să ia în considerare: toate garanțiile financiare și opțiunile contractuale incluse în polițele lor de (re)asigurare și toți factorii care pot afecta probabilitatea ca titularii de polițe să exercite opțiuni contractuale sau valoarea garanțiilor.

Atunci când se ia în considerare utilizarea unei abordări bazate pe o formulă închisă sau a unei abordări stocastice pentru evaluarea opțiunilor contractuale și a garanțiilor financiare incluse în contractele de asigurare, societățile de asigurare trebuie să aplice evaluarea proporționalității în conformitate cu Articolul 56 din Regulamentul Delegat. Atunci când niciuna dintre metode nu este posibilă, societățile pot folosi drept ultimă soluție o abordare constând în următoarele etape: i) Analiza caracteristicilor opțiunii sau garanției și a modului în care aceasta ar afecta fluxurile de numerar; ii) Analiza valorii așteptate a opțiunii sau garanției; iii) Determinarea costului opțiunii sau garanțiilor, care se preconizează că va varia timp; iv) Estimarea probabilității ca opțiunea sau garanția să devină mai mult sau mai puțin costisitoare în viitor; v) Verificarea dacă metoda și ipotezele care stau la baza calculului BEL în ceea ce privește opțiunile și garanțiile contractuale sunt determinate într-un mod adecvat, de ex. efectuând analize de sensibilitate pentru a evalua materialitatea ipotezelor.

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină politica contabilă pentru evaluarea garanțiilor și opțiunilor și să o compare cu cerințele Solvabilitate II, respectiv, cu Articolul 79 din Directiva Solvabilitate II și Articolul 32 din Regulamentul Delegat, care stabilesc principii pentru evaluarea garanțiilor și opțiunilor
- Evalueze descrierea metodelor utilizate pentru proiectarea opțiunilor și garanțiilor, cu detalii privind toți parametrii luați în considerare în modelul actuarial
- Se asigure că societatea a efectuat o evaluare a adecvării proporționalității, inclusiv a adecvării analizei comportamentului titularilor de polițe și a evaluării erorii introduse în rezultatul metodei alese, inclusiv informații despre analiza sensibilității, testarea ex-post (backtesting) etc.
- Se asigure că a fost pus în aplicare un proces și că acesta este documentat pentru a identifica toate opțiunile contractuale și garanțiile financiare relevante, precum și factorii indicativi ai măsurii conform căreia titularii de polițe vor utiliza aceste opțiuni și vor realiza valoarea garanțiilor
- Asigurarea că metodele de evaluare a opțiunilor contractuale identificate și a garanțiilor financiare au fost documentate cu respectarea dispozițiilor din orientările 35-37, 53 și 54 din Ghidurile EIOPA privind evaluarea rezervelor tehnice (EIOPA BoS - 14-166) și articolele 26 și 32 din Regulamentul Delegat.

Comportamentul deținătorului poliței

La stabilirea probabilității ca asigurații să exercite opțiuni contractuale, inclusiv rezilieri și răscumpărări, societățile de asigurare vor efectua o analiză a comportamentului trecut al titularului poliței și o evaluare prospectivă a comportamentului așteptat al titularului poliței.

Auditorii sunt obligați să:

- Verifice dacă ipotezele celor mai bune estimări care stau la baza comportamentului titularului poliței de asigurare sunt determinate într-un mod adecvat și în conformitate cu cerințele stabilite la articolele 22 și 26 din Regulamentul Delegat
- Verifice dacă această analiză ia în considerare următoarele (Articolul 26):
 - în ce măsură exercitarea opțiunilor pentru titularii de polițe a fost și va fi în circumstanțele valabile la momentul exercitării opțiunii
 - influența condițiilor economice trecute și viitoare
 - impactul acțiunilor de management din trecut și viitor
 - orice alte circumstanțe care ar putea influența deciziile asiguraților cu privire la exercitarea opțiunii
- Să se asigure că orice ipoteză cu privire la comportamentul asiguraților inclusă în calculul celei mai bune

estimări este documentată, demonstrată și avizată de conducerea superioară

- Să se asigure că orice comportament al titularului poliței este documentat și raportat anual sau mai frecvent dacă există indicii solide că respectivul comportament a evoluat în mod semnificativ de la ultima dată de raportare
- Să verifice dacă impactul comportamentului asiguraților asupra celei mai bune estimări este determinat și furnizat conducerii superioare și altor utilizatori a valorii celei mai bune estimări pentru a înțelege impactul
- Să se asigure că, în cazul scenariilor și simulărilor stocastice, ipotezele dinamice ale comportamentului titularului poliței iau în considerare următoarele principii:
 - Comportamentul dinamic al titularului poliței se bazează corespunzător pe dovezi statistice și empirice
 - Generatorul de scenarii economice (ESG) este actualizat și calibrat corespunzător
 - Comportamentul dinamic al titularului poliței nu trebuie să fie considerat independent de modificările piețelor financiare și ale poziției financiare a societății
 - Dacă se efectuează analize de sensibilitate asupra ipotezelor pentru a măsura impactul asupra BEL
 - Gruparea efectuată pentru a realiza proiecțiile este adecvată

3.3.1.4.1.4 Beneficii discreționare viitoare

„Bonusuri discreționare viitoare” și „beneficii discreționare viitoare” înseamnă beneficii viitoare, altele decât beneficiile index-linked sau unit-linked ale contractelor de (re) asigurare care au una dintre următoarele caracteristici: (a) Se bazează legal sau contractual pe unul sau mai multe dintre următoarele rezultate: (i) performanța unui grup specificat de contracte sau a unui tip specific de contract sau a unui singur contract; (ii) randamentul investiției realizat sau nerealizat al unui grup specific de active deținut de societatea de asigurare; (iii) Profitul sau pierderea societății sau fondului corespunzător contractului; (b) Se bazează pe o declarație a societății de asigurare, iar momentul sau valoarea beneficiilor este la discreția acesteia, total sau parțial.

Pentru calculul celei mai bune estimări, societățile de asigurare identifică și iau în considerare valoarea beneficiilor discreționare viitoare preconizate, indiferent dacă aceste plăți sunt sau nu garantate contractual. Cu toate acestea, plățile care se referă la fonduri surplus care posedă caracteristicile fondurilor proprii de bază de nivel 1 nu ar trebui incluse.

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină politica contabilă pentru evaluarea beneficiilor discreționare viitoare și să o compare cu cerințele Solvabilitate II, respectiv, cu articolele 1 (35), 24 și 25 din Regulamentul Delegat, care stabilesc principii pentru evaluarea beneficiilor discreționare viitoare
- Verifice analiza cuprinzătoare a experienței anterioare, a practicii și a mecanismului de distribuție atunci când evaluează proporționalitatea unei metode simplificate utilizate pentru determinarea beneficiilor discreționare viitoare.

3.3.1.4.1.5 Ipoteze

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină politica contabilă pentru ipotezele care stau la baza metodologiilor de calcul al rezervelor tehnice și să o compare cu cerințele Solvabilitate II, respectiv, cu Articolul 77 din Directiva Solvabilitate II și cu Articolul 22 din Regulamentul Delegat, care stabilesc principii pentru ipotezele care stau la baza calculului celei mai bune estimări a rezervelor tehnice
- Respecte procedurile necesare pentru a evalua ipotezele utilizate pentru a calcula cea mai bună estimare:
 - Sunt ipotezele conforme cu practica din industrie?
 - Reconcilierea cu resursele auditate
 - Explicarea ipotezelor
 - Modul în care societatea se asigură că tehnicile și abordările de bază sunt adecvate, corespunzătoare și realiste. Aceste informații sunt credibile? Societatea folosește aproximări?
 - Frecvența reevaluării ipotezelor utilizate
 - Efectuarea validării ipotezelor. Cum se asigură consecvența în timp?

- În cazul în care nu există suficiente date interne sau externe, ce aproximări s-au făcut?
- Utilizarea de date externe pentru oricare dintre ipotezele rezervelor tehnice
- Dacă ipotezele reflectă incertitudinile din fluxurile de numerar ale contractelor de asigurare relevante
- Ipotezele au fost supuse unui proces de revizuire internă sau externă înainte de aprobarea formală de către conducerea relevantă
- Descrierea acțiunilor de gestionare în stabilirea rezervelor tehnice
- Care sunt ipotezele specifice cu privire la acțiunile de management
- Dacă procesul de setare a ipotezelor este bine stabilit și documentat
- Lista și descrierea ipotezelor-cheie utilizate pentru a obține rezervele tehnice, de ex. inflația, cursul de schimb valutar, mixul de riscuri etc.
- Examinarea modelării ipotezelor economice și verificarea măsurii în care metodologia permite proiecția ipotezelor economice în mod consecvent cu o evaluare de piață
- Verificarea măsurii în care ipotezele economice și non-economice care stau la baza calculului rezervelor tehnice sunt determinate într-un mod adecvat și în conformitate cu cerințele stabilite la Articolul 22 din Regulamentul Delegat.

Ipoteze economice

Structura temporală a ratei dobânzii fără risc

La calcularea rezervelor tehnice Solvabilitate II, cea mai bună estimare este actualizată pentru valoarea în timp a banilor (valoarea actualizată preconizată a fluxurilor de numerar viitoare), utilizând structura temporală a ratei dobânzii fără risc publicată de EIOPA.

Auditorii trebuie să evalueze:

- curba randamentului utilizată pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare și efectuarea unei comparații cu curba randamentului fără risc calculată de EIOPA pentru data de referință, care este comunicată la următorul link: https://www.eiopa.europa.eu/tools-and-data/risk-free-interest-rate-term-structures-0_en
- dacă prima de volatilitate (VA) sau prima de echilibrare (MA) au fost utilizate pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare
- verificarea conformității VA cu cifrele publicate de EIOPA (link menționat anterior)
- dacă curbele fără risc, ipotezele MA și VA utilizate sunt conforme cu Ghidurile EIOPA
- dacă măsura tranzitorie privind ratele dobânzii fără risc a fost aplicată pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare

Garanții pe termen lung – Prima de volatilitate

În conformitate cu Articolul 77d din Omnibus II, o societate de asigurare poate aplica o primă de volatilitate (VA) structurii temporale relevante a ratei dobânzii fără risc. Pentru fiecare monedă relevantă, VA pentru structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc se va baza pe diferența dintre rata dobânzii care ar putea fi obținută din activele incluse într-un portofoliu de referință pentru moneda respectivă și ratele dobânzii fără risc relevante pentru moneda respectivă.

Curba VA este publicată de EIOPA lunar (la linkul menționat anterior).

Auditorii trebuie să verifice dacă aplicarea măsurilor de garanție pe termen lung este în conformitate cu condițiile necesare, efectuând următoarele proceduri:

- Verifică dacă ajustarea se aplică la nivelul portofoliului, per țară și per monedă
- Verifică dacă societatea a elaborat un plan de lichiditate care proiectează fluxurile de intrare și ieșire de numerar în raport cu activele și pasivele care fac obiectul VA, pentru a se asigura că există un nivel adecvat de lichiditate în mod continuu
- Se asigură că societatea a implementat utilizarea VA în sistemul său de gestionare a riscurilor și în politica de gestionare a riscurilor, stabilind criteriile pentru aplicarea ajustării

- Se asigură că societatea evaluează sensibilitatea rezervelor tehnice și a fondurilor proprii eligibile față de ipotezele care stau la baza calculului VA
- Se asigură că societatea evaluează efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile
- Se asigură că societatea evaluează impactul unei reduceri a VA la zero
- Se asigură că, în cazul în care o societate de asigurare aplică măsura tranzitorie a ratelor dobânzilor fără risc simultan cu utilizarea VA, atunci măsura tranzitorie care se aplică structurii ratei dobânzii include VA
- Verifică dacă valoarea VA rămâne neschimbată după aplicarea șocurilor la structura de bază a ratei dobânzii, în cadrul submodulului risc al ratei dobânzii și submodulului risc de marjă de credit din formula standard de calcul al SCR
- Se asigură că SCR a fost calculat cu și fără utilizarea ajustării.

Rentabilitatea investiției

Rentabilitatea investiției este considerată egală cu structura temporală a ratei dobânzii fără risc publicată de EIOPA.

Ratele de inflație a pieței

Auditorii sunt obligați să efectueze următoarele:

- Revizuirea metodologiei pentru derivarea / construirea ratei inflației
- Comparatie cu inflația actuală din România
- Verificarea măsurii în care ipotezele inflației sunt în concordanță cu datele pieței

Analiza comparativă a ipotezelor: dacă ipoteza inflației este diferită cu 50% față de reperul pieței de referință pentru societăți similare, atunci trebuie efectuate ajustări.

Fondul Monetar Internațional (FMI) comunică indicii de inflație în baza de date a World Economic Outlook (WEO) la următorul link: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2015/02/weodata/index.aspx>

Ratele de schimb valutar

Pentru societățile de asigurare care au obligații în valute diferite, trebuie să fie documentate ratele de schimb respective.

Banca Națională Română publică cursurile de schimb la următorul link: <https://www.bnr.ro/Exchange-rates-1224-Mobile.aspx>

Rata impozitului pe profit

Rata impozitului pe profit de bază trebuie să fie comparată cu impozitul pe profit din România.

Auditorii sunt obligați să efectueze următoarele:

- În cazul în care un model este utilizat pentru a produce ipotezele pieței financiare, trebuie să se asigure că:
 - Modelul generează prețuri compatibile cu piețele financiare
 - Modelul nu duce la oportunități de arbitraj
 - Calibrarea parametrilor / scenariilor este în concordanță cu structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc
- Revizuirea derivării ipotezelor non-economice

Ipoteze non-economice

Auditorii financiari trebuie să efectueze următoarele operațiuni:

- Colectarea tuturor ipotezelor care stau la baza calculării celor mai bune estimări, și anume ratele de mortalitate, ratele de morbiditate, ratele bolilor cronice, ratele de longevitate, ratele de reziliere, ratele de anulare, ratele opțiunilor, ipotezele cu privire la răscumpărări, cheltuieli.
- Revizuirea analizelor și testelor implementate pentru rezonabilitatea și adecvarea ipotezelor selectate (de exemplu, testul binomial)
- Verificarea ipotezelor celei mai bune estimări în raport cu experiența
- Compararea ipotezelor cu entități similare de pe piață
- Verificarea măsurii în care acțiunile deținătorilor de poliță sunt modelate, inclusiv o evaluare a măsurii în care ipotezele dinamice sunt justificate de datele preluate din experiență (și anume proporția de deținători de poliță care se așteaptă să exercite opțiuni pentru a schimba termenii contractului)
- Verificarea măsurii în care acțiunile de management sunt modelate, comparația cu acțiunile asumate de către alte societăți de pe piață pentru a se vedea dacă acțiunile asumate ar putea fi considerate agresive cu referire la specificul pieței (de exemplu, schimbarea survenită în ratele de bonusare, schimbarea survenită în tarifele produselor).

Cheltuieli

În conformitate cu Articolul 78 al Directivei Solvabilitate II, atunci când se calculează rezervele tehnice, o societate va lua în considerare toate cheltuielile aferente administrării obligațiilor din (re) asigurare, inflația, inclusiv pentru cheltuieli și daune.

Auditorilor li se cere să efectueze următoarele operațiuni:

- Să se asigure că proiecția fluxului de numerar înglobează următoarele cheltuieli:
 - o cheltuieli administrative
 - o cheltuieli de gestionare a investițiilor
 - o cheltuieli de gestionare a daunelor
 - o cheltuieli de achiziție
- În plus, următoarele proceduri vor fi luate în considerare cu referire la ipotezele despre cheltuieli:
 - o Dacă cheltuielile viitoare incluse în rezervele tehnice au fost ajustate pentru inflație (inflația cheltuielilor și inflația daunelor)
 - o Descrierea estimării și încorporării inflației viitoare în proiecțiile aferente rezervelor tehnice
 - o Justificarea alocării cheltuielilor în mod adecvat între afacerile viitoare și afacerile existente
 - o Proiecția fluxurilor de numerar estimate ale cheltuielilor preconizate sau a ipotezelor subiacente referitoare la modul în care cheltuielile se vor schimba în funcție de cheltuielile curente pe măsură ce obligațiile existente se sting
 - o Explicația modului de calcul al sumei incluse în rezervele tehnice pentru cheltuielile aferente managementului investițiilor
 - o Explicația modului de calcul al sumei incluse în rezervele tehnice pentru cheltuieli de diminuare a riscurilor și a acțiunilor de management
 - o Tratatamentul cheltuielilor care nu rezultă în fluxuri de numerar. De exemplu, dacă cheltuielile viitoare aferente managementului investițiilor au fost incluse în rezervele tehnice sau dacă sumele din investiții au fost compensate cu cheltuielile.

3.3.1.4.2 BEL - contracte de tipul index-linked și unit linked

Aceasta este suma totală a rezervelor tehnice pentru afaceri de tipul index-linked și unit linked, de exemplu rezervele tehnice pentru obligațiuni aferente asigurărilor de viață, unde riscul de investiții este asumat de către deținătorii de polițe.

Metoda actuarială utilizată și selecția ipotezelor au la bază aceleași principii analizate pentru portofoliul asigurărilor de viață.

Auditorii financiari trebuie să efectueze următoarele operațiuni:

- Reconcilierea între situațiile financiare și bilanțul Solvabilitate 2 cu referire la toate intrările din bilanț aferente produselor unit-linked.
- Confirmarea că atunci când se calculează cea mai bună estimare se include identificarea următoarelor componente:
 - o Beneficii în caz de deces. În aceste contracte beneficiarul primește fie valoarea fondului, fie fondul de beneficii pentru deces. Astfel se impune necesitatea evaluării cuantumului mediu al pierderii în funcție de probabilitate.
 - o Valoarea actualizată a taxelor primite pe toată durata contractului cu rata de actualizare furnizată de EIOPA
 - o Cheltuieli legate în mod direct de contractele unit-linked sau de administrarea acestor contracte.
 - o Valoarea contului care este de fapt beneficiul deținătorului de poliță și care trebuie să fie egală în ambele părți ale bilanțului.
- Verificarea faptului că asigurările unit-linked nu conțin instrumente derivate încorporate, ceea ce reprezintă o abordare greșită uzuală. Pentru a se asigura o clasificare adecvată a contractelor, „contractul gazdă” trebuie evaluat fără a se lua în considerare nicio opțiune sau garanție adăugată. În consecință, dacă riscul de piață sau de investiții este un risc al deținătorilor de poliță, aceste contracte vor fi segmentate drept contracte unit-linked. Trebuie subliniat faptul că, în temeiul IFRS, contractele de investiții nu transferă un risc semnificativ de asigurare de la deținătorul poliței la societate. Totuși, Directiva Solvabilitate II nu recunoaște această distincție; prin urmare, aceste contracte sunt prezentate în cadrul contractelor unit-linked.

3.3.1.4.3 BEL – Asigurări generale și de sănătate NSLT

BEL pentru asigurări generale și de sănătate NSLT este de obicei obținut prin proiectarea daunelor într-un format triunghiular. Triunghiurile trebuie să fie pregătite și analizate în mod separat pentru activități directe, indirecte proporționale și activități indirecte non-proporționale. Practicile pentru înregistrarea și evaluarea daunelor în activitățile mai sus menționate sunt diferite, deci calculele trebuie efectuate în mod separat. Astfel, rezervele tehnice ar trebui de asemenea să fie analizate în mod separat. Totuși, în cazul în care datele nu sunt suficiente pentru ca societatea de asigurări să efectueze o analiză triunghiulară separată, companiile de asigurări ar trebui să ia în considerare aplicabilitatea unei abordări mai puțin granulare. Prin urmare, auditorul poate evalua dacă o analiză având la bază triunghiuri combinate ar putea fi efectuată de societatea de asigurări, verificându-se dacă proiecția este reprezentativă pentru dezvoltarea așteptată a daunelor.

3.3.1.4.3.1 Verificarea datelor

Auditorii financiari trebuie să efectueze următoarele operațiuni:

- Să analizeze portofoliul de asigurări al companiei de asigurări și elementele cheie ale tuturor liniilor de activitate, indicând următoarele caracteristici:
 - o Valoarea Primelor Brute Subscrise (GWP)
 - o Valoarea primelor brute câștigate (GEP)
 - o Valoarea Rezervei de prime necâștigate (UPR)
 - o Valoarea Rezervei de daune (OCR)
 - o Valoarea cheltuielilor alocate cu soluționarea daunelor (ALAE)
 - o Valoarea cheltuielilor nealocate aferente soluționării daunelor (ULAE)
 - o Valoarea daunelor plătite
 - o Valoarea rezervelor tehnice totale
- Să evalueze dacă toate controalele interne aferente procesului de stabilire a rezervelor sunt instituite și sunt efectuate într-o manieră adecvată.
- Să verifice dacă sunt efectuate verificările prevăzute de societatea de asigurări în ceea ce privește datele de intrare. O listă non-exhaustivă a acestor verificări care ar trebui efectuate de către auditorul financiar este următoarea:
 - o Analize de reconciliere pentru toate liniile de activitate între bilanț, contul de profit și pierdere și triunghiuri pentru sumele următoare:
 - Daune
 - Recuperări și regrese (dacă nu sunt incluse în triunghiuri)

- Cheltuieli
- Prime
- o Revizuirea oricăror verificări de plauzibilitate între triumphiurile anului precedent și cele ale anului curent corespunzător. Auditorul va verifica ca triumphiurile din cele două perioade să includă aceleași sume egale pentru fiecare an de origine și an de dezvoltare. Verificările trebuie să evalueze următoarele:
 - Nicio diferență între sumele triumphiurilor nu este detectată între cele două perioade (atât per triumphi cât și per linie de activitate).
 - Diferențele pot fi detectate în cazul în care o realocare a sumelor a fost efectuată de către societatea de asigurare. Această situație poate fi justificată dacă suma diferențelor per triumphi este egală cu zero.
 - În cazul prezentat mai sus sau în orice alt caz de reconciliere, societatea de asigurări ar trebui să justifice motivul diferențelor detectate.
- o Documentarea limitărilor datelor, inclusiv o analiză a impactului limitărilor semnificative ale datelor asupra modelării. Oricare limitări ale datelor ar trebui să fie justificate și documentate în mod clar și nu ar trebui să afecteze mai mult de 5% din totalul activității de asigurări generale.
- o Revizuirea justificării furnizate de către societatea de asigurări pentru oricare problemă de reconciliere identificată și evaluarea semnificației deficienței(unde este cazul).
- Revizuirea evaluării materialității și aplicarea criteriului proporționalității pentru activitatea semimodelată sau nemodelată, precum și verificarea ca aceasta să nu depășească 5% din portofoliul total al asigurărilor generale. Activitatea semimodelată sau nemodelată este acea parte a activității unei grupe de riscuri omogene pentru care o analiză actuarială adecvată nu a fost efectuată.

Auditorii financiari trebuie să efectueze următoarele operațiuni, cu scopul de a obține analize de calitate detaliate pentru Rezerva de daune (raportate și întâmplare, dar neraportate):

- Să obțină raportul detaliat al daunelor avizate (la nivel de daună) la data de 30 iunie 2020 și să le reconcilieze cu conturile relevante la aceeași dată. Trebuie să analizeze diferențele și să propună ajustări, dacă este necesar.
- Să obțină raportul detaliat al daunelor avizate (la nivel de daună) la data de 31 decembrie 2018 și să le reconcilieze cu conturile relevante la la aceeași dată. Trebuie să analizeze diferențele și să propună ajustări, dacă este necesar.
- Să obțină raportul detaliat al sumelor plătite (daune plătite) în perioada 1 ianuarie 2019- 30 iunie 2020 și în perioada 1 iulie 2020 – 31 iulie 2020 și să le reconcilieze cu cheltuielile din conturile relevante.

Pentru daunele care erau în rezervă la data de 31 decembrie 2018, se calculează diferența la nivel de daună între daunele avizate la data respectivă și plățile efectuate în perioada 1 ianuarie 2019 - 30 iunie 2020 și daunele avizate la data de 30 iunie 2020.

Variația trebuie să ia în considerare:

- Daune plătite integral: daune care apar în raportul detaliat al daunelor avizate la 31 decembrie 2018, pentru care au fost efectuate plăți și care nu mai apar în rezerva de daune raportate la 30 iunie 2020
- Daune închise fără plată: daune care apar în raportul detaliat al daunelor avizate la 31 decembrie 2018, pentru care nu s-a efectuat nicio plată și care nu mai apar în rezerva de daune raportate la 30 iunie 2020
- Daune pentru care au fost efectuate plăți parțiale: daune care apar în raportul detaliat al daunelor raportate la 31 decembrie 2018, au fost efectuate plăți și care apar de asemenea în raportul detaliat al daunelor raportate la 30 iunie 2020
- Daune reevaluate: daune care apar în raportul detaliat al daunelor raportate la 31 decembrie 2018 și care apar de asemenea în raportul detaliat al daunelor raportate la 30 iunie 2020 cu o valoare diferită, dar pentru care nicio plată nu a fost efectuată în această perioadă.

Având ca suport aceste rapoarte, auditorul financiar trebuie să evalueze dacă valoarea daunelor stabilite de companie la 30 iunie 2020 este relevantă și rezonabilă în aceste circumstanțe.

Diferențele globale, având în vedere criteriile de materialitate de la punctul 2.3., ar trebui analizate pentru fiecare linie de afaceri și ar trebui propusă o ajustare necesară sub forma de supraevaluare/subevaluare a daunelor avizate.

În plus, auditorii financiari trebuie să compare sumele privind daunele raportate la 30 iunie 2020 cu:

- Sumele plătite ulterior pentru dosarele de daună din bilanțul la 30 iunie 2020 care au fost ulterior închise (până la 31 iulie 2020), sau
- Suma inclusă în raportul detaliat al daunelor raportate la 30 iunie 2020 plus oricare plăți efectuate după 30 iunie 2020 până la 31 iulie 2020, dacă este cazul.
- Auditorii trebuie să solicite companiei de asigurări să explice oricare diferențe, luând în considerare criteriile de materialitate de la secțiunea 2.3. (inclusiv să pună la dispoziție documentele justificative corespunzătoare).

Pe baza acestor situații, auditorul ar trebui să evalueze dacă valoarea daunelor stabilită de societatea de asigurări la 30 iunie 2020 este relevantă și rezonabilă în aceste circumstanțe.

Teste pentru corectitudinea, calitatea, suficiența și relevanța datelor

Auditorii trebuie să selecteze un eșantion de top 10 dosare de daună și 10 dosare aleatorii care acoperă linii de afaceri diferite, reprezentând minimum 80% din valoarea populației pentru fiecare din activitățile de asigurări generale și asigurări de viață din daunele raportate la 30 iunie 2020 și să compare sumele cu sumele obținute din documentele justificative.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină de la societatea de asigurări daunele aflate în litigiu la 30 iunie 2020. Din cadrul daunelor aflate în litigiu, auditorul ar trebui să selecteze din fiecare linie de afaceri (linii de afaceri care acoperă minimum 80% din valoarea populației pentru fiecare activitate de asigurări – generale și de viață) top 10 daune precum și 10 daune aleatorii și să compare sumele cu sumele obținute din documentele justificative.
- Obțină de la societatea de asigurări dosare de daună închise și redeschise, să selecteze un eșantion de top 10 dosare și 10 dosare aleatorii redeschise între 1 ianuarie 2019 și 30 iunie 2020 și să evalueze dacă dosarele de daună selectate au fost închise/ redeschise în conformitate cu procedurile interne ale companiei și dacă închiderea dosarelor a fost justificată și susținută prin dovezi. Dacă politica companiei este să redeschidă un dosar sub un număr diferit de identificare, auditorul ar trebui să obțină informații relevante pentru identificarea dosarelor de daune redeschise.

Auditorul va utiliza raționamentul profesional și va extinde eșantionul după cum consideră adecvat prin luarea în considerare a riscurilor relevante (de exemplu, pentru linii de afaceri pe termen lung este important să includă dosare de daune mai vechi), perioadele diferite de producere a daunei, daune mari/medii/mici, vătămare corporală/daună materială, dosare cu reajustări semnificative, dosare repartizate pe arii geografice, dosare de daune recente încă deschise (2-3 ani), dosare noi, dosare vechi încă deschise, dosare vechi închise și redeschise.

Auditorul trebuie să obțină detalii privind petițiile (deținătorilor de poliță) din perioada 01 ianuarie 2019 – 30 iunie 2020. Auditorul trebuie să analizeze plângerile (tipuri, număr, valori, linia de afaceri) în raport de asemenea și cu alte dovezi obținute: decizii ale instanțelor, decizii ASF, soluționări ulterioare și trebuie să raporteze orice puncte slabe identificate în procesul de gestionare a dosarelor de daune care conduc la evaluări eronate semnificative.

Auditorul va selecta dintre triumphiurile de dezvoltare top 10 daune și 10 daune aleatorii din primul an de dezvoltare per linie de afaceri la 30 iunie 2020 (cu scopul de a acoperi 80% din valoarea IBNR la 30 iunie 2020) cu scopul de a evalua daunele finale. Auditorul va analiza valorile excepționale după procedura descrisă în secțiunea 3.3.1.4.3.2.

3.3.1.4.3.2 Modelul actuarial – Metodologia BEL

Pentru a calcula cea mai bună estimare a obligațiilor, societățile ar trebui să utilizeze metode actuariale și statistice, care reflectă în mod adecvat riscurile care afectează fluxurile de numerar. Cea mai bună estimare a obligațiilor este calculată prin utilizarea unui model, care este determinat de către societate în conformitate cu complexitatea, amploarea și natura expunerilor.

Evaluarea celor mai bune estimări pentru rezervele de daune și pentru rezervele de primă ar trebui efectuată separat.

Auditorilor li se cere să efectueze următoarele operațiuni:

- Să obțină proiecțiile fluxurilor de numerar cu scopul de a calcula cea mai bună estimare și să le compare cu cerințele Solvabilitate II, în conformitate cu Articolul 77 din Directiva Solvabilitate II și Articolele 28, 29 și 30 ale Regulamentului Delegat, care stabilesc principiile pentru identificarea și calcularea proiecțiilor fluxurilor de numerar.

Rezerva de daune (asigurări generale și sănătate NSLT)

În ceea ce privește cea mai bună estimare a rezervei de daune, proiecțiile fluxurilor de trezorerie sunt corespunzătoare evenimentelor aferente daunelor care au apărut în trecut sau la data evaluării – fie că aceste daune au fost raportate sau nu (adică, toate daunele produse, dar care nu au fost soluționate). Proiecțiile fluxurilor de numerar ar trebui să ia în considerare plățile viitoare pentru beneficii către deținătorii de polițe și beneficiari, plata cheltuielilor (alocate și nealocate), plățile aferente taxelor, prime viitoare (ajustări efectuate după data evaluării pentru primele deja plătite) și plăți viitoare aferente recuperărilor și regreselor.

Rezerva de daune este calculată ca o sumă dintre daunele avizate, dar neachitate (RBNS), daunele întâmplare dar neraportate (IBNR) și costurile aferente soluționării daunelor.

Auditorii financiari trebuie să efectueze următoarele operațiuni:

- Revizuirea justificărilor furnizate de societate referitoare la acuratețea metodelor aplicate, precum și la consecvența lor în timp (în cazul unor modificări aduse procesului metodologic, auditorul va identifica și evalua caracterul rezonabil și justificarea furnizată de societate).
- A se nota că proiecția fluxurilor de numerar poate fi efectuată printr-un număr de metodologii. Cele mai des utilizate metodologii sunt: Chain Ladder, Bornhuetter – Fergusson, Costul mediu per daună, etc.
- În cazul ULAE, auditorul va verifica dacă societatea a descris în mod clar metodologia aplicată pentru tratamentul acestei rezerve și de asemenea va verifica dacă metoda de calcul aplicată este rezonabilă.
- Va verifica dacă ipotezele implicite ale metodei actuariale selectate sunt descrise în mod clar, dacă sunt aplicabile și dacă sunt rezonabile pentru portofoliul specific.
- Va verifica dacă întreaga activitate a fost modelată în mod adecvat și, în cazul unor activități semimodelate sau nonmodelate, auditorul trebuie să verifice dacă acest fapt se datorează unor limitări ale datelor
- Va verifica dacă analiza Celei mai bune estimări a rezervei de daune brute a fost efectuată pe linii de activitate și în mod separat pentru daune mari și daune normale, acolo unde este cazul. Pentru mai multe clarificări cu privire la determinarea daunelor mari, vă rugăm să luați drept referință secțiunea Ipoteze – Rezerva de daune.

O listă non – exhaustivă a indicatorilor de risc principali este pusă la dispoziție în cele ce urmează împreună cu elementele de verificat pe care auditorul poate să le evalueze:

- Rata daunei finale
Ratele daunei finale nu ar trebui să prezinte fluctuații de la an la an. În cazul în care există o deviație de 4% - 5% și mai mult între anii de accident, acest fapt trebuie să fie justificat de societate. Prin urmare, oricare tendință crescătoare sau descrescătoare a ratei daunei finale ar trebui să fie explicate astfel încât auditorul să aibă o evaluare completă a motivelor acestei situații.
- Primele
Primele reflectă volumul de afaceri al societății. Orice diferențiere poate afecta caracteristicile portofoliului. Prin urmare, oricare tendință crescătoare sau descrescătoare în volumul primelor ar trebui să fie explicată de societate astfel încât auditorul să aibă o evaluare completă a motivelor acestei situații.
- Viteza de soluționare
Viteza de soluționare ar trebui să fie revizuită și orice abatere ar trebui să fie justificată de societatea de asigurări. Viteza de plată a daunelor ar trebui să fie verificată astfel încât evoluția daunelor inclusă în determinarea factorilor de dezvoltare să fie evaluată. Pentru informații mai explicite, vă rugăm să luați drept referință Anexa 2.
Cu referire la viteza de plată a daunelor, auditorul va efectua verificări între elementele anilor de accident consecutivi pentru oricare an de dezvoltare existent. Orice abatere peste 4% - 5% ar trebui justificată de

societatea de asigurări pentru ca auditorul să evalueze rezonabilitatea respectivei incluziuni în proiecția daunelor.

- Frecvența - Numărul final de daune
Numărul final de daune ar trebui să fie verificat în ceea ce privește consecvența în decursul anilor. Societatea ar trebui să justifice oricare abatere. Orice tendințe crescătoare sau descrescătoare în valoarea numărului final de daune ar trebui să fie explicate de societatea de asigurări astfel încât auditorul să aibă o evaluare completă a motivelor.
- Severitatea - Costul mediu al daunei
Costul mediu al daunei ar trebui verificat în ceea ce privește consecvența în ani în mod deosebit pentru acele linii de activitate cu valori semnificative ale daunelor. Societatea ar trebui să justifice oricare diferențieri.
- Analiza de tip run-off a rezervei de daună
Auditorul ar trebui să revizuiască analiza run – off pregătită de societate și să evalueze dacă rezervele de daune de la începutul anului sunt adecvate pentru a acoperi daunele survenite pe parcursul anului. În cazul unui rezultat negativ al analizei run – off, auditorul ar trebui să investigheze motivele care au condus la acest rezultat și modul în care acest rezultat corespunde unei metodologii adecvate de constituire a rezervei utilizate de societate.

Mai multe detalii despre Indicatorii de Risc Principali sunt furnizate în Anexa 2.

Metode de proiecție - Metode Link Ratio pe baza daunelor Plătite/întâmpilate

Metodele Link Ratio sunt o generalizare a Metodei Chain Ladder, care are la bază analiza plăților cumulative (triunghiurile daunelor plătite) sau a daunelor întâmpilate (triunghiurile daunelor întâmpilate) de-a lungul anilor.

Ipotezele principale ale acestei metode sunt:

- Dezvoltarea independentă a plăților sau a daunelor întâmpilate de-a lungul anilor de origine.
- Inflația medie ponderată din trecut se va repeta în viitor. Acest fapt se datorează faptului că inflația daunelor este una dintre influențele incluse implicit în cadrul factorilor de dezvoltare.

În cazul în care o metodă Link Ratio a fost aplicată, auditorul va efectua revizuirea următoarelor secțiuni:

- Va verifica dacă selecția triunghiului daunelor (plătite sau întâmpilate) a fost aplicată având la bază natura portofoliului specific.
- Va revizui documentația justificativă corespunzătoare oricăror excluderi de date, (dacă acestea există).
Excluderile Link Ratio: unul sau mai mulți factori ar putea fi excluși din setul de date utilizat pentru estimarea factorilor de dezvoltare. În acest caz, auditorul se va asigura că este improbabil ca experiența din trecut să se repete în viitor. O listă non-ehhaustivă a motivelor care ar putea justifica astfel de excluderi este următoarea :
 - Modificarea politicii de subscriere
 - Modificarea procesului de soluționare a daunelor
 - Modificarea reglementărilor contabile
 - Modificarea variabilelor macroeconomice
 - Modificarea mixului de portofolii sau a canalelor de distribuție
- În cazul în care o aproximare printr-o curbă este efectuată de societatea de asigurări, auditorul ar trebui să ia în considerare că scopul acesteia este de a netezi modelul de dezvoltare al factorilor observați, identificând comportamentului sistematic și eliminând perturbările aleatorii. Auditorul va efectua următoarele:
 - o Va verifica dacă potențialele valori aberante au fost excluse de procesul de aproximare prin curbe
 - o Va verifica dacă aproximarea prin curbe a fost aplicată unui subset adecvat de factori de dezvoltare selectați dintre cei estimați în analiza factorilor
 - o Va verifica dacă au fost efectuate teste de adecvare pentru a evalua caracterul adecvat al curbei
 - o Va verifica graficul de comparație între curba selectată și cea observată și curbele modelate pentru a evalua adecvarea curbei.
- În cazul în care un factor coadă („tail factor”) este aplicat de societate, scopul său este să încorporeze informația nedezvoltată din triunghiul examinat și trebuie să fie stabilit cu atenție. Auditorul va efectua următoarele:
 - o Va revizui justificarea și documentația referitoare la motivul pentru care factorul coadă a fost inclus în dezvoltarea triunghiului

- o Va verifica ca documentația să includă explicații cantitative și calitative despre factorul coadă selectat și lungimea cozii aleasă
- o Va evalua includerea factorului coadă. O listă non-exhaustivă cu verificări posibile pentru factorul coadă este expusă în cele ce urmează:
 - ▢ Utilizarea metodelor de aproximare prin curbe
 - ▢ Utilizarea raportului dintre daune întâmplare și daune plătite

Setarea acestui parametru trebuie să fie efectuată cu prudență, în mod deosebit pentru afacerile cu coadă lungă. Datele de pe piață ar putea ajuta să se obțină în mod derivat o estimare pentru numărul de perioade viitoare de dezvoltare.
- o Va compara factorul coadă aplicat cu reperele (de exemplu, factori din alte portofolii cu tipare similare de dezvoltare, factori estimați de alte societăți sau date de pe piață) și va verifica consecvența în timp
- o Va verifica dacă alegerea lungimii cozii depinde de dimensiunea triunghiului analizat precum și de natura daunelor.

Metode de Proiecție - Metodele Bornhuetter-Ferguson pe baza daunelor plătite /întâmplare

Metoda Bornhuetter-Ferguson combină daunele finale proiectate (obținută de exemplu prin intermediul unei metode bazate pe factori de dezvoltare) cu o valoare alternativă (a priori) , utilizând o abordare bazată pe credibilitatea ponderată.

În cazul în care Metoda Bornhuetter-Ferguson a fost aplicată, auditorul va efectua următoarele:

- Va revizui justificarea și documentația referitoare la selecția metodei aplicate.
- Va verifica dacă valoarea a priori este o estimare fiabilă. Sursa valorii a priori va fi documentată și justificată de societate
- Va evalua dacă valoarea Ratei daunei a priori a societății este adecvată. Practica standard este de a utiliza prima câștigată, dar societățile ar putea selecta o expunere diferită având la bază numărul de riscuri, precizând motivul. În cele ce urmează, se prezintă o listă non-exhaustivă de surse pentru valoarea a priori :
 - o Informații cantitative interne furnizate de către triunghiul run-off (și anume, factorii de dezvoltare) sau analiza modificării frecvenței și severității daunelor, precum și măsuri de volum pentru portofoliul analizat (primele)
 - o Rata daunei țintă a societății (societatea ar trebui să justifice motivul selecției faptei)
 - o Media ratelor daunei a anilor precedenți
 - o Informații externe precum datele statistice de pe piață, informații ale grupului sau date ale unor portofolii similare.
- Va verifica dacă metoda a fost implementată în mod adecvat luându-se în considerare atât metodologia a priori cât și metodologia chain-ladder
- Va verifica dacă calibrarea factorilor de credibilitate (ponderile) are la bază considerații adecvate
- Va verifica dacă procentajul factorului de dezvoltare asupra căruia metoda este aplicată este mai mic de 85%. Ar trebui să fie luat în considerare faptul că procentajul menționat anterior este un reper de piață (benchmark). Societatea de asigurări ar trebui să justifice aplicarea metodei în fiecare an de origine.

Metode de Proiecție – Metoda Costului mediu per daună pe baza daunelor plătite

Metoda Costului mediu al daunelor este definită prin utilizarea unuia dintre modelele de evaluare descrise anterior pentru sumele plătite, plus o proiecție separată asupra numărului daunelor în situația în care atât sumele cât și numărul de daune sunt disponibile. Această metodă permite obținerea de informații utile despre viteza de soluționare a daunelor.

În cazul în care metoda a fost aplicată, auditorilor li se cere să efectueze următoarele:

- Să verifice dacă metoda aplicată pentru numărul final de daune a fost considerată fiabilă
- Să verifice dacă pentru fiecare an de origine, atât numărul, cât și valoarea medie a daunelor pentru fiecare an de dezvoltare reprezintă proporții constante din sumele totale pentru anul de origine respectiv

- Să verifice dacă în cazul în care oricare factor a fost exclus, documentația și justificările au fost furnizate de societate și au fost evaluate de auditor
- Coerența dintre datele aflate la baza celor două proiecții implicate în această metodă (triunghiul daunelor și triunghiul numărului de daune) trebuie să fie verificată
- Să verifice dacă, atunci când se proiectează numărul de daune cu Metoda Factorului de Dezvoltare, ipoteza implicită este că ratele de soluționare sunt independente pe an de accident. Această ipoteză ar trebui verificată înainte de a se proceda la aplicarea ei
- Ipotezele implicite sunt testate cu grijă de societate înainte de a le utiliza
- În cazul în care triunghiurile plătite includ plăți parțiale efectuate pentru daune restante, soluția preferabilă este să se lase plățile parțiale în triunghiul sumelor plătite, dar să fie excluse din triunghiul daunelor închise.

Cheltuieli alocate aferente soluționării daunelor (ALAE)

Cheltuielile alocate pentru ajustarea daunelor sunt corespunzătoare cheltuielilor cu gestionarea daunelor care pot fi alocate direct unei singure daune.

Auditorul se va asigura că:

- Sumele ALAE sunt incluse în triunghiurile utilizate pentru proiecția celei mai bune estimări
- În cazul în care sumele ALAE nu sunt incluse în triunghiuri
 - o Evaluează modul de tratare a cheltuielilor cu referire la criteriul materialității și al proporționalității
 - o Revizuieste documentația și justificarea modului de tratare abordat
 - o Verifică dacă datele utilizate pentru aproximarea ALAE sunt adecvate, corecte și complete
 - o Verifică parametrii utilizați pentru aproximarea valorilor ALAE.

Cheltuielile nealocate aferente soluționării daunelor (ULAE)

Cheltuielile nealocate pentru ajustarea pierderilor sunt corespunzătoare daunelor aferente cheltuielilor care nu pot fi alocate direct unei singure daune.

Auditorul va efectua următoarele:

- Se va asigura că modul de tratare al ULAE este definit clar de societate
- Va revizui documentația societății de asigurări aferentă ULAE și va verifica dacă metoda de calculare a ULAE este rezonabilă
- Va verifica dacă rezerva ULAE a fost agregată cu rezerva aferentă daunelor.

Anuități

Când polițele de asigurări generale / sănătate NSLT determină plăți de anuități, acestea ar trebui să fie evaluate prin utilizarea unor metodologii aplicabile de obicei evaluării rezervelor tehnice pentru viață.

Auditorilor li se cere să efectueze următoarele operațiuni:

- Să revizuiască evaluarea rezervelor tehnice pentru asemenea anuități
- Să verifice dacă rezervele tehnice aferente unor asemenea anuități sunt calculate separat de rezervele tehnice corespunzătoare obligațiunilor de asigurări generale și de sănătate. Auditorii trebuie să aplice tehnici de evaluare adecvate pentru asigurările de viață.
- Să se asigure că evaluarea este în conformitate cu evaluarea anuităților de asigurări de viață cu trăsături tehnice comparabile
- În caz contrar, dacă societatea de asigurări a luat în considerare anuitățile sub forma unor plăți de sume integrale, includerea în triunghiul run-off ar trebui să fie verificată și, în plus, justificarea acestei selecții ar trebui să fie revizuită.

Modelul deplată

Pentru fiecare LoB și pentru fiecare an calendaristic, Modelul de plăți este definit ca procent din plățile estimate pentru anul calendaristic raportată la suma plăților estimate pentru toți anii calendaristici. Modelul de plăți este apoi aplicat rezervelor de daună cu scopul de a determina fluxurile de numerar.

Auditorilor li se cere să efectueze și să evalueze următoarele:

- Să revizuiască și să evalueze descrierea metodelor de evaluare aplicate
- Suma modelelor de plăți derivate este 1
- Documentația metodei și justificarea caracterului adecvat al metodei utilizate
- În cazul în care un triunghi al daunelor plătite a fost utilizat pentru derivarea Modelului de plată, daunele finale ale triunghiului proiectat ar trebui să fie verificate pentru a se vedea dacă sunt egale cu valorile finale selectate.

Auditorului financiar i se cere, după cum se menționează mai sus, să comenteze asupra caracterului adecvat al metodei utilizate. Dacă o metodă simplificată este utilizată pentru a se prezenta raționamentul implicit, auditorul ar trebui să utilizeze metode pentru a estima eroarea potențială (de exemplu, utilizarea altor câteva metode, aplicarea unei formule de calcul pentru a estima eroarea acolo unde este cazul, utilizarea unor tehnici de simulare pentru a calcula eroarea), să evalueze raționamentele profesionale-cheie aplicate de societatea de asigurări unde este cazul și să verifice cum se efectuează back testing pe rezultatele utilizate din cadrul rezervelor de daună.

Auditorului i se cere să includă comentarii, concluzii precum și judecata lui proprie asupra diferitelor rezultate obținute și asupra evaluărilor cantitative necesare.

Rezervă de primă (asigurări generale și sănătate NSLT)

Rezerva de primă este corespunzătoare cererilor de despăgubire viitoare care pot surveni în cadrul polițelor existente (contracte anuale și multianuale). Proiecțiile aferente fluxurilor de numerar pentru calcularea rezervei de primă includ beneficii și daune (fluxuri de numerar de ieșire), cheltuieli (fluxuri de numerar de ieșire) și prime viitoare (fluxuri de numerar de intrare) și alte fluxuri de numerar referitoare la aceste evenimente.

Cea mai utilizată abordare pentru calcularea Rezervei de primă este abordarea de tip Rata daunei prin ajustarea Rezervei de prime necâștigate cu Rata daunei combinate. Prin urmare, indicatorul UBEL al Rezervei de Primă este definit ca fiind suma dintre componenta referitoare la daune și componenta referitoare la cheltuielile de administrare.

Auditorul va efectua următoarele proceduri:

- Va verifica dacă valoarea rezervei de primă a fost calculată luându-se în considerare fluxurile de intrare și ieșire de numerar relevante.
- Va verifica dacă atât Rata daunei, cât și Rata cheltuielilor administrative sunt reprezentative pentru datele istorice ale companiei de asigurări sau va evalua când raționamentul calificat fost utilizat pentru a le deriva cu scopul de a înțelege caracterul rezonabil al estimărilor după revizuirea documentației justificative a companiei de asigurări
- Va verifica dacă în cazul contractelor multianuale din portofoliul companiei de asigurări, componentele mai sus enumerate au fost incluse în metoda de calcul în mod adecvat
- Va verifica dacă în cazul în care primele sunt plătite în rate, acestea au fost incluse în calcularea rezervei de primă în mod adecvat
- Va verifica dacă în evaluarea rezervei de primă a fost luat în considerare comportamentul viitor al deținătorului poliței.

Modelul de plăți

Auditorilor li se cere să efectueze și să evalueze următoarele:

- Să revizuiască și să evalueze descrierea metodelor de evaluare aplicate
- Suma Modelelor de plăți derivate este egală cu 1
- Documentația justificativă despre caracterul adecvat al metodei utilizate

- În cazul în care un triunghi al daunelor plătite a fost utilizat pentru derivarea Modelului pentru plăți, atunci daunele finale ale triunghiului proiectat ar trebui să fie verificate dacă sunt egale cu daunele finale selectate
- În cazul în care Modelul pentru plăți utilizat pentru Rezerva de Primă este același cu cel derivat prin rezerva de daune, această selecție ar trebui să fie evaluată cu referire la criteriul materialității și al proporționalității

Atât Rezerva de daune cât și Rezerva de Primă trebuie să fie actualizate în funcție de valoarea în timp a banilor (valoarea prezentă estimată pentru fluxurile de numerar viitoare), utilizându-se structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc furnizată de EIOPA. BEL este derivată prin actualizare plăților viitoare estimate ale celei mai bune estimări neactualizate prin intermediul curbei de referință de bază a ratei dobânzii fără risc. Mai multe informații despre această evaluare sunt furnizate în secțiunea Ipoteze.

3.3.1.4.3 Ipoteze

Articolul 77 din Directiva Solvabilitate II și Articolul 22 din Regulamentul Delegat stabilesc principiile pentru ipotezele care stau la baza calculului celei mai bune estimări a rezervelor tehnice.

Calcularea celei mai bune estimări va avea la bază informații credibile și actualizate și ipoteze realiste și va fi efectuată utilizându-se metode actuariale și statistice adecvate, aplicabile și relevante.

Auditorul se va ghida după următoarele proceduri cu scopul de a evalua ipotezele utilizate pentru a calcula cea mai bună estimare:

- Va verifica dacă ipotezele sunt în conformitate cu practica din industrie
- Va revizui documentația justificativă aferentă ipotezelor
- Va verifica dacă abordările și tehnicile utilizate sunt adecvate, corecte, realiste și dacă informația este credibilă având la bază documentația justificativă a companiei de asigurări. În cazul în care societatea de asigurări utilizează aproximări atunci gradul de rezonabilitate și abaterile de la cele mai bune practici cu referire la criteriul materialității și proporționalității ar trebui evaluat
- Va verifica dacă frecvența reevaluării ipotezelor este considerată rezonabilă
- Se va asigura asupra consecvenței ipotezelor
- Va verifica toate aproximările efectuate în cazul unor date externe sau date interne insuficiente
- Va verifica corectitudinea, acuratețea și integralitatea datelor externe
- Se va asigura dacă ipotezele reflectă incertitudinile din fluxurile de numerar ale contractelor de asigurări relevante
- Va verifica dacă ipotezele au fost supuse unui proces de revizuire intern sau extern înainte emiterii unei aprobări formale din partea managementului relevant.
- Va revizui descrierea acțiunilor de management disponibile referitoare la rezervelor tehnice
- Va revizui documentația și justificarea cu privire la ipotezele care stau la baza acțiunilor de management
- Va revizui lista și descrierea ipotezelor principale utilizate pentru a deriva rezervele tehnice, de exemplu inflația, modificările cursului de schimb și mixul de riscuri etc.

Ipoteze aferente Rezervei de daune

Analiza dezvoltării istorice a valorilor principale

Se estimează că respectiva companie de asigurări furnizează date statistice indicative per LoB care prezintă caracteristicile portofoliului, stabilitatea pe parcursul anilor sau oricare diferențieri. Asemenea date statistice ar putea fi:

- Numărul de polițe per LoB
- Daune nelichidate, Daune plătite, etc. pentru fiecare linie de activitate
- Prime per Linie de activitate.
- Rata daunelor
- Frecvența medie a daunelor
- Valoarea medie a daunelor
- Cheltuieli (atât alocate cât și nealocate)

- Comparații ale evoluției între anii de origine apropiați

Identificarea daunelor mari

Definiția unei daune mari pentru abordarea calitativă poate varia în funcție de tipul de afaceri și de dimensiunea portofoliului. Societatea de asigurări ar trebui să furnizeze explicații metodologice și documentația justificativă despre alegerea și definiția abordării (atât cantitativă, cât și calitativă). Auditorul va:

- Evalua pragul pentru determinare
- Va evalua necesitatea de a efectua o disociere între daunele mari/ daunele normale. Decizia de disociere ar trebui să depindă de numărul de daune mari care sunt incluse în triunghi
- Înțelege metoda utilizată pentru estimarea daunelor mari
- Va verifica dacă societatea asigură condițiile pentru aplicarea disocierii și informații privind orice diferențieri și/sau aspecte specifice referitoare la tratamentul daunelor mari.

Pentru daunele mari, rezervarea de la caz la caz poate fi considerată adecvată. Auditorul va cere dovezi privind:

- Procedurile aplicabile pentru evaluarea inițială a unei daune. De regulă, când un dosar de daună se deschide, societățile de asigurări atribuie o estimare inițială costurilor daunelor, pe baza unei rezerve medii definite de HRG. Dacă este relevant, auditorul poate evalua gradul de adecvare al acestor rezerve medii, comparându-le cu costurile finale ale daunelor deja soluționate;
- Frecvența efectuării revizuirilor privind evaluarea daunelor. Atunci când persoanele responsabile cu evaluarea daunelor obțin mai multe informații despre proces, actualizează valoarea rezervei. În consecință, companiile de asigurări ar trebui să dezvolte mecanisme pentru a se asigura că fiecare rezervă de daună este alocată în mod corect. Auditorul va analiza eficiența acestui mecanism. În acest scop, auditorul poate efectua un studiu de la caz la caz printr-un eșantion selectat pentru procesele aferente daunelor;
- Pentru linii de afaceri pe termen lung, este probabil că dosarele de daune vor rămâne deschise pentru o perioadă lungă de timp, întrucât informațiile se colectează treptat. Auditorul va verifica dacă acele dosare nu sunt închise și redeschise de mai multe ori și dacă valoarea inițială ia în considerare acest proces de durată;
- Politica companiei de asigurări referitoare la închiderea dosarelor de daune are un impact asupra indicatorului RBNS BEL. Auditorul va evalua această politică și va vedea în care cazuri dosarele sunt închise. Un mod de a efectua acest lucru este de a selecta un dosar care a fost supus procedurilor judiciare, întrucât acestea necesită un anumit interval de timp.

Ipoteze aferente Rezervei de Primă

Cheltuieli

Proiecțiile fluxurilor de numerar ar trebui să conțină toate plățile viitoare aferente daunelor precum și cheltuielile pentru daune datorate acestor evenimente.

Pentru evaluarea cheltuielilor viitoare, companiile de asigurări ar trebui să ia în considerare toate cheltuielile care corespund direct administrării continue a obligațiilor legate de recunoașterea contractelor de re(asigurare), împreună cu o parte din cheltuielile generale relevante.

Cheltuielile aferente gestionării daunelor sunt cheltuieli aferente procesării și soluționării daunelor, inclusiv a taxelor legale și de ajustare și a costurilor interne de procesare a plăților de daune. Unele dintre aceste cheltuieli pot fi atribuite daunelor individuale (taxe legale și de ajustare), iar altele sunt rezultatul unor activități care acoperă mai mult de o daună (salariile personalului din departamentul de gestionare a daunelor).

Ipoteze generale

Obligații exprimate în diferite valute

În cazul în care societatea de asigurări are obligații în mai mult de o valută, auditorul va verifica dacă volumul

daunelor în altă valută decât cea națională este suficient pentru a fi proiectat separat.

Rata inflației

Atunci când se proiectează plățile viitoare, rata inflației ar trebui să fie luată în considerare. Auditorul va verifica :

- Dacă analiza tendințelor trecute ale inflației indică un mediu instabil din punct de vedere al inflației, iar societatea de asigurări presupune că schimbările în rata inflației viitoare ar putea fi relevante, atunci efectul adițional referitor la inflație trebuie să fie adăugat la rezultate.
- Ipotezele precum și deciziile referitoare la calcularea BEL care au la bază această evaluare trebuie să fie justificate și documentate de societatea de asigurări

În plus față de cele menționate mai sus, auditorul se va asigura că societatea de asigurări a efectuat o evaluare a proporționalității care să ia în considerare criteriul materialității pentru metodele actuariale efectuate.

Structura temporală a ratei dobânzii fără risc

Atunci când se calculează rezervele tehnice Solvabilitate II, cea mai bună estimare este actualizată în funcție de valoarea în timp a banilor (valoarea actualizată estimată a fluxurilor de numerar viitoare), utilizându-se structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc publicată de EIOPA.

Auditorul va evalua:

- Curba de randament utilizată pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare și va efectua o comparație cu curba de randament fără de risc EIOPA pentru data de referință, care este comunicată la următorul link: https://www.eiopa.europa.eu/tools-and-data/risk-free-interest-rate-term-structures-0_en
- dacă VA sau MA au fost aplicate pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare
- va verifica conformitatea VA cu cifrele publicate de EIOPA (link-ul anterior menționat)
- dacă curbele fără risc și ipotezele MA, VA utilizate sunt în conformitate cu directivele EIOPA
- dacă măsura tranzitorie privind ratele dobânzilor fără risc a fost aplicată pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare.

Garanții pe termen lung – Prima de volatilitate

În conformitate cu Articolul 77d din secțiunea Omnibus II, o companie de asigurări poate aplica o primă de volatilitate (VA) structurii temporale relevante ratei dobânzii fără risc.

Pentru fiecare monedă relevantă, prima de volatilitate aplicată structurii temporale relevante a ratei dobânzii fără risc va avea la bază marja dintre rata dobânzii care poate fi obținută din activele incluse într-un portofoliu de referință pentru acea monedă și ratele structurii temporale relevante a ratelor dobânzii fără risc pentru acea monedă.

Curba VA este publicată de către EIOPA în fiecare lună (link-ul menționat mai sus).

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor cu scopul de a verifica dacă aplicarea măsurilor privind garanțiile pe termen lung este în conformitate cu condițiile necesare:

- Va verifica dacă ajustarea este aplicată întregului portofoliu, la nivel de țară și de valută
- Va verifica dacă societatea de asigurări a stabilit un plan de lichidități cu proiecția fluxurilor de numerar de intrare și de ieșire cu referire la activele și datoriile supuse primei de volatilitate cu scopul de a se asigura că un nivel adecvat de lichidități există în mod continuu.
- Se va asigura că societatea de asigurări a adoptat utilizarea primei de volatilitate în cadrul sistemului său de management al riscurilor și al politicii de management al riscurilor, care stabilește criteriile pentru aplicarea primei de volatilitate
- Se va asigura că societatea de asigurări evaluează sensibilitatea rezervelor tehnice și fondurilor proprii eligibile la ipotezele care stau la baza calculului primei de volatilitate
- Se va asigura că societatea evaluează efectul posibil al unei vânzări forțate de active asupra fondurilor proprii eligibile

- Se va asigura că societatea evaluează impactul unei reduceri a primei de volatilitate la zero
- Se va sigura că în cazul în care o companie de asigurări aplică măsura tranzitorie asupra ratelor dobânzii fără risc simultan cu utilizarea primei de volatilitate, atunci măsura tranzitorie se aplică la nivelul structurii ratei dobânzii inclusiv prima de volatilitate
- Va verifica dacă cuantumul primei de volatilitate rămâne neschimbat după aplicarea de șocuri asupra structurii temporale de bază a ratei dobânzii, în cadrul sub-modulului risc al ratei dobânzii și al sub-modulului risc de marjă de credit al formulei standard SCR
- Se va asigura că SCR a fost calculat cu și fără utilizarea primei de volatilitate.

Identificarea unui eveniment binar

Definiția evenimentelor binare se referă la daunele cu severitate foarte ridicată, dar cu frecvență redusă. Evenimentele binare includ pierderi cu probabilitate scăzută, dar care implică costuri ridicate, care datorită naturii lor nu sunt incluse în datele subiacente și care sunt dificil de analizat.

Asemenea daune pot fi evenimente catastrofale extreme, schimbări legislative sau daune care rezultă din riscuri necunoscute.

Auditorul va efectua următoarele:

- Va revizui documentația și justificarea furnizate referitoare la evenimentele binare
- Va evalua definiția companiei de asigurări pentru evenimentele binare
- Va evalua din punct de vedere calitativ cadrul instituit pentru tratamentul acestor evenimente
- Va examina oricare expunere istorică la asemenea evenimente și modul de tratare al acestora furnizat de societatea de asigurări (dacă este cazul).

Auditorul trebuie să ia în considerare dacă documentația furnizată este satisfăcătoare și dacă este utilizată în mod consecvent de-a lungul timpului, axându-se pe impactul evenimentelor binare cel puțin asupra valorii daunelor viitoare, a modelului de plăți viitoare și a cheltuielilor.

3.3.1.5 Marja de risc

Marja de risc este determinată ca fiind valoarea prezentă a costului menținerii SCR pentru riscuri non-hedgeable în timpul întregii perioade de run-off a portofoliului în vigoare, utilizându-se structura temporală relevantă a ratei dobânzii fără risc. Calculul ar trebui să fie efectuat în conformitate cu formula prezentată în Articolul 37 al DR. Companiile de asigurări ar trebui să analizeze în ce măsură ar fi adecvat să aplice o tehnică simplificată de evaluare pentru marja de risc. Metoda aleasă ar trebui să fie proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor activității în cauză.

Mai jos este prezentată ierarhia calculelor simplificate (în contextul formulei standard) aferente marjei de risc. Aplicarea simplificărilor pentru cazurile în care SCR este calculată prin modele interne ar trebui să urmeze abordarea generală cu o evaluare adecvată de la caz la caz.

1. Calculul integral al tuturor SCR viitoare fără utilizarea simplificărilor
2. Aproximarea riscurilor sau a sub-riscurilor individuale în cadrul a câtorva sau în cadrul tuturor modulelor și sub-modulelor utilizate pentru calcularea SCR viitoare
3. Aproximarea SCR pentru fiecare an viitor, de exemplu folosind o abordare proporțională
4. Estimarea simultană a tuturor SCR viitoare, de exemplu prin utilizarea unei aproximări bazate pe durată
5. Aproximarea marjei de risc prin calcularea acesteia ca un procent din cea mai bună estimare.

Auditorul:

- Va verifica adecvarea metodei utilizate pentru calcularea marjei de risc în ceea ce privește ipotezele care stau la baza fiecărei simplificări

- Va verifica documentația justificativă a companiei de asigurări aferentă oricărei simplificări utilizate pentru calcularea marjei de risc
- Va verifica dacă calcularea marjei de risc este efectuată separat pentru fiecare LoB / pentru asigurări de viață și asigurări generale. Dacă nu este cazul, va verifica modul în care marja de risc este alocată pentru fiecare LoB și va înțelege de ce această abordare a fost adoptată
- Va verifica rata costului capitalului (Coc) utilizată în plus față de curba de bază a randamentelor fără de risc, fără a aplica VA sau MA cu scopul de a calcula marja de risc
- Va verifica care sunt riscurile care au fost incluse în SCR viitoare atunci când se calculează marja de risc
- Va verifica dacă pentru riscurile care au fost incluse în SCR viitoare, a fost luată în considerare matricea de corelare corespunzătoare.
- Va verifica dacă marja de risc totală este calculată ca fiind suma valorii prezente a costurilor de capital în fiecare an viitor, până la acoperirea obligațiilor
- Dacă există un model intern, va verifica abilitatea de a proiecta SCR viitoare necesară pentru a se calcula marja de risc
- Va utiliza oricare indicatori de risc disponibili cu scopul de a evalua și de a verifica adecvarea marjei de risc. O listă indicativă, non-exhaustivă de indicatori este prezentată în Anexa 2 a acestui document.

3.3.2 Active și pasive altele decât rezervele tehnice

Companiile de asigurări ar trebui să utilizeze metode de evaluare în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate (IFRS) adoptate de Comisie în temeiul Regulamentului (EC) No 1606/2002, cu excepția cazului în care cadrul Solvabilitate II prevede utilizarea unei metode de evaluare specifice cu referire la un activ sau la un pasiv sau permite utilizarea unor metode care au la bază metoda de evaluare pe care o utilizează pentru întocmirea situațiilor financiare. Ar trebui să se urmeze o ierarhie de evaluare cu prețuri de piață cotate pe piețele active pentru aceleași active și pasive fiind metoda de evaluare standard cu scopul de a se asigura că activele și pasivele sunt evaluate la suma pentru care ar putea fi tranzacționate în cazul activelor sau transferate sau decontate în cazul pasivelor între părți interesate și în cunoștință de cauză, în cadrul unei tranzacții desfășurate în condiții obiective, după cum se cere în Articolul 75 al Directivei Solvabilitate II. Această abordare ar trebui să fie aplicată de companiile de asigurări, indiferent dacă metodele internaționale sau alte metode de evaluare urmează o ierarhie de evaluare diferită.

3.3.2.1 Fondul comercial și activele necorporale

În conformitate cu Articolul 12 al DR, companiile de asigurări vor evalua la zero fondul comercial și imobilizările necorporale, cu excepția cazului în care imobilizarea necorporală poate fi vândută separat, iar societatea de asigurări poate demonstra că există un preț de piață cotelat pentru aceleași active sau pentru active similare. Programele de software pentru calculatoare ajustate la nevoile companiei de asigurări și licențele software care nu pot fi vândute unui alt utilizator vor fi evaluate la zero.

Auditorul va investiga oricare deviații de la prevederea mai sus menționată, va raporta deficiențele și va propune recomandări pentru acțiuni de remediere/ajustări.

3.3.2.2 Active privind impozitul amânat și Pasive privind impozitul amânat

În conformitate cu Articolul 15 al DR și cu Raportul final EIOPA-BoS-15/113, creanțele și datoriile privind impozitul amânat vor fi recunoscute în conformitate cu standardele internaționale de contabilitate IFRS (IAS 12), și vor fi evaluate, ca fiind altele decât creanțele privind impozitul amânat, care rezultă din reportarea creditelor fiscale neutilizate și reportarea pierderilor fiscale neutilizate, pe baza diferenței dintre valorile atribuite activelor și pasivelor recunoscute și evaluate în concordanță cu Articolul 75 din Directiva Solvabilitate II și în cazul rezervelor tehnice în conformitate cu articolele de la 76 la 85 al aceleiași Directive, pe de o parte, și pentru valorile atribuite activelor și pasivelor recunoscute și evaluate în scopuri fiscale, pe de altă parte.

Societățile de asigurări vor atribui o valoare pozitivă creanțelor privind impozitul amânat doar când este probabil că va fi disponibil un profit impozabil viitor, pe baza căruia să se poată utiliza creanța privind impozitul amânat, luându-

se în considerare oricare cerințe legale sau de reglementare privind termenele referitoare la reportarea pierderilor fiscale neutilizate sau la reportarea creditelor fiscale neutilizate. Auditorilor financiari li se cere să:

- Obțină politica de contabilitate care descrie recunoașterea și evaluarea impozitelor amânate în bilanțul Solvabilitate II și să o compare cu cerințele Cadrului Solvabilitate II
- Verifice:
 - o corectitudinea calculelor impozitelor amânate
 - o să reconcilieze valoarea totală a DTA/DTL cu bilanțul Solvabilitate II, să investigheze diferențele luând în considerare prevederile descrise în secțiunea 2.3, dacă este cazul
 - o dacă valoarea totală DTA/DTL al companiei de asigurări este împărțit între itemi diferiți cu referire la categoria specifică de active care a generat taxele amânate corespunzătoare, precum și dacă DTA/DTL sunt compensate, dacă și numai dacă următoarele două condiții sunt îndeplinite:
 - societatea de asigurări are un drept justificat din punct de vedere legal să compenseze activele aferente taxelor curente cu pasivelor aferente taxelor curente; și
 - DTA și DTL corespund impozitelor pe venit percepute de către aceeași autoritate fiscală fie pentru aceeași entitate impozabilă, fie pentru diferite entități impozabile care intenționează să deconteze activele și datoriile curente privind impozitele pe o bază netă (de exemplu, în cazul unei consolidări de grup pentru scopuri fiscale).
- Obține testul de recuperabilitate (recunoașterea DTA a fost supusă unui test de recuperabilitate, cu scopul de a se arăta că profituri suficiente vor fi disponibile în viitor pentru a se absorbi creditul aferent taxelor) și va evalua caracterul rezonabil al ipotezelor referitoare la profiturile viitoare utilizate în testul de recuperabilitate la data de 30 iunie 2020 (luând în considerare aspecte precum, dar fără a se limita la: analiza istorică a procesului de bugetare prin comparație cu rezultatele actuale, bugetele pentru perioade viitoare, caracterul rezonabil al ipotezelor utilizate în procesul de bugetare) împreună cu oricare cerințe legale și de reglementare aferente termenelor referitoare la reportarea creditelor/pierderilor fiscale neutilizate.

O atenție deosebită ar trebui să fie acordată ajustărilor propuse de auditor pe parcursul exercițiului BSR care ar putea avea impact asupra impozitelor reportate recunoscute. Impactul va fi cuantificat, iar ajustările ar trebui să fie efectuate după cum este necesar.

3.3.2.3 Fondul surplus/obligații aferente beneficiilor pentru pensii

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, IAS 19 care prevede contabilitatea și prezentarea informațiilor pentru beneficiile angajaților, cu excepția celor cărora li se aplică plăți pe bază de acțiuni IFRS 2, este în concordanță cu Directiva Solvabilitate II în ceea ce privește principiile de măsurare pentru beneficiile angajaților.

Auditorilor financiari li se cere să:

- Obțină politica de contabilitate care descrie recunoașterea și evaluarea fondului surplus/obligațiilor aferente beneficiilor pentru pensii și să le compare cu cerințele Directivei Solvabilitate II
- Să efectueze o înțelegere a beneficiilor aferente pensiilor acordate angajaților precum și a altor scheme în vigoare legate de beneficiile angajaților prin discuții cu managementul, prin revizuirea contractelor de muncă și/ sau a altor documente justificative (inclusiv, de exemplu, Raportul Anual Consolidat pentru societatea-mamă)
- Să solicite companiei de asigurări evaluarea beneficiilor aferente pensiilor din partea inclusiv calculele companiei și să le reconcilieze cu contul corespunzător din bilanțul Solvabilitate II și/ sau din conturile balanței contabile. Să analizeze diferențele luând în considerare prevederile descrise în Secțiunea 2.3, dacă este cazul
- Să solicite documente suport, informații și detalii cu scopul de a revizui evaluarea mai sus-menționată efectuată de societate. Să implice specialiști (actuari) după cum este necesar, în funcție de complexitatea calculelor.

3.3.2.4 Imobilizări corporale deținute pentru uz propriu

În conformitate cu Directiva DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, companiile de asigurări nu vor evalua imobilizările corporale deținute pentru uz propriu prin modele de cost acolo unde valoarea activelor este determinată la costul mai puțin amortizarea și deprecierea. Pentru imobilizările corporale, opțiunea (IAS 16) conformă cu Directiva Solvabilitate II este modelul de reevaluare.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica contabilă de recunoaștere și evaluare pentru imobilizări corporale deținute pentru uz propriu, și să o compare cu cerințele Cadrului Solvabilitate II
- Să solicite defalcarea imobilizărilor corporale deținute pentru uz propriu la data de 30 iunie 2020, precum și la 31 Decembrie 2019, și să le reconcilieze cu conturile corespunzătoare din bilanță și cu bilanțul Solvabilitate II și să analizeze diferențele, luând în considerare prevederile din secțiunea 2.3, dacă este cazul
- Să efectueze o selecție în conformitate cu instrucțiunile din secțiunea 2.4. și să solicite pentru eșantion: o documente suport și informații cu scopul de a verifica drepturile de proprietate pentru itemul respectiv o raportul de evaluare pregătit de un specialist independent și să efectueze:
 - Să reconcilieze valoarea din raportul de evaluare cu valoarea obținută din defalcarea menționată mai sus
 - Să verifice dacă evaluarea a fost efectuată de către un membru specialist independent din corpul profesional adecvat
 - Să revizuiască și să evalueze valoarea acelui item. În această privință, auditorul va implica specialiști în evaluare financiară pentru a revizui raportul de evaluare în ceea ce privește metoda de evaluare și ipotezele utilizate, comparațiile de piață incluse, calculele utilizate, precum și oricare alte ipoteze semnificative cu scopul de a evalua gradul de adecvare a raportului de evaluare și justetea evaluării.
- Să solicite companiei informații referitoare la evenimente ulterioare care ar putea indica o deteriorare în valoarea respectivului item sau altă depreciere, după cum este cazul (de exemplu, auditorul va solicita detaliile referitoare la imobilizările corporale deținute pentru uz propriu la o dată ulterioară, etc.).

Evaluările terenului și ale clădirilor care datează înainte de 31 Decembrie 2019 nu ar trebui să fie luate în considerare în scopul exercițiului BSR. Pentru clădiri și terenuri, pentru care ultima evaluare a fost efectuată înainte de 31 Decembrie 2019, o nouă evaluare ar trebui efectuată. Pentru evaluările terenurilor și ale clădirilor efectuate începând cu 31 Decembrie 2019, verificări adecvate ar trebui efectuate pentru a se asigura că valoarea reflectă circumstanțele existente la data de referință de 30 iunie 2020.

3.3.2.5 Investiții (altele decât activele deținute pentru contracte de tipul index-linked și unit-linked)

Auditorilor li se cere să efectueze proceduri în mod separat pentru fiecare tip de investiții, după cum se expune în cele ce urmează. Sunt incluse orientări pentru cele mai uzuale tipuri de investiții. Instrucțiunile vor fi furnizate de la caz la caz pentru alte elemente semnificative care există în portofoliul societății de asigurări și care nu sunt acoperite de aceste orientări specifice.

3.3.2.5.1 Proprietăți (altele decât cele pentru utilizare proprie)

După cum se menționează la secțiunea 3.3.2.4 și în concordanță cu Directiva DR și raportul final EIOPA-BoS-15/113, companiile de asigurări nu vor evalua imobilizările corporale cu modele de cost, în cazul în care valoarea activului este determinată ca fiind costul minus amortizarea și deprecierea. Pentru proprietăți (altele decât cele pentru uz propriu), opțiunea (IAS 40) conformă cu Directiva Solvabilitate II este modelul valorii juste.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica de contabilitate pentru recunoașterea și evaluarea Proprietății (alta decât cea pentru uzul propriu) și să o compare cu cerințele Directivei Solvabilitate II
- Efectueze aceleași proceduri precum cele descrise în secțiunea 3.3.2.4.

3.3.2.5.2 Dețineri în societăți afiliate, inclusiv participații

În conformitate cu Articolul 13 al DR și cu raportul EIOPA-BoS-15/113, societățile de asigurări vor evalua participațiile în societățile afiliate, conform cu următoarea ierarhie de metode: (a) prin utilizarea prețurilor cotate pe piețe active pentru aceleași active sau pasive; (b) prin utilizarea metodei ajustate de punere în echivalență (care are la bază recunoașterea și evaluarea Solvabilitate II pentru bilanțul companiei subsidiare) unde evaluarea în concordanță cu punctul (a) nu este posibilă; (c) prin utilizarea fie a metodei de evaluare prevăzută la Articolul 10(3) al DR sau a altor metode de evaluare alternative în concordanță cu Articolul 10(5) din DR cu condiția ca toate condițiile următoare să fie îndeplinite: (i) nici evaluarea în concordanță cu punctul (a) nici cu punctul (b) nu este posibilă; (ii) societatea de asigurări nu este o companie subsidiară.

Auditorilor li se cere să:

- Obține politica de contabilitate pentru recunșterea și evaluarea deținerilor în societăți afiliate, inclusiv participații și să o compare cu cerințele Directivei Solvabilitate II
- Obține defalcarea deținerilor în societăți afiliate, inclusiv participații în sold la data de 30 iunie 2020, și 31 decembrie 2019, care să conțină informații referitoare la data achiziției și la oricare alte participațiuni ulterioare, costurile de achiziție și procentul de participare la toate datele respective, precum și oricare alte informații relevante referitoare la achiziție și deținerea aferentă, inclusiv informații referitoare la cotațiile pe piață dacă acestea există. Să le reconcilieze cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II și să analizeze diferențele, luând în considerare prevederile din secțiunea 2.3
- Să înțeleagă structura grupului și să verifice completitudinea prin
 - o inspectarea informațiilor și documentelor disponibile pe parcursul procedurilor efectuate în perioada de revizuire, prin citirea minutelor adunărilor generale ale acționarilor , ale consiliului de administrație și ale oricăror altor comitete sau consilii care sunt relevante pentru managementul activității companiei
 - o Efectuarea de cercetări independente utilizând informații disponibile public pentru a revizui lista acționariatului personalului cheie de conducere, administratorilor sau oricărei alte persoane relevante pentru societate și activitatea acesteia
- Verificarea existenței deținerilor în companii afiliate, inclusiv participațiilor prin examinarea:
 - o dovezilor proprietății precum și verificări independente cu informațiile publice disponibile
 - o informațiilor/detaliilor referitoare la costurile de achiziție în raport cu documentele justificative, inclusiv extrasele bancare
- Evaluarea caracterului rezonabil al evaluării/recuperabilității deținerilor în companii afiliate, inclusiv participații:
 - o evaluate la prețul de piață cotel pe o piață activă: i) Verificarea conformității cu cerințele valorii juste aferente standardului IFRS 13. Implicarea unor specialiști/experti (specialiști în evaluarea instrumentelor financiare) după cum este necesar, în funcție de complexitatea definițiilor și calculelor; ii) Obținerea de dovezi din surse externe (de exemplu, prețul de închidere al bursei) pentru evaluare și analizarea oricăror diferențe, luându-se în considerare prevederile din secțiunea 2.3
 - evaluate prin aplicarea metodei de punere în echivalență:
 - Dețineri în societățile de asigurări și reasigurări: obținerea bilanțului Solvabilitate II la data de 30 iunie 2020 pentru fiecare deținere și verificarea aplicării corecte a metodei de punere în echivalență în conformitate cu cadrul Solvabilitate II (pentru companiile românești bilanțul Solvabilitate II poate fi revizuit ca parte a acestui exercițiu; pentru alte companii precum cele din România dar care nu au fost revizuite în exercițiul BSR sau din alte state membre, auditorul va solicita bilanțul Solvabilitate II auditat și raportul de audit la data de 30 iunie 2020 pentru fiecare deținere)
 - Dețineri în alte întreprinderi decât societățile de asigurări și reasigurări: Obținerea situațiilor financiare IFRS la data de 30 iunie 2020 pentru fiecare societate și verificarea aplicării corecte a metodei de punere în echivalență în conformitate cu cadrul Solvabilitate II: pentru fiecare deținere care reprezintă cel puțin 0.5% din totalul activelor, auditorul va solicita situațiile financiare IFRS auditate precum și raportul de audit la data de 30 iunie 2020 și va revizui evaluarea activelor și pasivelor și va propune ajustările necesare pentru

a se asigura conformitatea cu cadrul Solvabilitate II (de exemplu, activele necorporale sunt permise sub reglementarea IFRS, dar criteriile specifice de conformitate sunt cerute de cadrul Solvabilitate II).

Auditorii trebuie să efectueze o verificare/evaluare a bilanțului companiei afiliate fie prin:

- o revizuirea rapoartelor de audit și evaluarea calității muncii efectuate sau prin
- o efectuarea unor proceduri conforme cu cele care se cer a fi efectuate la nivel individual și proporționale cu dimensiunea și complexitatea companiei

În ambele cazuri, auditorul se va asigura că regulile de evaluare a activelor și pasivelor sunt în concordanță cu cerințele acestei metodologii (de exemplu, data de referință pentru raportul de evaluare a proprietății) și va propune ajustări dacă este necesar.

3.3.2.5.3 Acțiuni

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea valorii juste a standardului IAS 39 și a IFRS 13 este conformă cu Directiva Solvabilitate II.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica de contabilitate pentru recunoașterea și evaluarea acțiunilor și să o compare cu cerințele Cadrului Solvabilitate II
- Să solicite declarația aferentă politicii de investiții aprobate de societate și modificările ulterioare valabile la data de referință
- Să solicite o defalcare care să conțină toate investițiile deținute de societate (cu un nivel ridicat de detalii precum : identificarea contrapartidei, valuta, țara, piața tranzacționată – dacă aceasta există, ratingul contrapartidei etc.) și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II. Să analizeze diferențele luând în considerare prevederile descrise în secțiunea 2.3., dacă acestea există
- Să compare investițiile deținute de societate cu politica sa de investiții și să analizeze oricare abateri
- Să solicite confirmarea referitoare la cantitatea fiecărei investiții deținute de la Custozii, după caz, prin procedura de scrisoare de confirmare și să reconcilieze informațiile din confirmările de la Custozii cu informațiile din defalcarea primită
- Să selecteze investițiile în acțiuni (a se vedea prevederile cu privire la materialitate descrise în secțiunea 2.3) pentru a acoperi cel puțin 90% din acțiuni și pentru eșantion:
 - o Să obțină dovezi din surse externe pentru evaluarea investițiilor în acțiuni în conformitate cu Cadrul Solvabilitate II (de exemplu, prețul de închidere al bursei, etc) și să compare dovezile obținute cu defalcarea și cu alte informații primite din partea societății
 - o Să revizuiască informații de rating în raport cu surse publice disponibile
 - o Să evalueze rezonabilitatea evaluării respective, inclusiv ipotezele utilizate prin comparație cu cerințele Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să implice experții după cum este necesar în funcție de complexitatea evaluării.

3.3.2.5.4 Obligațiuni – Titluri de stat și obligațiuni corporative

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea valorii juste a standardului IAS 39 precum și a standardului IFRS 13 este în conformitate cu Solvabilitate II.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea obligațiunilor și să o compare cu cerințele Cadrului Solvabilitate II
- Solicite declarația aferentă politicii de investiții aprobate de societate precum și modificările sale ulterioare valabile la data de referință
- Solicite o defalcare care să cuprindă toate investițiile deținute de societate (cu un nivel ridicat de detalii precum : identificarea contrapartidei, valuta, țara, piața de tranzacționare – dacă aceasta există, ratingul contrapartidei,

etc.) și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II. Să analizeze diferențele luând în considerare prevederile de materialitate descrise în Secțiunea 2.3., dacă acestea există

- Să compare investițiile deținute de societate cu politica sa de investiții și să analizeze oricare abateri
- Solicite confirmarea referitoare la cantitatea fiecărei investiții deținute de Custozii, dacă este cazul, prin procedura scrisorii de confirmare și să reconcilieze informațiile obținute de la Custode cu informațiile obținute din defalcarea primită
- Să selecteze obligațiuni din fiecare categorie de titluri de stat și fiecare categorie de obligațiuni corporative (a se vedea prevederile privind materialitatea din secțiunea 2.3.) pentru a acoperi cel puțin 90% din fiecare categorie și pentru eșantion:
 - o Să obțină dovezi din surse externe pentru evaluarea investițiilor cu venit fix, în conformitate cu Cadrul Solvabilitate II (de exemplu, copii ale cotațiilor Bloomberg/Reuters, etc.) și să compare dovezile cu defalcarea și cu alte informații primite de la societate
 - o Să revizuiască informațiile de rating în raport cu sursele publice disponibile
 - o Să revizuiască oricare informații publice disponibile pentru a identifica orice schimbări ale riscului de credit (operațiuni precum: extinderea scadenței, modificarea principalului și/ sau a plăților pentru dobânzi, raportarea capitalului la scadență într-o nouă emisiune de datorii și alte operațiuni)
 - o Să evalueze rezonabilitatea respectivei evaluări, inclusiv ipotezele utilizate prin comparație cu cerințele Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să implice experți dacă este necesar și în funcție de complexitatea evaluării.

3.3.2.5.5 Obligațiuni structurate

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea la valoarea justă a standardului IAS 39 și a IFRS 13 este în conformitate cu Solvabilitate II.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica de contabilitate pentru recunoașterea și evaluarea obligațiunilor structurate și să le compare cu cerințele Directivei Solvabilitate II
- Să solicite declarația politicii de investiții aprobate de societate și modificările sale ulterioare valabile la data de referință
- Să solicite o defalcare care să cuprindă toate investițiile deținute de societate (cu un nivel ridicat de detaliu precum: identificarea contrapartidei, valuta, țara, piața de tranzacționare - dacă este cazul, precum și ratingul contrapartidei, etc.) și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II. Să analizeze diferențele luându-se în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3, dacă este cazul
- Să compare investițiile deținute de societate cu politica de investiții și să analizeze oricare abateri
- Să solicite confirmarea referitoare la cantitatea fiecărei investiții deținute din partea Custozilor, dacă este cazul, prin procedura scrisorii de confirmare și să reconcilieze informațiile obținute prin scrisoarea de confirmare de la Custode cu informația obținută prin defalcare
- Să solicite prospectul obligațiunilor structurate și altă documentație disponibilă cu scopul de a înțelege termenii și condițiile acestora
- Să obțină modelul de evaluare și dovezile pentru evaluarea investițiilor în obligațiuni structurate în conformitate cu Cadrul Directivei Solvabilitate II și să compare dovezile cu defalcarea și cu alte informații primite de la societate
- Să evalueze rezonabilitatea respectivei evaluări, inclusiv ipotezele utilizate, prin comparație cu cerințele Directivei Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să revizuiască oricare informații publice disponibile pentru a identifica oricare schimbări ale riscului de credit al contrapartidei și să evalueze dacă sunt necesare ajustări.

3.3.2.5.6 Active/pasive aferente instrumentelor derivate

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea la valoarea justă a standardului IAS 39 și a standardului IFRS 13 este în conformitate cu Directiva Solvabilitate II. În cazul pasivelor financiare ar putea fi necesare ajustări, dacă valoarea justă include schimbări în statutul propriului credit în perioade ulterioare, întrucât nu ar trebui să existe ajustări ulterioare pentru a se lua în considerare schimbarea în statutul creditului propriu al companiei de

asigurare după recunoașterea inițială.

Auditorilor li se cere să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea instrumentelor financiare derivate și să le compare cu cerințele aferente Cadrului Solvabilitate II
- Solicite declarația financiară pentru politica de investiții aprobată de societate și modificările sale ulterioare valabile la data de referință
- Solicite o defalcare care să cuprindă toate investițiile deținute de societate (cu un nivel ridicat de detaliu precum: identificarea contrapartidei, valuta, țara, piața de tranzacționare, ratingul contrapartidei, etc.) și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II. Să analizeze diferențele și să ia în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3., dacă este cazul
- Compare investițiile deținute de societate cu politica de investiții și să analizeze oricare abateri
- Să solicite confirmarea referitoare la termenii și condițiile instrumentelor financiare derivate din partea contrapartidei, dacă este cazul, prin procedura scrisorii de confirmare și să reconcilieze informațiile primite prin confirmare de la contrapartidă cu informațiile obținute din defalcare. Să analizeze oricare diferențe, luând în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3.
- Să solicite contractele aferente instrumentelor derivate și orice altă documentație disponibilă cu scopul de a înțelege termenii și condițiile aferente instrumentelor derivate
- Să obțină modelul de evaluare și dovezile pentru evaluarea instrumentelor financiare derivate în conformitate cu Cadrul Solvabilitate II și să compare dovezile cu defalcarea și cu alte informații primite din partea societății
- Să evalueze rezonabilitatea respectivei evaluări, inclusiv ipotezele utilizate cu cerințele Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să obțină implicarea experților după cum este necesar, în funcție de complexitatea evaluării. Să revizuiască oricare informații publice pentru a identifica schimbările în riscul de credit al contrapartidei și să evalueze dacă sunt necesare ajustări.

3.3.2.5.7 Depozitele și alte echivalente de numerar

În conformitate cu DR și cu raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea la valoarea justă a standardului IAS 39 și a IFRS 13 sunt în conformitate cu Directiva Solvabilitate II.

Auditorilor li se cer următoarele:

- Să obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea depozitelor și altor echivalente de numerar și să le compare cu cerințele Solvabilitate II
- Să solicite declarația financiară aferentă politicii de investiții aprobată de societate și modificările sale ulterioare valabile la data de referință
- Să solicite o defalcare care să cuprindă toate investițiile deținute de societate (cu detalii adecvate) și să reconcilieze respectivele detalii cu conturile corespunzătoare și cu bilanțul Solvabilitate II. Să analizeze diferențele și să ia în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3, dacă este cazul
- Să compare investițiile deținute de societate cu politica de investiții și să analizeze oricare abateri
- Să solicite scrisori de confirmare de la instituțiile financiare referitoare la depozite și alte echivalente în numerar și să compare detaliile din scrisoarea de confirmare cu defalcarea obținută și să analizeze diferențele, luând în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3
- Să revizuiască evaluarea soldurilor în valute străine precum și dobânda și să analizeze diferențele, luând în considerare prevederile de materialitate descrise în secțiunea 2.3
- Să evalueze riscul de credit al contrapartidei pentru fiecare instituție financiară și să propună ajustări dacă apar probleme de recuperabilitate.

3.3.2.6 Activele deținute pentru contracte de tipul index-linked și unit-linked

Auditorilor li se cere să efectueze proceduri pentru fiecare tip de investiții după cum sunt descrise în secțiunea 3.3.2.5. Investiții (altele decât activele deținute pentru contracte de tipul index-linked și unit-linked).

Sunt incluse orientări pentru cele mai uzuale tipuri de investiții. Instrucțiuni vor fi furnizate de la caz la caz pentru alți itemi semnificativi existenți în portofoliul societății care nu au fost acoperiți de aceste orientări specifice.

3.3.2.7 Reasigurare: recuperări, solduri ale conturilor și eficacitatea transferului de risc

Sume recuperabile din reasigurări

Calculule efectuate de societățile de asigurări pentru sumele recuperabile din contracte de reasigurări și din vehicule investiționale trebuie să respecte Articolele 76-80 a Directivei Solvabilitate II, și anume societățile de asigurări trebuie să aplice aceleași principii Solvabilitate II sumelor recuperabile din contractele de reasigurare ca și cele aplicate evaluării rezervelor brute. Vor fi luate în considerare toate fluxurile de numerar contractuale și neplata preconizată datorată litigiilor sau nerespectării clauzelor contractuale de către contrapartidă. Acestea includ toate fluxurile de numerar de intrare relevante, în mod deosebit sumele recuperabile din reasigurări în ceea ce privește plățile de daune, sumele recuperabile din reasigurări în ceea ce privește cheltuielile alocate cu instrumentarea daunelor și veniturile din comisioanele de reasigurare, dar și aranjamentele de împărțire a profitului aplicabile. Acestea includ de asemenea toate fluxurile de numerar de ieșire relevante, în mod deosebit prime viitoare plătibile pentru contractele de reasigurare și dacă este relevant, fluxurile de ieșire din aranjamentele de împărțire a profitului. Calcularea sumelor recuperabile din contractele de reasigurare va lua de asemenea în considerare intervalul de timp dintre recuperări și plățile directe. Rezultatul va fi ajustat pentru a se lua în considerare pierderile estimate datorate nerespectării clauzelor contractuale de către contrapartidă. Această ajustare va fi calculată separat și va avea la bază evaluarea probabilității de neplată a contrapartidei precum și pierderea medie rezultată din acestea (pierderea în caz de nerambursare). În acest scop, modificarea fluxurilor de numerar nu va lua în considerare efectul oricărei tehnici de atenuare a riscurilor care diminuează riscul de credit al contrapartidei, în afară de tehnicile de diminuare a riscurilor bazate pe dețineri de garanții. Conformitatea cu Articolul 41 al DR privind concordanța dintre limitele recuperabile din reasigurare și limitele contractuale ale produselor corespunzătoare va fi asigurată.

Depozitele constituite pentru intrările sau ieșirile de numerar de reasigurare trebuie să fie indicate separat în bilanț. O ajustare adecvată trebuie să fie efectuată asupra sumelor recuperabile din reasigurare pentru a se evita dubla contabilizare.

Auditorilor li se cere să:

- Efectueze o evaluare a adecvării metodologiei, a raționamentelor și ipotezelor utilizate pentru calculul sumelor recuperabile din reasigurări și dacă acestea sunt în conformitate cu politicile contabile ale societății și cu standardele relevante;
 - Evalueze acuratețea, integralitatea și relevanța datelor pe care se bazează estimarea
- Pentru asemenea scopuri, auditorilor li se va cere să efectueze/ să înțeleagă următoarele:
- Să înțeleagă metoda prin care sumele recuperabile din reasigurări sunt calculate
 - Să înțeleagă cum diferența de timp dintre o recuperare și efectivă încasare a acelei recuperări este inclusă în cadrul evaluării sumelor recuperabile din reasigurări
 - Dacă sumele recuperabile din reasigurări sunt calculate consecvent cu limitele contractuale ale contractelor de asigurare
 - Să verifice dacă sumele recuperabile din reasigurări sunt defalcate pe LoB și pe tipul de rezervă tehnică
 - Să înțeleagă metoda urmată pentru ajustarea valorii totale a sumelor recuperabile din reasigurare pentru probabilitatea de nerambursare a reasigurătorului
 - Oricare simplificări utilizate când se calculează pierderile estimate datorate neîndeplinirii obligațiilor contractuale ale contrapartidei având la bază principiul proporționalității.
 - Să verifice dacă parametrii adecvați sunt utilizați pentru ajustarea aferentă neplății contrapartidei
 - Să verifice dacă rata de recuperare utilizată este egală cu 50% cu excepția cazului în care există date istorice
 - Să verifice dacă atunci când pierderile estimate datorate neîndeplinirii obligațiilor contractuale ale contrapartidei sunt calculate, suma recuperabilă este ajustată pentru a permite depozitele deja constituite. Să verifice modul în care aceste aranjamente pentru depozite funcționează
 - Să verifice dacă există tehnici de atenuare a riscurilor în vigoare pentru a preveni pierderile aferente riscului de contrapartidă incluse în calculul rezervelor tehnice

- Să verifice dacă oricare dintre aranjamentele de reasigurare este garantat și, în caz afirmativ, să indice modul în care fapt se reflectă în calcule
- Oricare simplificări utilizate când se calculează pierderile estimate datorate neîndeplinirii obligațiilor de către contrapartidă având la bază principiul proporționalității.

În mod suplimentar, auditorul va:

- Efectua o revizuire analitică stabilind o comparație între sumele recuperabile defalcate per fiecare tip de rezervă tehnică (daune raportate, rezerva de primă, etc.) precum și pe linii de afaceri la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 și va analiza variațiile neașteptate, neobișnuite sau ajustările semnificative înregistrate în bilanțurile pentru reasigurări și va utiliza raționamentul profesional pentru a evalua rezultatele
- Efectua o revizuire analitică prin compararea rezervelor tehnice brute și sumele recuperabile din reasigurare la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 și va investiga variații neașteptate, neobișnuite sau ajustări semnificative înregistrate în bilanțurile de reasigurări și va utiliza raționamentul profesional pentru a evalua rezultatele
- Selecta un eșantion al sumelor recuperabile din reasigurare pentru a obține o acoperire de 80% din liniile de activitate sau tipuri de sume recuperabile din reasigurare (de exemplu, rezervele de prime necâștigate cedate, daune avizate, daune întâmplare, dar neavizate, etc.) și să realizeze un test de rezonabilitate folosind raționamentul profesional pentru evaluarea rezultatelor.
- Selecta un eșantion în conformitate cu 2.4 din sumele individuale ale daunelor din lista sumelor recuperabile din asigurare, aferente daunelor avizate la 30 iunie 2020 și să reconcilieze valorile pentru cota reasuratorului în rezervele tehnice pe baza informațiilor din contractele de reasigurare și detaliilor privind daunele raportate. Diferențele care rămân neconciliate trebuie ajustate.
- Efectua o evaluare a recuperabilității activelor de reasigurare (de exemplu, să evalueze orice indicatori potențiali care sugerează nerecuperabilitatea activelor de reasigurare înregistrate; să obțină ratinguri de credit pentru reasuratori; să obțină corespondența cu reasuratorii, inclusiv informații privind litigiile sau alte aspecte relevante; să evalueze dacă există plăți întârziate de la reasurator, dacă este cazul, care rezultă din incapacitatea de plată sau din alți factori, precum litigiile cu reasuratorii).

În caz de abatere de la Cadrul Solvabilitate II, auditorul va evalua impactul și va propune ajustări astfel încât societatea să respecte cadrul necesar la 30 iunie 2020.

Soldurile de reasigurare și eficacitatea transferului de risc

Cedările în reasigurare

Auditorii sunt obligați să:

- Obțină și să citească politicile interne, procedurile și politicile contabile pentru operațiunile de reasigurare, să interogheze persoanele responsabile pentru reasigurare, pentru a înțelege politicile contabile, principiile și procesul de selectare și acceptare a contractelor (atunci când aceste principii și/sau proces nu sunt deja evidente din procedurile scrise) și
- Să evalueze dacă politicile contabile ale societății sunt în conformitate cu principiile valorii juste conform IFRS 13 și Solvabilitate II.
- În cazul abaterii de la cadru, auditorii trebuie să evalueze ajustarea necesară, astfel încât societatea să respecte cadrul contabil la data de referință.

În plus, auditorul trebuie să:

- Obțină programul și contractele de reasigurare și să furnizeze o scurtă descriere a principalelor caracteristici ale programului și să evalueze conformitatea programului cu cerințele Titlului I, Capitolul V, secțiunea 10 din DR în ceea ce privește următoarele aspecte:
 - o eficacitatea programului de reasigurare prin identificarea nivelului de transfer al riscului adecvat limitelor de toleranță la risc definite de societate și tipul de contracte de reasigurare cele mai adecvate, ținând cont de profilul de risc al societății
 - o acordurile de reasigurare în vigoare, inclusiv dacă există dovezi ale revizuirii și aprobării tratamentului inițial (inclusiv transferul de risc) în conformitate cu politicile entității și cu standardele relevante (de exemplu, inspectarea principalelor condiții ale contractului, cum ar fi tipul de contract (adică cotă parte

sau excedent de daună), perioada contractului, perioada de acoperire, condițiile de anulare, acoperirea pierderilor, rețineri acumulate, prime suplimentare, comisioane de participare la profit și condiții de decontare a daunelor); să evalueze transferul efectiv al riscului și să ia în considerare riscul aferent bazei, în funcție de evaluarea calitativă a tratatului de reasigurare (citind condițiile de reasigurare pentru a identifica dacă există factori declanșatori ai tratatelor de reasigurare netradiționale) și de evaluarea cantitativă a tratatului de reasigurare și reevaluarea rezervelor tehnice cedate, în conformitate cu concluzia cu privire la transferul de risc

- Auditorul trebuie să utilizeze expertiza profesională în selectarea celei mai adecvate metode de evaluare cantitativă pentru analiză și pentru a concluziona cu privire la eficacitatea transferului de risc.

Evaluarea cantitativă a tratatelor de reasigurare s-ar putea baza pe metode aplicate în funcție de linia de activitate sau de riscul asigurat, cum ar fi de exemplu:

- i) Compararea valorii actualizate a pierderilor nete ale reasigurătorului din contract cu valoarea actualizată a primelor de reasigurare ale contractului
 - ii) Raportul dintre primă și limita de acoperire: Conform acestui criteriu, este puțin probabil ca contractul să reprezinte un transfer de risc, dacă valoarea raportului se apropie sau depășește 1 (pragul sugerat); sau
 - iii) Metoda deficitului așteptat al reasigurătorului (prag sugerat 1%)
 - iv) Utilizarea oricăror indicatori de risc disponibili pentru a evalua și verifica acoperirea reasigurării, precum și impactul acoperirii de reasigurare în daune. O listă indicativă, neexhaustivă, este prezentată în anexa 2 a acestui document
- Revizuirea unui eșantion de contracte de reasigurare semnate, în vigoare și cu efecte asupra soldurilor contabile la 30 iunie 2020, care acoperă minimum 80% din primele cedate în reasigurare și daune cedate în reasigurare în perioada 1 ianuarie 2020 - 30 iunie 2020 și compararea cu cerințele privind criteriile calitative ale Articolului 209 Titlul I, capitolul V, secțiunea 10 din DR și cerințele privind eficacitatea transferului de risc ale Articolului 210 titlul I, capitolul V, secțiunea 10 din DR. Pentru contractele selectate:
 - o Revizuirea calității fiecărui reasigurător pe baza rating-urilor acolo unde sunt disponibile sau a altor informații financiare de piață și compararea informațiilor disponibile privind contrapartida cu cerințele art. 211 Titlul I, Capitolul V, secțiunea 10 din DR și să se concluzioneze dacă protecția oferită de reasigurător este recunoscută în mod corespunzător
 - o Interogarea persoanelor responsabile și documentarea tipurilor de polițe și volume de prime care nu sunt incluse în niciun contract de reasigurare și documentarea motivelor (atunci când astfel de motive nu sunt deja evidente din procedurile scrise)
 - o Obținerea (dacă este disponibilă) și revizuirea analizei societății a rezultatului operațional din reasigurare pe contract/linie de activitate
 - o Obținerea și revizuirea procedurilor de gestionare a lichidităților aplicate pentru orice nepotrivire a termenelor între plățile de daune și sumele recuperabile din reasigurare

Pe baza analizei efectuate, în cazul oricărei abateri de la cerințe, auditorul va prezenta constatările și recomandările pentru acțiuni de remediere.

În continuare, auditorul trebuie să:

- Obțină defalcarea soldurilor conturilor (pentru creanțele de reasigurare și datoriile de reasigurare separat) pe fiecare reasigurător la data de 30 iunie 2020 și să le reconcilieze cu conturile respective din bilanț. Orice diferență, luând în considerare prevederile referitoare la materialitate de la punctul 2.3, trebuie să fie reconciliată. Diferențele care rămân neconciliate trebuie ajustate.
- Selecteze un eșantion de minimum 80% din soldurile de reasigurare la 30 iunie 2020 (pentru creanțele de reasigurare și datoriile de reasigurare separat) pentru care auditorul va trimite scrisori de confirmare. În cazul lipsei răspunsurilor de la reasigurători sau al diferențelor constatate, auditorul va solicita reconcilierile convenite între societate și reasigurătorii respectivi la 30 iunie 2020 sau la 31 decembrie 2019. În cazul în care societatea nu dispune de o procedură de reconciliere, auditorul trebuie să analizeze documentele care susțin recunoașterea datoriilor/creanțelor de la reasigurători, să revizuiască corespondența cu reasigurătorii, dacă

este disponibilă și să stabilească dacă sumele au fost recunoscute în mod adecvat, în conformitate cu politica contabilă

- Realizeze o revizuire analitică prin compararea soldurilor creanțelor/datoriilor de reasigurare pe reasigurător și/sau linie de activitate la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 sau 31 decembrie 2018, să investigheze variațiile neașteptate, neobișnuite sau ajustări semnificative înregistrate în soldurile de reasigurare și să utilizeze raționamentul profesional pentru evaluarea rezultatelor.

În ceea ce privește creanțele din reasigurare, auditorul trebuie să:

- Obțină abordarea de gestiune sau politica contabilă aferentă provizionului (depreciere) pentru creanțele de reasigurare, să obțină calculul pentru deprecierea creanțelor din reasigurare la 30 iunie 2020 și să coreleze politica de depreciere a societății cu alte informații disponibile și să concluzioneze în ce măsură este adecvată
- Revizuiască încasările/plățile ulterioare efectuate până la 31 iulie 2020, anulările ulterioare ale creanțelor/plăților și alte documente care susțin decontarea creanțelor/datoriilor de la reasigurători și să obțină explicații pentru creanțele vechi nedecontate și să concluzioneze dacă colectarea creanțelor este adecvat estimată
- Activele de reasigurare aflate în dispută sau care fac obiectul arbitrajului sau litigiilor vor fi revizuite pentru eventuale sume neîncasate.

Eșantionare

În funcție de tipurile de tratate de reasigurare (proporționale/neproporționale) care sunt în vigoare în societate, auditorul trebuie să verifice acuratețea calculului pentru un eșantion de tranzacții de reasigurare. Eșantionul ar trebui să fie conceput astfel încât să fie acoperite cel puțin 80% din liniile de activitate sau reasigurători care intră sub incidența tratatelor de reasigurare (operațiunile de fronting ar trebui, de asemenea, incluse în eșantion):

- Selectarea unui eșantion de 3 polițe pentru fiecare linie de activitate selectată și verificarea dacă valoarea primei de reasigurare este calculată corect și în conformitate cu tratatul de reasigurare
- Selectarea unui eșantion de 3 polițe pentru fiecare linie de activitate selectată și verificarea dacă valoarea daunei cedată în reasigurare este corect calculată și în conformitate cu tratatul de reasigurare
- Selectarea unui eșantion de 3 polițe pentru fiecare linie de activitate selectată și verificarea dacă comisionul de reasigurare este corect calculat și în conformitate cu tratatul de reasigurare

În cazurile în care s-au găsit erori, auditorul va estima dacă este necesară o extensie a eșantionului pentru a evalua dacă este necesară o ajustare.

Pentru tratatele de reasigurare cu prime minime sau de depozit sau cu comisioane variabile, auditorul va evalua rezonabilitatea sumelor recunoscute pe baza estimărilor la 30 iunie 2020.

În cazurile în care tratatele de reasigurare conțin caracteristici ajustabile, auditorul va testa calculul ajustărilor la primele de reasigurare și/sau comisioane la data de ajustare cea mai apropiată de 30 iunie 2020. Trebuie să se înțeleagă detaliile calculului raportat la condițiile contractului de reasigurare și se stabilește dacă ajustarea a fost contabilizată în mod corespunzător.

Auditorul trebuie să analizeze primele / daunele cedate față de primele / daunele brute pe linii de activitate la 30 iunie 2020 și 31 decembrie 2019 și să folosească detaliile tratatelor de reasigurare pentru a investiga abaterile neașteptate. Auditorul trebuie să folosească raționamentul profesional pentru a evalua rezultatele.

În ceea ce privește depozitele către/de la reasigurători, auditorul trebuie să:

- Obțină defalcarea depozitelor către/de la reasigurători la data de 30 iunie 2020 și să le reconcilieze cu conturile respective din bilanța de verificare
- Examineze termenii și condițiile în care se încadrează aceste depozite și să verifice clasificarea corespunzătoare a acestor depozite în ceea ce privește scadența

- Pentru depozitele către/de la reasiguratori, metoda aplicabilă pentru evaluare se va referi la un preț de piață cotelat pentru depozitele în numerar care nu sunt disponibile. Auditorii trebuie să evalueze dacă s-a utilizat o aproximare acceptabilă a valorii juste pentru evaluarea depozitelor în numerar (evaluarea pasivelor de reasigurare va respecta principiile generale și, prin urmare, nu se va lua în considerare nicio ajustare pentru propriul credit al societății de asigurare).

Acceptările în reasigurare

Procedurile care sunt aplicabile pentru reasigurarea pasivă se vor efectua și pentru reasigurarea activă.

În plus, auditorul trebuie să efectueze următoarele proceduri:

- Obținerea unei înțelegeri a proceselor și procedurilor interne de subscriere ale societății cu accent special pe: proceduri de acceptare a subscrierilor directe și monitorizarea ulterioară a respectării tratatelor bazate pe un proces de evaluare a riscurilor:
 - Verificarea dacă, înainte de a încheia un nou acord contractual, se obțin informații despre asigurătorul care cedează și despre contractele de asigurare asumate și dacă există vreo analiză a profitabilității și riscurilor acestor contracte de reasigurare.
 - Înțelegerea despre existența vreunei analize cu privire la suma estimată a pierderii maxime în riscuri concentrate majore
 - Înțelegerea despre existența unei monitorizări adecvate după semnarea unui contract de reasigurare asumat
 - Dacă societatea se bazează pe evaluarea subscriitorului direct sau efectuează propria evaluare
 - Dacă există o monitorizare a programelor care ar putea oferi subscriitorilor posibilitatea de a face excepții
 - Dacă tratatele de reasigurare conțin clauze care permit societății să auditeze activitatea subscriitorului direct (administrarea reasigurării, daune și subscriere)
 - Selectarea unui eșantion format din primele 10 tratate de reasigurare din punctul de vedere al primelor acceptate și să verifice dacă au fost aplicate procedurile de mai sus
- Evalueze dacă politica contabilă pentru rezervele tehnice este adecvată, ținând cont că riscul de subscriere aferent reasigurărilor nu ar trebui tratat în mod similar cu riscul de subscriere obișnuit, datorită complexității tratatelor
- Pentru rezervele tehnice privind acceptările în reasigurare care sunt subscrise pentru asigurătorii din străinătate, să evalueze dacă societatea ia în considerare diferențele din sistemul contabil al țărilor părților cedente.

Auditorul raportează constatările și recomandările pentru acțiuni de remediere, precum și concluzia (cantitativă și calitativă) cu privire la eficacitatea transferurilor de risc către terți ale riscurilor rezultate din contractele de (re) asigurare ale societății de asigurare, inclusiv contractele de reasigurare finită.

3.3.2.8 Creanțe de asigurare

Creanțe de la asigurați

Creanțele de asigurare includ numai activități directe de asigurare ale societății. În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste din IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea creanțelor de la asigurați și să o compare cu cerințele Solvabilitate II
- Înțeleagă politica contabilă pentru recunoașterea creanțelor de la deținătorii de polițe pentru polițele de asigurări de viață și generale și evaluarea acestora în cadrul Solvabilității II, evaluarea conformității, verificarea

aplicării valorii juste, verificarea relevanței ipotezelor utilizate pentru calculele valorii juste și acuratețea matematică a calculelor valorii juste în conformitate cu cadrul Solvabilitate II.

Recunoașterea creanțelor

Auditorul trebuie să:

- Obțină detaliile tuturor creanțelor de la asigurați la 30 iunie 2020, la nivelul fiecărei polițe (detaliul ar trebui să includă și vechimea (zile restante)tuturor creanțelor de la asigurați la data de 30 iunie 2020 la nivel de poliță)
- Reconcilieze totalul creanțelor de la asigurați din detaliile respective cu conturile corespunzătoare și bilanțul Solvabilitate II la 30 iunie 2020. Orice diferențe, luând în considerare prevederile referitoare la materialitate descrise la punctul 2.3, trebuie investigate și propuse ajustări pentru diferențele neconciliate
- Obțină toate încasările ulterioare de numerar de la asigurați legate de creanțele de la 30 iunie 2020 la nivelul fiecărei polițe până la 31 august 2020 (inclusiv lichidarea conturilor pentru colectările nealocate la 30 iunie 2020)
- Pentru a evalua fiabilitatea, calitatea, suficiența și relevanța datelor, auditorul va selecta un eșantion de creanțe de la asigurați la 30 iunie 2020 și anume: primele 10 creanțe și 10 elemente aleatorii, din fiecare linie de activitate (pentru liniile de activitate care obțin acoperirea a minimum 80% din totalul creanțelor de la deținătorii de polițe ale societății, pentru fiecare segment de viață și de non-viață). Pentru eșantionul selectat:
 - Obținerea pentru aceste polițe a documentelor justificative pentru creanța înregistrată (polița pentru GWP, orice colectări anterioare) și să confrunte informațiile din documentele justificative cu informațiile conținute în detaliile legate de creanțele de la asigurați furnizate de societate, inclusiv valoarea
 - Verifice acuratețea calculului vechimii creanței
 - Verifice contaminarea creanțelor
 - Corelați pentru aceste politici informațiile ulterioare privind încasările din detaliile obținute cu extrasele bancare originale /chitanțele aferente încasărilor de numerar
 - Solicite pentru aceste polițe ultimele facturi neplătite și ultimul document de încasare (extras bancar / chitanță) pentru a valida zilele întârziate din detaliile conținând vechimea
 - Verifice calculul rezervei de primă și să coreleze informațiile pentru polițele selectate cu procedurile și detaliile rezervelor tehnice
 - În cazul unor diferențe constatate între documentele justificative și detaliile primite sau diferențe de calcul, auditorul ar trebui să cuantifice impactul (inclusiv luarea în considerare a extinderii eșantionul și / sau procedurile care trebuie efectuate) și să stabilească dacă este necesară o ajustare.
- Efectueze o revizuire analitică comparând soldurile creanțelor de la asigurați la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 pe linii de activitate, la intervale de zile scadente (DPD) și să investigheze variații neașteptate sau neobișnuite care ar putea indica o potențială denaturare.
- Obțină toate anulările ulterioare aferente creanțelor la 30 iunie 2020 la nivelul fiecărei polițe până la 31 august 2020. Ajustați soldul creanțelor începând cu 30 iunie 2020 cu valoarea primelor anulate.

Evaluarea creanțelor

Auditorul trebuie să:

- Obțină abordarea de gestionare și politica contabilă aferentă provizioanelor (depreciere) pentru creanțele de la deținătorii de polițe
- Obțină calculul creanțelor de la asigurați la nivel de poliță la 30 iunie 2020 și reconcilieze valoarea totală din detaliile respective primite cu conturile corespunzătoare din bilanța la data de 30 iunie 2020
- Coreleze calculul creanțelor de la asigurați cu politica contabilă legată de provizionarea creanțelor de la asigurați și să investigheze eventualele neconcordanțe / discrepanțe
- Realizeze o revizuire analitică comparând soldurile creanțelor de la deținătorii de polițe la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 pe linii de activitate, intervale DPD și să investigheze variațiile neobișnuite sau opuse/contradictorii
- Examineze dovezile istorice cu privire la încasarea creanțelor și să evalueze adecvarea metodei/politicii utilizate de societate după cum urmează:

La 30 iunie 2020:

- Să realizeze propria analiză în ceea ce privește vechimea și numerarul ulterior colectat prin compararea sumelor de primit la 30 iunie 2020, pe intervale de zile întârziate după cum urmează: 0 DPD, 1-30 DPD, 31-60 DPD, 61-90 DPD și 91+ DPD, cu numerarul încasat în perioada 1 iulie 2020-31 august 2020, pe fiecare interval. Analiza se va face atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi.
- Pentru polițele care erau scadente la 30 iunie 2020, să calculeze provizionul necesar pentru toate sumele care nu au fost colectate ulterior la nivelul fiecărei polițe (până la 31 august 2020) („Provizionul 1”).

La 31 decembrie 2019:

- Să realizeze o analiză proprie în ceea ce privește vechimea și numerarul ulterior încasat prin compararea sumelor de încasat la 31 decembrie 2019, pe intervale de zile restante, după cum urmează: 0 DPD, 1-30 DPD, 31-60 DPD, 61-90 DPD, 91+ DPD, cu numerarul încasat în perioada 1 ianuarie 2020-31 august 2020, pe fiecare interval. Analiza se va face atât în termeni absoluți, cât și în termeni relativi și se calculează rata de colectare pe fiecare interval.
- Pentru fiecare interval DPD, la 30 iunie 2020, se aplică rata de colectare pe fiecare interval și se calculează provizioanele necesare pe baza analizei istorice („Provizionul 2”).

Se compara rezultatele de la punctul 1 și punctul 2 de mai sus și se concluzionează asupra provizionului necesar după cum urmează:

- Dacă Provizion 1 > Provizion 2 se aplică Provizionul 2
- Dacă Provizion 1 < Provizion 2 se aplică Provizionul 1

Comparați rezultatul selectat cu provizionul înregistrat de societate și propuneți ajustare dacă există vreo diferență, luând în considerare prevederile privind materialitatea descrise la 2.3.

Auditorul ar trebui să își exercite raționamentul profesional pentru a stabili dacă alte ipoteze sunt relevante pentru calcularea provizionului și, de asemenea, să coreleze rezultatele cu alte conturi (de exemplu, rezerve tehnice).

- Să obțină de la societate detaliile primelor viitoare incluse în creanțele de la asigurații care se încadrează în limitele contractului, astfel cum sunt definite la Articolul 18 din DR (adică primele plătite în rate și scadente în viitor, primele anuale pentru contractele multianuale, afaceri obligate, dar neîncepute)
- Să evalueze corectitudinea detaliilor prin:
 - Înțelegerea termenilor și condițiilor atașate polițelor (pentru liniile de activitate care realizează o acoperire de minimum 80% din totalul creanțelor de la asigurații societății)
 - Revizuirea corelației detaliilor cu primele viitoare incluse în calculul rezervelor tehnice descrise la 3.3.1.2 Rezerve tehnice - Recunoaștere și limite ale contractului; dacă s-au identificat discrepanțe, auditorul trebuie să evalueze necesitatea ajustărilor.

Creanțe din regrese

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste din IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea creanțelor din regrese și să o compare cu cerințele Solvabilitate II
- Înțeleagă politica contabilă pentru recunoașterea creanțelor din regrese și evaluarea acestora în cadrul Solvabilității II, evaluarea conformității, verificarea aplicării valorii juste, verificarea relevanței ipotezelor utilizate pentru calculele valorii juste și acuratețea matematică a calculului valorii juste în conformitate cu cadrul Solvabilitate II
- Obțină detaliile tuturor creanțelor din regrese la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019, la nivelul fiecărui regres (element) și să reconcilieze totalul creanțelor din detaliile respective cu conturile corespunzătoare din bilanță la 30 iunie 2020 și 31 decembrie 2019
- Realizeze o revizuire analitică comparând soldurile creanțelor din regrese la 30 iunie 2020 și la 31 decembrie 2019 per linii de activitate, intervale DPD și să investigheze variații neobișnuite, opuse / contradictorii.

Eșantionare

Pentru a evalua fiabilitatea, calitatea, suficiența și relevanța datelor, auditorul va selecta un eșantion de creanțe din regrese la 30 iunie 2020 și anume: primele 5 regrese din fiecare linie de activitate (pentru liniile de afaceri care realizează o acoperire de minimum 80% din totalul creanțelor din regrese).

Pentru eșantionul selectat, auditorul trebuie cel puțin să:

- Obțină pentru aceste regrese documentele justificative pentru creanța înregistrată și să potrivească informațiile din documentele justificative cu informațiile conținute în detaliile aferente itemului, inclusiv valoarea
- Verifice acuratețea calculului vechimii creanței și să investigheze orice discrepanțe neobișnuite
- În cazul diferențelor constatate între documentele justificative și detaliile primite sau diferențele de calcul, auditorul trebuie să cuantifice impactul (inclusiv luarea în considerare a extinderii eșantionului și / sau a procedurilor care trebuie efectuate) și să stabilească dacă este necesară o ajustare.

Evaluarea creanțelor

Auditorul trebuie să:

- Obțină abordarea de gestionare și politica contabilă aferentă provizionului (deprecierii) pentru creanțele din regrese
- Obțină calculul creanțelor din regrese la nivelul fiecărei polițe la data de 30 iunie 2020 și să reconcilieze valoarea totală din detaliile respective primite cu conturile corespunzătoare din bilanță la 30 iunie 2020
- Coreleze calculul provizioanelor pentru creanțe din regrese la data de 30 iunie 2020 cu politica contabilă aferentă provizionării creanțelor din regrese și să investigheze eventualele neconcordanțe / discrepanțe
- Analizeze dovezile istorice acolo unde sunt disponibile cu privire la creanța din regrese și să evalueze caracterul adecvat al metodei utilizate de către societate:
 - Obțină detaliile cu toate încasările de numerar din perioada 1 ianuarie 2020 până la 31 august 2020 pentru regresele aferente creanțelor în sold la 31 decembrie 2019 la nivelul fiecărui regres / contraparte. Să selecteze un eșantion de 5 elemente aleatorii din fiecare linie de activitate (pentru liniile de activitate care realizează o acoperire de minimum 80% din totalul creanțelor din regrese) prezentate în detaliul încasărilor și să îl compare cu extrasul bancar pentru a revizui acuratețea detaliului primit.
 - Realizeze propria analiză în ceea ce privește vechimea și numerarul colectat ulterior prin compararea sumelor de primit la 31 decembrie 2019, pe intervale de zile restante după cum urmează: 0 DPD, 1-30 DPD, 31-60 DPD, 61-90 DPD, 90 -180 DPD și 181+ DPD, cu numerarul încasat în perioada 1 ianuarie 2020 - 31 august 2020, pe fiecare interval. Analiza va fi făcută în termeni relativi prin calcularea ratelor de colectare pe intervale DPD.
 - Pentru creanțele din regrese la 30 iunie 2020, aplică ratele de colectare pentru fiecare interval DPD și compară cu provizioanele înregistrate de societate la 30 iunie 2020, Auditorul ar trebui să evalueze dacă este necesară o ajustare.

Auditorul ar trebui să își exercite raționamentul profesional pentru a stabili dacă alte ipoteze sunt relevante pentru calcularea provizionului.

Analiza ar trebui efectuată, de asemenea, utilizând segmentări pe care auditorul le consideră relevante datorită diferitelor modele de colectare: regrese de la persoane fizice, regrese de la companii, regrese externe de carte verde sau regres de la societăți de asigurare.

În cazurile în care regresul se află în litigiu, auditorul ar trebui să verifice dacă în calculul provizionului, costurile viitoare estimate ale litigiului au fost luate în mod corespunzător în considerare de către societate.

În cazurile în care perioada de timp pentru colectarea regreselor este mai mare de 1 an, auditorul ar trebui să verifice dacă fluxurile de numerar viitoare au fost actualizate în mod corespunzător de către societate.

Auditorul ar trebui să evalueze dacă în cazurile în care informații financiare și economice sunt disponibile pe piață, acestea au fost încorporate în calculul provizionului pentru creanțe din regrese (de exemplu, informații privind dificultățile financiare ale contrapartidelor).

3.3.2.9 Împrumuturi și credite ipotecare

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste din IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea împrumuturilor și creditelor ipotecare și să o compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Obțină lista detaliată a împrumuturilor acordate de societate la 30 iunie 2020 și să reconcilieze soldurile cu balanța.
- Obțină un calendar al modificărilor / mișcărilor împrumuturilor, detalierea retragerilor de noi împrumuturi, rambursarea împrumuturilor și plățile de dobândă în perioada 1 ianuarie 2020 - 30 iunie 2020, să înțeleagă natura oricărei fluctuații și să se asigure că sunt rezonabile în comparație cu contractele de împrumut noi sau cu cele existente.
- Evalueze colectarea împrumuturilor restructurate/reprogramate, a împrumuturilor cu scadență extinsă sau a împrumuturilor cu caracteristici în afara practicii pieței. Să evalueze în mod specific informații despre riscul de credit al contrapartidei, pe baza informațiilor disponibile publicului și/sau a analizei de credit interne (cel puțin informațiile din situațiile financiare) efectuate de societate.
- Analizeze pentru rezonabilitate calculele dobânzii.
- Trimită scrisori de confirmare pentru întreaga expunere la împrumuturi și să revizuiască documentația răspunsurilor cu privire la sumele datorate, termenele, garanțiile, restricțiile și conformitatea entității cu prevederile contractelor.
- Evalueze calculul valorii juste efectuat de societate (revizuirea ipotezelor utilizate pentru actualizarea fluxurilor de numerar viitoare).

Dacă împrumuturile sunt acordate părților afiliate, vă rugăm să luați în considerare și procedurile din secțiunea părți afiliate.

3.3.2.10 Numerar și echivalente de numerar

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, evaluarea la valoarea justă din IAS 39 și IFRS 13 este în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea numerarului și a echivalentelor de numerar și să o compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Solicite declarația de politică de investiții aprobată de societate și modificările ulterioare ale acesteia, valabile la data de referință.
- Solicite o defalcare care să conțină toate investițiile și numerarul și echivalentele de numerar deținute de societate (cu detalii adecvate) și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și bilanțul Solvabilitate II. Să investigheze diferențele, luând în considerare dispozițiile privind materialitatea descrise la punctul 2.3, dacă este cazul.
- Compare investițiile deținute de societate cu politica sa de investiții și să investigheze eventualele abateri.
- Solicite o scrisoare de confirmare de la instituțiile financiare cu privire la conturile curente și alte echivalente de numerar (solduri, drepturi și numerar restricționat) și să compare detaliile scrisorii de confirmare cu defalcarea primită și să investigheze eventualele diferențe, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3.

- Verifice disponibilitatea numerarului și a echivalentelor de numerar folosind sursele publice disponibile (pentru numerarul utilizat ca garanție sau alt numerar restricționat).
- Revizuiască evaluarea soldurilor în valută străină, precum și a dobânzii acumulate și să investigheze eventualele diferențe, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3.
- Solicite documentele justificative pentru procedurile de inventariere pentru orice alt element de numerar deținut de societate (altele decât conturile curente și alte echivalente de numerar deținute la instituțiile financiare) și să compare cu defalcarea. Să investigheze eventualele diferențe, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3.
- Evalueze riscul de credit al contrapartidei pentru fiecare instituție financiară și să propună ajustări în cazul în care se constată probleme de recuperabilitate.

3.3.2.11 Alte active/creanțe (comerciale, nelegate de asigurări)

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste din IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea altor active și creanțe și să o compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Obțină o înțelegere a elementelor înregistrate și să evalueze recuperabilitatea acestora.

3.3.2.12 Datorii contingente

În conformitate cu Articolul 11 din DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, societățile de asigurare recunosc obligații contingente semnificative, astfel cum sunt definite în IAS 37 și aprobate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002, ca datorii. Datoriile contingente trebuie să fie semnificative în cazul în care informațiile despre dimensiunea actuală sau potențială sau natura respectivelor datorii ar putea influența luarea deciziilor sau judecata utilizatorului destinat acestor informații, inclusiv a autorităților de supraveghere. Datoriile contingente vor fi evaluate pe baza valorii actuale preconizate a fluxurilor de numerar viitoare necesare pentru decontarea datoriei contingente pe durata de viață a acelei datorii contingente, utilizând structura de bază a ratei dobânzii fără risc.

Pentru a identifica datoriile contingente care trebuie recunoscute ca pasive, auditorii trebuie să efectueze următoarele proceduri:

- Obțină lista litigiilor în care societatea este pârâtă la 30 iunie 2020, inclusiv o evaluare a rezultatului și să solicite conducerii informații despre rezultatul litigiilor în care poate exista o răspundere potențială pentru societate.
- Solicite scrisori de confirmare de la toți avocații externi care au colaborat cu societatea în perioada 2019-2020 până la data revizuirii.
- Obțină și să revizuiască procesele-verbale ale adunărilor generale ale acționarilor, a consiliului de administrație și a oricărui alt comitet relevant al societății (de exemplu, comitetul de audit, comitetul executiv etc.) în perioada 2019 și 2020 până la data revizuirii.
- Obțină și să revizuiască corespondența cu autoritățile de supraveghere sau fiscale în perioada 2019 și 2020 până la 31 iulie 2020.
- Obțină lista contractelor și acordurilor și folosind raționamentul profesional să selecteze pentru revizuire contracte care ar putea fi predispuși la potențiale datorii contingente.

3.3.2.13 Rezerve, altele decât rezervele tehnice

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA-BoS-15/113, IAS 37 are principii de evaluare consecvente pentru alte rezerve decât rezervele tehnice.

Auditorii trebuie să:

- Obține politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea Rezervelor, altele decât rezervele tehnice și să o compare cu cerințele Solvabilitate II
- Obține o înțelegere a elementelor înregistrate și revizuiască evaluarea acestora.

Procedurile efectuate pentru 3.3.2.12 Datorii contingente sunt, de asemenea, relevante pentru această secțiune.

3.3.2.14 Datorii către instituții de credit

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, evaluarea la valoarea justă a IAS 39 și IFRS 13 este în concordanță cu Solvabilitate II. În cazul datoriilor financiare, ar putea fi necesare ajustări în comparație cu IFRS, dacă valoarea justă include modificări ale capacității proprii de credit în perioadele ulterioare, deoarece nu ar trebui să existe ajustări ulterioare pentru a lua în considerare modificarea capacității proprii de credit a societății de asigurare după recunoașterea inițială.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea datoriilor către instituțiile de credit și să le compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Solicite o defalcare care să conțină toate datoriile către instituțiile de credit și reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și bilanțul Solvabilitate II și să investigheze diferențele, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3, dacă există.
- Solicite o scrisoare de confirmare de la toate instituțiile financiare contrapartide și să compare detaliile scrisorii de confirmare cu defalcarea primită. Să investigheze eventualele diferențe, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3
- Solicite evaluarea datoriilor către instituțiile de credit, precum și a contractelor și a oricăror alte documente justificative pentru a înțelege termenii și condițiile tranzacțiilor respective.
- Obțină dovezi pentru evaluarea datoriilor către instituțiile de credit în conformitate cu cadrul Solvabilitate II și să compare dovezile justificative cu defalcarea și cu alte informații primite de la societate
- Evalueze rezonabilitatea evaluării respective, inclusiv ipotezele utilizate, în raport cu cerințele Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să implice specialiști/experti după cum este necesar, în funcție de complexitatea calculelor.

Auditorul va efectua proceduri de confirmare a soldurilor de la 31 decembrie 2019 și 30 iunie 2020 ale tuturor instituțiilor financiare cu care societatea a avut relații în perioada 31 decembrie 2019 - 30 iunie 2020.

3.3.2.15 Datorii financiare, altele decât datoriile la instituțiile de credit

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA-BoS-15/113, evaluarea la valoarea justă a IAS 39 și IFRS 13 este în concordanță Solvabilitate II. În cazul datoriilor financiare, ar putea fi necesare ajustări în comparație cu IFRS, dacă valoarea justă include modificări ale capacității proprii de credit în perioadele ulterioare, deoarece nu ar trebui să existe ajustări ulterioare pentru a lua în considerare modificarea capacității proprii de credit a societății de asigurare după recunoașterea inițială.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă pentru recunoașterea și evaluarea altor pasive financiare decât datoriile către instituțiile de credit și să le compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Solicite o defalcare care să conțină toate datoriile financiare, altele decât datoriile către instituțiile de credit și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare și bilanțul Solvabilitate II și să investigheze diferențele, luând în considerare prevederile referitoare la materialitate descrise la punctul 2.3, dacă este cazul.

- Solicite o scrisoare de confirmare de la toate contrapărțile (părțile afiliate sau alte părți cu care societatea are datorii financiare) și să compare detaliile scrisorii de confirmare cu defalcarea primită. Să investigheze orice diferențe luând în considerare dispozițiile referitoare la materialitate descrise la 2.3.
- Solicite evaluarea pasivelor financiare, altele decât datoriile către instituțiile de credit, precum și a contractelor și a oricăror alte documente justificative pentru a înțelege termenii și condițiile tranzacțiilor respective.
- Obțină dovezile pentru evaluarea datoriilor financiare, altele decât datoriile către instituțiile de credit, în conformitate cu cadrul Solvabilitate II și să compare probele justificative cu defalcarea și alte informații primite de la societate
- Evalueze rezonabilitatea evaluării respective, inclusiv ipotezele utilizate, în raport cu cerințele Solvabilitate II pentru acest tip de investiții. Să implice specialiști / experți după cum este necesar, în funcție de complexitatea calculelor.

3.3.2.16 Datorii către intermediari

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste prezentate în IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea datoriilor către intermediari și să o compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Obțină defalcarea datoriilor către intermediari (broker / agenți) la data de 30 iunie 2020 și să reconcilieze detaliile respective cu conturile corespunzătoare din bilanțul la 30 iunie 2020. Să investigheze diferențele, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3, dacă există.
- Revizuiască procedura de reconciliere a societății cu intermediarii la 30 iunie 2020 și să investigheze elementele neconciliate luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3, dacă există.
- Obțină detaliile cu toate plățile din perioada 1 iulie 2020 până la 31 iulie 2020 aferente datoriilor către intermediari în sold la 30 iunie 2020 la nivelul fiecărei contrapărți. Să investigheze plățile care sunt mai mari decât datoriile prezentate în defalcarea datoriilor către intermediari la 30 iunie 2020.
- Realizeze o înțelegere a calculului sumelor de plățibile intermediarului. În funcție de tipul de calcul manual / automat, numărul personalului implicat, complexitatea formulelor din schemele de comisioane utilizate pe fiecare linie de activitate, auditorul ar trebui să testeze acuratețea calculelor.
- Realizeze o revizuire analitică a soldurilor cu intermediarii la 30 iunie 2020 și 31 decembrie 2019 per contrapartidă și să investigheze variațiile neobișnuite. Auditorul ar trebui să folosească raționamentul profesional pentru a evalua rezultatele.
- Dacă politica societății prevede decontarea datoriilor din comisioane atunci când prima este încasată, auditorul ar trebui să efectueze o analiză de rezonabilitate a comisioanelor plățibile intermediarilor care nu sunt scadente la 30 iunie 2020, pe baza ratelor medii de comision și a rezervei de primă corespunzătoare la 30 iunie 2020 pe linie de activitate. Analiza trebuie efectuată în corelație și cu ratele medii de comision utilizate.

3.3.2.17 Datorii (comerciale, nelegate de asigurări) și alte obligații

În conformitate cu DR și raportul final EIOPA - BoS - 15/113, principiile generale ale valorii juste prezentate în IFRS 13 sunt în concordanță cu Solvabilitate II.

Auditorii trebuie să:

- Obțină politica contabilă care descrie recunoașterea și evaluarea altor datorii și să o compare cu cerințele Solvabilitate II.
- Obțină defalcarea datoriilor și a altor datorii la 30 iunie 2020 și să o reconcilieze cu conturile corespunzătoare și bilanțul Solvabilitate II. Să investigheze diferențele, luând în considerare prevederile de materialitate descrise la 2.3, dacă există.

- Realizeze o revizuire analitică a datoriilor și alte conturi de pasive, comparând soldurile la 30 iunie 2020 și 31 decembrie 2019 și identificarea variațiilor care ar putea semnala că societatea are proceduri financiare limitate pentru raportarea intermediară și nu toate datoriile sunt calculate și înregistrate la 30 iunie 2020.
- În funcție de materialitatea sumelor prezentate în datorii și în alte pasive, auditorul ar trebui să selecteze pasive reprezentând minimum 80% din fiecare sold la data de 30 iunie 2020 și ar trebui să verifice caracterul complet al pasivelor efectuând o examinare a pasivelor neînregistrate la 30 iunie 2020 prin selectarea primelor 20 de plăți aferente ulterioare în iulie 2020.
- Realizeze o revizuire a defalcării datoriilor comerciale și căutarea elementor neobișnuite (de exemplu, solduri debitoare semnificative în registrul de datorii comerciale sau alte sume neașteptate) pentru a verifica clasificarea și evaluarea corespunzătoare.
- Pentru conturile de obligații fiscale, auditorul revizuieste calculele datoriilor semnificative (venituri, TVA, reținere, impozite locale reprezentând cel puțin 50% din sold) în sold la 30 iunie 2020 și reconciliază calculele cu conturile respective; să revizuiască ultimul raport de control al autorităților fiscale și să evalueze dacă există implicații asupra datoriilor fiscale curente; să verifice dacă societatea a fost supusă unor taxe, penalități sau rectificări ale declarației fiscale anterioare și să evalueze dacă există vreo implicație asupra obligațiilor fiscale curente. Ar trebui să fie implicați specialiștii fiscali în funcție de complexitatea elementelor fiscale.
- Pentru datoriile legate de salarizare, auditorul trebuie să obțină registrul de salarizare la 30 iunie 2020 și să îl reconcilieze cu conturile respective din balanță. Să obțină plăți de salarizare în iulie 2020 și să le compare cu datoriile de salarizare înregistrate în balanță la 30 iunie 2020.
- Pentru orice alte datorii care nu au fost menționate mai sus, auditorul ar trebui să se refere la Articolul 75 din Directiva Solvabilitate II, după cum urmează: datoriile ar trebui evaluate la suma pentru care ar putea fi transferate sau decontate între părți, de bunăvoie, în cunoștință de cauză și în condiții normale de concurență.

3.3.3 Analiza părților afiliate

Părțile afiliate sunt definite în conformitate cu IFRS, astfel cum a fost adoptat de UE, prin IAS 24 Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate.

Scopul acestei revizui este de a revizui acuratețea identificării părților afiliate ale societății, precum și natura relației dintre societate și aceste părți afiliate, tipul și scopul tranzacțiilor efectuate între aceste părți și controalele în scopul de a identifica și prezenta relațiile intra-grup.

Auditorul poate solicita orice alte informații, detalii sau documente justificative adecvate pe baza judecății sale profesionale, pentru a putea stabili și cuantifica orice impact potențial din tranzacțiile părților afiliate.

Pentru a efectua revizuirea, auditorii trebuie să efectueze următoarele proceduri:

- Obțină lista părților afiliate ale societății.
- Intervieveze conducerea cu privire la: identitatea părților afiliate ale societății, inclusiv modificările față de perioadele anterioare, natura relației dintre societate și aceste părți afiliate și tipul și scopul tranzacțiilor efectuate cu aceste părți.
- Intervieveze conducerea și alte persoane-cheie din societate cu privire la controalele existente pentru a identifica relațiile și tranzacțiile cu părțile afiliate în conformitate cu cadrul de raportare financiară aplicabil, autorizarea și aprobarea acestor tranzacții și acorduri cu părțile afiliate, autorizarea și aprobarea acordurilor tranzacțiilor cu părți afiliate în afara domeniului de activitate al societății.
- Să folosească raționamentul profesional pentru a identifica orice altă parte afiliată și tranzacții:
 - prin inspectarea informațiilor și documentelor disponibile pe parcursul procedurilor efectuate în perioada de revizuire, prin citirea procesului-verbal al adunărilor generale ale acționarilor, al consiliului de administrație și al oricăror altor comitete sau consilii care sunt relevante pentru gestionarea activității societății.
 - efectuarea de cercetări independente utilizând informații disponibile publicului pentru a revizui lista

acționariatelor personalului cheie din conducere, al administratorilor sau al oricărei alte persoane relevante pentru societate și activitatea sa

- Obține detalii cu privire la soldurile cu părțile afiliate la 31 decembrie 2019 și 30 iunie 2020 și detaliile tuturor tranzacțiilor din anul 2019 și ianuarie-iunie 2020.
- Obține detaliile referitoare la garanțiile primite sau date către / de la părțile afiliate la 30 iunie 2020 și 31 decembrie 2019.
- Concilieze toate defalcările / detaliile obținute de la societate cu conturile corespunzătoare din bilanță/ extrase din conturi la datele respective, după caz.
- Înțeleagă și să revizuiască procesul de reconciliere cu părțile afiliate ale societății la datele respective, precum și să investigheze orice diferențe semnificative între sumele raportate de societate și cele raportate / confirmate / reconciliate de partea afiliată.
- Solicite scrisori de confirmare de la toate părțile afiliate cu care societatea a efectuat tranzacții în perioada 2019 și 2020 și să compare scrisorile de confirmare cu detaliile primite de la societate. Să investigheze orice diferențe luând în considerare dispozițiile referitoare la materialitate descrise la 2.3.
- Înțeleagă și revizuiască tranzacțiile efectuate cu părțile afiliate cu privire la vânzarea investițiilor sau a altor active și cumpărarea/răscumpărarea investițiilor sau a altor active.
- Pentru primele 10 solduri ale părților afiliate la data de referință și primele 10 tranzacții cu părțile afiliate în perioada 2019-2020 până la data de referință, auditorul trebuie să inspecteze și să revizuiască contractele și acordurile subiacente și să evalueze raționamentul comercial (sau absența acestuia) în cadrul tranzacțiilor, termenii tranzacției și dacă tranzacțiile sunt efectuate în condiții echivalente cu cele de pe piață, dacă tranzacțiile au fost înregistrate și prezentate în mod corespunzător în conformitate cu cadrul de raportare financiară aplicabil și dacă tranzacțiile au fost autorizate și aprobate în mod corespunzător. În cazurile în care această selecție nu acoperă cel puțin 50% din soldurile și cel puțin 50% din totalul tranzacțiilor efectuate în perioada ianuarie 2019 - iunie 2020, auditorul este obligat să completeze selecția pentru a atinge acoperirea minimă.
- Evaluarea recuperabilității soldurilor cu părțile afiliate ținând cont de vechimea, decontarea ulterioară, informațiile existente despre situația financiară a contrapărții, alte informații publice, dacă sunt disponibile.
- Luarea în considerare a oricărui eveniment ulterior relevant pentru analiza efectuată, inclusiv decontarea ulterioară a tranzacțiilor, corespondența cu părțile afiliate sau orice alte informații relevante, după caz.

Rezultate:

- Constatări și recomandări pentru acțiuni de remediere
- Concluzie privind impactul operațiunilor și tranzacțiilor persoanelor fizice și juridice cu legături strânse cu societatea de asigurare.

4 Fonduri proprii

În conformitate cu Articolul 87 din Directiva Solvabilitate II, fondurile proprii reprezintă suma fondurilor proprii de bază și a fondurilor proprii auxiliare. Fondurile proprii de bază sunt definite ca activele minus pasivele, în timp ce fondurile proprii auxiliare sunt instrumente de capital care pot fi apelate pentru a absorbi pierderile, inclusiv în special capitalul social nevărsat, acreditive, garanții și orice alt angajament obligatoriu din punct de vedere juridic. Elementele fondurilor proprii se clasifică în trei ranguri. Clasificarea acestor elemente depinde dacă acestea sunt fonduri proprii de bază sau fonduri proprii auxiliare. Fondurile proprii ar putea fi împărțite între eligibile și neeligibile.

Auditorul va efectua următoarele proceduri:

- Va verifica dacă, așa cum este specificat la Articolul 88 din Directiva Solvabilitate II, fondurile proprii de bază constau din:
 - Excedentul de active față de pasive, care va fi redus cu valoarea acțiunilor proprii deținute de societatea de asigurare și
 - Datorii subordonate
- Va verifica dacă, în cazul în care societatea de asigurare deține fonduri proprii auxiliare, așa cum se specifică la Articolul 90 din Directiva Solvabilitate II, este necesară o aprobare prealabilă de supraveghere
- Va verifica dacă fondurile proprii auxiliare constau din
 - Capital social nevărsat sau fond inițial care nu a fost apelat
 - Acreditive și garanții
 - Orice alte angajamente obligatorii din punct de vedere juridic primite de societățile de asigurare, altele decât fondurile proprii de bază

- Va evalua acuratețea clasificării pe ranguri prin verificarea faptului că:
 - Clasificarea pe ranguri este în concordanță cu articolele 69, 71 - 78 din RD și cu articolele 93 și 94 din Directiva Solvabilitate II
- În ceea ce privește SCR, va verifica dacă:
 - Cuantumul eligibil al elementelor de rang 1 va fi de cel puțin jumătate din SCR.
 - Cuantumul eligibil al elementelor de rang 3 trebuie să fie mai mic de 15% din SCR.
 - Valoarea fondurilor proprii eligibile pentru acoperirea SCR va fi egală cu suma valorii elementelor de rang 1, a valorii eligibile a elementelor de rang 2 și a valorii eligibile a elementelor de rang 3
 - Suma valorilor eligibile pentru elementele de rang 2 și rang 3 nu trebuie să depășească 50% din SCR
- În ceea ce privește MCR, va verifica dacă:
 - Cuantumul eligibil al elementelor de rang 1 va fi de cel puțin 80% din MCR
 - Cuantumul eligibil al elementelor de rang 2 nu trebuie să depășească 20% din MCR
 - Valoarea fondurilor proprii de bază eligibile pentru acoperirea MCR va fi egală cu suma valorii elementelor de rang 1 și a valorii eligibile a elementelor fondurilor proprii de bază clasificate în rangul 2
- Auditorii vor verifica corectitudinea și conformitatea cu cerințele de reglementare ale elementelor de fonduri proprii.

Rezultate:

- Concluzie privind corectitudinea fondurilor proprii și conformitatea cu cerințele de reglementare, oferind recalculări corespunzătoare atunci când se consideră necesar

5 Cerințe de capital

5.1 Cerința de Capital de Solvabilitate de Bază și Cerința de Capital pentru Riscul Operațional

Cerința de capital de solvabilitate de bază (BSCR) este SCR înainte de orice ajustare, combinând cerințele de capital pentru șase module de risc. Auditorul:

- Verifică dacă a fost utilizată matricea de corelație adecvată pentru agregarea submodulelor de risc.
- Pentru societățile care au efectuat calculul SCR la data de referință, verifică corectitudinea și conformitatea cu cerințele de reglementare, oferind recalculările corespunzătoare atunci când se consideră necesar.
- Pentru societățile care nu au efectuat calculul SCR la data de referință, verifică corectitudinea și conformitatea cu cerințele de reglementare ale ultimului SCR calculat și efectuează calculul SCR la data de referință.
- Își formează o imagine cu privire la adecvarea instrumentelor IT utilizate pentru calcularea cerințelor de capital.

5.1.1 Risc de Piață

Conform articolelor 164 - 188 din DR, riscul de piață constă din următoarele șase sub-module de risc de piață:

- Rata dobânzii
- Dispersie (marjă de credit)
- Devalorizarea acțiunilor
- Bunuri imobile
- Valutar
- Concentrare

Auditorul trebuie să verifice dacă a fost utilizată matricea de corelație adecvată pentru agregarea sub-modulelor de risc de piață.

5.1.1.1 Sub-modulul Risc al ratei dobânzii

Riscul ratei dobânzii există pentru toate activele și pasivele care sunt sensibile la modificările structurii ratelor dobânzii sau ale volatilității ratei dobânzii, indiferent dacă sunt evaluate prin tehnici de tip mark-to-model sau mark-to-market. Auditorul:

- Identifică și reconciliază expunerile incluse în portofoliul societății de asigurare care sunt sensibile la modificările structurii temporale a ratelor dobânzii cu bilanțul Solvabilitate II.
- Verifică dacă societatea de asigurare pentru activele, altele decât evaluarea valorilor recuperabile din reasigurare, a utilizat curbele de randament fără risc pentru perioada de raportare, fără a aplica VA sau MA.
- Verifică dacă metoda utilizată pentru reevaluarea activelor este adecvată.
- Verifică dacă curba adecvată de randament fără risc utilizată este în conformitate cu moneda în care au fost denominate activele portofoliului societății de asigurări.

5.1.1.2 Sub-modulul Risc de marjă de credit

Riscul de marjă de credit rezultă din sensibilitatea valorii activelor, pasivelor și instrumentelor financiare la modificările nivelului sau ale volatilității marjei de credit care depășește structura ratei dobânzii fără risc. Auditorul:

- Identifică și reconciliază expunerile incluse în portofoliul societății de asigurare care sunt sensibile la modificările nivelului sau volatilității marjei de credit care depășește structura ratei dobânzii fără risc cu bilanțul Solvabilitate II.
- Verifică corectitudinea duratei modificate a activului aplicabil.
- Verifică aplicarea factorului de risc adecvat.

5.1.1.3 Sub-modulul risc aferent devalorizării acțiunilor

Riscul aferent devalorizării acțiunilor provine din nivelul sau volatilitatea prețurilor de piață pentru acțiuni. Expunerea la riscul de devalorizare a acțiunilor se referă la toate activele și pasivele a căror valoare este sensibilă la modificările prețurilor acțiunilor. Auditorul:

- Identifică și reconciliază expunerile incluse în portofoliul societății de asigurare a căror valoare este sensibilă la modificările prețurilor acțiunilor.
- Evaluează adecvarea expunerilor de tip I și tip II.
- Verifică parametrii utilizați pentru calcularea riscului de devalorizare a acțiunilor.

5.1.1.4 Sub-modulul risc al bunurilor imobile

Riscul bunurilor imobile rezultă din sensibilitatea activelor, pasivelor și investițiilor financiare la nivelul sau volatilitatea prețurilor de piață ale bunurilor imobile. Auditorul:

- Identifică și reconciliază expunerile incluse în portofoliul societății de asigurare a căror valoare depinde de volatilitatea prețurilor de piață ale bunurilor imobile cu bilanțul Solvabilitate II.
- Verifică parametrul utilizat pentru calcularea riscului bunurilor imobile.

5.1.1.5 Sub-modulul risc valutar

Riscul valutar provine din modificările nivelului sau volatilității cursurilor de schimb valutar și afectează activele și pasivele denumite într-o altă monedă decât cea națională. Auditorul:

- Identifică activele și pasivele denumite într-o altă monedă decât cea națională
- Verifică parametrii utilizați pentru calcularea riscului valutar, concentrându-se pe monedele raportate la Euro.

5.1.1.6 Sub-modulul risc de concentrare

Submodulul risc de concentrare vizează activele luate în considerare în sub-modulele risc de devalorizare a acțiunilor, risc de marjă de credit și risc de bunuri imobile și exclude activele acoperite de modulul de risc de contrapartidă, pentru a evita orice suprapunere între ambele elemente ale calculului standard al SCR.

Auditorul:

- Identifică expunerile care ar trebui incluse în riscul de concentrare și care trebuie reconciliate cu conturile corespunzătoare în bilanțul Solvabilitate II
- Verifică expunerile excedentare și factorii de risc pentru calculul riscului de concentrare
- Verifică dacă capitalul de risc al expunerilor corespunzătoare a fost stabilit la zero.

5.1.2 Riscul de contrapartidă

Modulul risc de contrapartidă se obține în conformitate cu secțiunea 6 din DR, care stabilește definiția, formula pentru calcularea riscului de contrapartidă și simplificările aprobate.

Modulul risc de contrapartidă reflectă posibile pierderi datorate producerii neașteptate a unei stări de nerambursare a contrapărților și debitorilor societăților în următoarele douăsprezece luni.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificarea conform căreia societatea a stabilit și documentat că SCR pentru riscul de contrapartidă a fost calculat pentru toate elementele din bilanț cărora li se aplică acest risc, inclusiv determinarea efectului de diminuare a riscurilor pe baza Articolului 196 din DR
- Verificarea măsurii în care societatea a stabilit și documentat că diferențierea în expuneri de tip 1 și tip 2 a fost făcută în conformitate cu DR, precum și faptul că societatea a documentat în mod clar reconcilierea cu posturile relevante din bilanț
- Verificarea dacă societatea a efectuat o analiză a maturității
- Efectuarea reconcilierii între analiza maturității și bilanțul Solvabilitate II (tip 2)
- Revizuirea metodologiei subiacente privind compensarea creanțelor
- Descrierea activelor care sunt incluse în expunerile de tip 1 și tip 2 și justificarea acestor elemente cu bilanțul economic
- Justificarea faptului că societatea a stabilit și documentat faptul că expunerea față de fiecare contraparte a fost identificată, precum și faptul că expunerile multiple față de aceeași contraparte sunt considerate ca o expunere pe un singur debitor, în conformitate cu Articolul 190 din DR
- Justificarea că împrumuturile ipotecare din bilanț au fost analizate pentru a verifica dacă portofoliul îndeplinește caracteristicile Articolului 191 din DR, adică cerința de capital pentru împrumutul ipotecar va fi calculată în cadrul acestui modul
- Identificarea controalelor interne cheie în întregul proces de calcul al riscului de contrapartidă
- În ceea ce privește expunerile de tip 1, să solicite o descriere a fiecărei contrapărți cu privire la determinarea pierderii în caz de nerambursare, care să includă calculul efectului de diminuare a riscului, cea mai bună estimare a valorilor recuperabile, precum și valoarea garanției reale

- În ceea ce privește expunerile de tip 2, solicitarea unei descrieri a fiecărei contrapartide cu privire la probabilitatea de nerambursare, pe baza evaluării creditului de către o ECAI nominalizată și acordând o atenție specială atunci când o astfel de evaluare a creditului nu este disponibilă
- Revizuirea descrierii tehnicilor de diminuare a riscurilor care pot fi în vigoare
- Verificarea dacă cel de-al doilea cel mai bun rating este luat în calcul.

5.1.3 Riscul de subscriere pentru asigurarea generală/de sănătate NSLT

Riscul de subscriere pentru asigurarea generală/de sănătate NSLT este riscul rezultat din obligațiile de asigurare generală/ sănătate NSLT, în raport cu riscurile acoperite și procesele utilizate în desfășurarea activității. Riscul de subscriere pentru asigurarea generală/sănătate NSLT include, de asemenea, riscul rezultat din incertitudinea inclusă în ipotezele privind exercitarea opțiunilor de către deținătorii de polițe, precum opțiunile de reînnoire sau de reziliere.

Modulul de risc de subscriere pentru asigurarea generală/sănătate NSLT ia în considerare incertitudinea rezultatelor societăților legate de obligațiile de (re) asigurare existente, precum și de noile afaceri care se preconizează a fi subscrise în următoarele 12 luni.

Auditorul:

- Verifică dacă se utilizează matricea de corelație adecvată pentru agregarea riscului de subscriere pentru asigurarea generală / sănătate NSLT

Conform articolelor 114 - 135 și 144 - 163 din DR, riscurile de subscriere pentru asigurarea generală și pentru sănătate NSLT constau din următoarele trei sub-module de risc:

- Riscul de primă și de rezervă
- Risc de reziliere
- Risc de catastrofă

5.1.3.1 Sub-modulul Risc de primă și rezervă

Riscul de primă se referă la incertitudinea cu privire la volumul de afaceri care urmează să fie subscris și la suficiența ratelor de primă aferente. Riscul de rezervă se referă la incertitudinea cu privire la valoarea și la momentul soluționării daunelor pentru obligațiile existente.

Auditorul:

- Verifică dacă pentru calculul riscului de primă și de rezervă liniile de activitate directă au fost agregate cu activitatea respectivă proporțională indirectă
- Verifică dacă activitatea indirectă neproporțională a fost alocată celor trei linii de activitate relevante într-un mod adecvat
- Evaluează adecvarea măsurilor de volum a primei
- Verifică dacă măsurile de volum pentru calcularea riscului de rezervă sunt BEL nete de reasigurare
- Verifică dacă societatea de asigurare utilizează abaterile standard corecte atât pentru riscul de primă, cât și pentru riscul de rezervă
- Verifică necesitatea aplicării factorului de ajustare pentru reasigurare neproporțională luând în considerare caracteristicile structurii de reasigurare a societății de asigurare
- Verifică dacă factorul de diversificare geografică a fost calculat în mod adecvat
- Verifică dacă societatea de asigurare a utilizat matricea de corelație adecvată.

5.1.3.2 Sub-modulul Risc de reziliere

Riscul de reziliere se referă la riscul ca profitul viitor deja luat în considerare să nu se concretizeze.

Auditorul:

- Solicită dovezi / justificări conform cărora societatea a stabilit și documentat că submodulul privind riscul de reziliere a fost calculat pentru toate polițele de (re)asigurare supuse riscului de reziliere
- Verifică dacă riscul de reziliere a fost aplicat pentru activitatea profitabilă a societății de asigurare

- Verifică dacă încetarea a 40% din polițelor de asigurare pentru care încetarea ar duce la o creștere a rezervelor tehnice (cu excepția marjei de risc)
- Verifică dacă pentru reasigurare activă o scădere de 40% a numărului de contracte de asigurare sau reasigurare subscrise utilizate în calculul rezervelor tehnice.

5.1.3.3 Sub-modulul Risc de catastrofă în asigurarea generală

Riscul CAT se referă la riscul de catastrofă, care este definit ca riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă din incertitudinea semnificativă a ipotezelor de stabilire a prețurilor și a rezervelor legate de evenimente extreme sau excepționale. Riscurile CAT provin din evenimente extreme sau neregulate care nu sunt suficient captate de cerințele de capital pentru riscul de primă și de rezervă. Riscul CAT constă din următoarele sub-module de risc:

- Catastrofă naturală
- Reasigurare neproportională de bunuri
- Catastrofă produsă de om
- Alte catastrofe în asigurarea generală

Auditorul:

- Verifică dacă societatea de asigurare a stabilit și documentat că SCR pentru riscul de catastrofă în asigurarea generală a fost calculat corespunzător
- Verifică dacă societatea de asigurare a stabilit și că există dovezi vizibile că datele de intrare pentru calcul au fost reconciliate cu sistemele de evidență a polițelor și/sau a daunelor și că diferențele au fost explicate și rezolvate
- Verifică dacă societatea de asigurare a stabilit și documentat că rezultatul calculului a fost evaluat pentru rezonabilitate prin compararea acestuia cu rezultatul perioadelor anterioare
- Verifică dacă efectul reasigurării este aplicat în mod corespunzător.

5.1.3.4 Risc de catastrofă în asigurarea de sănătate

Cerința de capital pentru riscul de catastrofă în asigurarea de sănătate acoperă riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor de asigurare, care rezultă din incertitudinea semnificativă a ipotezelor de stabilire a prețurilor și de a rezervelor legate de izbucnirea unor epidemii majore, precum și acumularea neobișnuită a riscurilor sub astfel de circumstanțe extreme. Scenariile standardizate pentru catastrofele în asigurarea de sănătate luate în considerare în evaluarea cantitativă sunt:

- Accident în masă
- Scenariul de concentrare
- Scenariul de pandemie

Auditorul:

- Verifică dacă societatea de asigurare a stabilit și documentat că SCR pentru riscul de catastrofă în asigurarea de sănătate a fost calculat în mod corespunzător
- Verifică dacă societatea de asigurare a stabilit și documentat faptul că există dovezi vizibile că datele de intrare pentru calcul a fost reconciliate cu sistemele de evidență a polițelor și/sau a daunelor și că diferențele au fost explicate și rezolvate
- Verifică dacă efectul reasigurării este aplicat în mod corespunzător.

5.1.4 Riscul de subscriere pentru asigurarea de viață/sănătate SLT

Principiile care guvernează modulul de risc de subscriere pentru asigurarea de viață și sănătate SLT se obțin în conformitate cu articolele 136 - 143, 151 - 163 din DR, care stabilesc definițiile, formulele de calcul, matricea de corelație și simplificările aprobate.

Următoarele sub-module de risc sunt incluse în riscul de subscriere în asigurarea de viață:

- Submodulul risc de mortalitate
- Submodulul risc de longevitate
- Submodulul risc de invaliditate - mortbiditate
- Submodulul risc de reziliere
- Submodulul de risc de revizuire
- Submodulul risc de catastrofă în asigurarea de viață

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat ce submodule sunt considerate aplicabile
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că SCR pentru riscul de subscriere pentru asigurarea de viață a fost corect calculat, pe baza matricei de corelație corecte și a principiilor de calcul descrise în DR
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că s-a realizat o evaluare pentru a se asigura că rezultatul calculului SCR este valid
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că au fost îndeplinite criteriile de simplificare în cazul în care se aplică formule simplificate pentru unul sau mai multe submodule
- Identificarea controalelor interne cheie în întregul proces de calcul al riscului de subscriere pentru asigurarea de viață

5.1.4.1 Riscul de mortalitate

Riscul de mortalitate este riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor din asigurare, care rezultă din modificări ale nivelului, tendinței sau volatilității ratelor de mortalitate, unde o creștere a ratei de mortalitate conduce la o creștere a valorii obligațiilor.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat care polițe de (re) asigurare sunt supuse riscului de mortalitate
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc de mortalitate a fost calculat pentru toate (re) polițele de asigurare supuse riscului de mortalitate
- Justificare conform căreia aplicarea șocului scenariului de mortalitate este în concordanță cu DR
- Există o declarație conform căreia plafonul „zero” se aplică atunci când se utilizează acoperirea „naturală” pe grupă de riscuri omogene pentru determinarea cerinței de capital de mortalitate în cazul în care societatea oferă beneficii atât în caz de deces, cât și de supraviețuire. Dacă „plafonul zero” nu este aplicat, există o evaluare cu privire la impactul de materialitate al neaplicării acestuia
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:
 - Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
 - Calculul standard al submodulului de risc de mortalitate reprezintă o sarcină nejustificată pentru societate
- Verificarea faptului că formula corectă de simplificare a fost utilizată, pe baza DR.

5.1.4.2 Riscul de longevitate

Riscul de longevitate este asociat cu riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat din modificări ale nivelului, tendinței sau volatilității ratelor mortalității, unde o scădere a ratei mortalității conduce la o creștere a valorii obligațiilor.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat care polițe de (re) asigurare sunt supuse riscului de longevitate
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc de longevitate a fost calculat pentru toate polițele de (re) asigurare supuse riscului de longevitate
- Justificare conform căreia aplicarea șocului scenariului de longevitate este în concordanță cu DR
- Există o declarație conform căreia plafonul „zero” se aplică atunci când se utilizează acoperirea „naturală” pe grupă de riscuri omogene pentru determinarea cerinței de capital de longevitate în cazul în care societatea oferă beneficii atât în caz de deces, cât și de supraviețuire. Dacă „plafonul zero” nu este aplicat, există o evaluare cu privire la impactul neaplicării acestuia
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:
 - Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
 - Calculul standard al submodulului privind riscul de longevitate reprezintă o povară nejustificată pentru societate
- Verificarea faptului că formula corectă de simplificare a fost utilizată, pe baza DR.

5.1.4.3 Riscul de invaliditate-morbiditate

Riscul de invaliditate-morbiditate este riscul de pierdere sau de modificare nefavorabilă a valorii obligațiilor din asigurare, rezultat din modificări ale nivelului, tendinței sau volatilității ratelor de invaliditate și morbiditate.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul riscului de invaliditate-morbiditate a fost calculat pentru toate polițele de (re) asigurare supuse riscului de invaliditate-morbiditate
- Justificare conform căreia aplicarea șocului de invaliditate - morbiditate este în concordanță cu DR
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:
 - Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
 - Calculul standard al submodulului privind riscul de invaliditate-morbiditate reprezintă o povară nejustificată pentru societate
- Verificarea faptului că formula corectă de simplificare a fost utilizată, pe baza DR

5.1.4.4 Riscul de reziliere

Riscul de reziliere este riscul de pierdere sau de modificare adversă a obligațiilor datorate unei modificări a ratelor așteptate de exercitare a opțiunilor deținătorilor de polițe.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat faptul că submodulul risc de reziliere a fost calculat pentru toate polițele de (re) asigurare supuse riscului de reziliere
- Justificare conform căreia aplicarea șocului scenariului de creștere și șocului scenariului de scădere este în concordanță cu RD și calculată pe bază de poliță cu poliță
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:
 - Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
 - Calculul standard al submodulului privind riscul de longevitate reprezintă o povară nejustificată pentru societate
- Există o evaluare / descriere cu privire la rata de exercitare a rezilierii ca urmare a opțiunilor de anulare din contracte
- Revizuirea unei liste cu descrierea opțiunilor existente ale deținătorilor de polițe și dacă aceste opțiuni ale deținătorului de polițe sunt modelate

- Revizuirea documentației care descrie dacă o creștere sau o scădere în ipoteza de reziliere ar conduce la o creștere sau scădere a rezervelor tehnice
- În ceea ce privește rezilierea în masă, validarea faptului că șocul scenariului de reziliere în masă se aplică tuturor polițelor de asigurare cu o presiune pozitivă de răscumpărare, pe o bază de poliță cu poliță
- Justificare conform căreia pragul zero a fost aplicat în cazul în care rezultatele scenariului sunt favorabile societății.

5.1.4.5 Riscul de cheltuieli

Riscul de cheltuieli provine din variația cheltuielilor suportate pentru administrarea contractele de (re)asigurare.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc de cheltuieli pentru asigurarea de viață a fost calculat pentru toate polițele de (re)asigurare supuse riscului cheltuielilor
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc cheltuielilor a fost calculat pentru toate cheltuielile considerate relevante, ținând seama de acțiunile de gestionare realiste referitoare la restricțiile de capital
- Justificare conform căreia aplicarea șocului scenariului de cheltuieli este în concordanță cu DR
- Efectuarea reconcilierii în care fluxurile de numerar ale cheltuielilor sunt alocate în categoriile: fixe, ajustabile și altele. În cazul cheltuielilor ajustabile, se determină acțiunile de gestionare.
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:
 - Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
 - Calculul standard al submodulului privind riscul de longevitate reprezintă o povară nejustificată pentru societate
- Verificarea faptului că formula corectă de simplificare a fost utilizată, pe baza DR.

5.1.4.6 Riscul de revizuire

Riscul de revizuire este riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor din (re)asigurare, care rezultă din fluctuațiile nivelului, tendinței sau volatilității ratelor de revizuire aplicate anuităților, ca urmare a modificărilor în cadrul juridic sau în starea de sănătate a persoanei asigurate.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat care polițe de asigurare sunt supuse riscului de revizuire
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc de revizuire a fost calculat pentru toate polițele de (re) asigurare supuse riscului de revizuire
- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că a fost aplicat șocul pentru riscul de revizuire , așa cum este prevăzut în DR.

5.1.4.7 Riscul de catastrofă în asigurarea de viață

Riscul de catastrofă în asigurarea de viață este riscul de pierdere sau de modificare adversă a valorii obligațiilor din asigurare, care rezultă din incertitudinea semnificativă a ipotezelor de stabilire a prețurilor și a rezervelor legate de evenimente extreme sau neregulate.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că submodulul risc de catastrofă în asigurarea de viață a fost calculat pentru toate polițele de (re) asigurare supuse riscului de catastrofă
- Justificare conform căreia aplicarea șocului scenariului CAT este în concordanță cu DR
- Verificarea respectării următoarelor cerințe atunci când se utilizează metode simplificate:

- Simplificarea este proporțională cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor cu care se confruntă societatea
- Calculul standard al submodulului privind riscul de longevitate reprezintă o povară nejustificată pentru societate
- Verificarea faptului că formula corectă de simplificare a fost utilizată, pe baza DR.

5.1.5 Riscul operațional

Riscul operațional se obține în conformitate cu Articolul 204 din DR, care stabilește definiția, formula pentru calcularea riscului operațional și determinarea componentelor sale individuale.

Riscul operațional este riscul de pierdere care rezultă din procesele interne, personalul sau sistemele inadecvate sau eșuate sau din evenimente externe.

Următoarele proceduri vor fi efectuate de către auditor:

- Justificare conform căreia societatea a stabilit și documentat că capitalul necesar pentru riscul operațional se bazează pe Articolul 204 din DR (inclusiv, printre altele, marja de risc, reasigurarea și SPV)
- Efectuarea reconcilierii primelor și a rezervelor tehnice prezentate în liniile de activitate corespunzătoare, cu formula de calcul
- Efectuarea reconcilierii între fluxurile de numerar ale cheltuielilor incluse în cea mai bună estimare a produselor unit-linked și factorul Exp_{UL} pe baza formulei respective
- Verificarea faptului că factorul Exp_{UL} exclude cheltuielile de achiziție
- Verificarea faptului că calculul rezervelor tehnice exclude marja de risc și fără deducerea valorilor recuperabile din contractele de reasigurare și SPV, pentru a evita problemele de circularitate.

5.1.6 Cazurile în care se utilizează un model intern parțial (PIM)

În cazul în care se utilizează un PIM, auditorul va efectua următoarele proceduri:

- Verifică dacă documentația modelului este actualizată, cu roluri și procese clare
- Evaluează, considerând că PIM ar trebui să fie validat în mod regulat de către o echipă independentă, cu constatările raportate, dacă raportul reflectă în mod corespunzător constatările și dacă există o urmărire adecvată de către societate
- Verifică dacă este efectuată evaluarea necesară privind caracterul adecvat al PIM și al formulei standard în ceea ce privește profilul de risc al societății, cel puțin pe parcursul procesului ORSA
- Evaluează, considerând că conducerea administrativă sau consiliul de supraveghere ar trebui să înțeleagă modelul și ar trebui să-l folosească în luarea deciziilor, dacă utilizările modelului sunt documentate în mod adecvat, de ex. în procesele-verbale ale consiliilor și ședințelor comitetului
- Evaluează dacă integrarea PIM în formula standard se aplică în conformitate cu metoda aprobată de supraveghetor. Acest lucru nu necesită o evaluare a adecvării tehnicilor de integrare, având în vedere că acestea a fost evaluate și aprobate de autoritatea de supraveghere.
- Verifică controalele interne care susțin integrarea PIM în formula standard și evaluează eficacitatea acestor controale interne, inclusiv dacă procesele de validare internă, procedurile de gestionare a modificărilor, cerințele privind calitatea datelor și alte măsuri de guvernare, aprobate de autoritatea de supraveghere, funcționează în conformitate cu cerințele relevante;
- Verifică dacă modificările făcute de societate la model sunt raportate supraveghetorului și evaluează dacă modificările au fost clasificate drept minore sau majore în conformitate cu politica de modificare a modelului aprobată. În cazul unor modificări majore, evaluează dacă decizia de aprobare a supraveghetorului se reflectă în modificările modelului și dacă modelul aprobat a fost utilizat pentru calculele SCR. În cazul unor modificări minore, evaluează dacă aceste modificări au fost implementate în conformitate cu politica de modificare a modelului aprobată

- Evaluează calculul SCR, inclusiv calitatea datelor utilizate. Aceasta include verificarea faptului că toate metodele de calcul implicate respectă documentația modelului și vice-versa, de ex. colectarea, stocarea, utilizarea și tratamentul datelor de intrare; calibrarea (calibrările) și raționamentul (raționamentele) experților necesare pentru model; etape de calcul; colectarea, depozitarea, utilizarea și tratamentul rezultatelor modelului.

5.2 Capacitatea impozitelor amânate și a rezervelor tehnice de a absorbi pierderile – LAC DT și LAC TP

În conformitate cu Articolul 108 din Directiva Solvabilitate II, ajustarea pentru capacitatea impozitelor amânate și a rezervelor tehnice de a absorbi pierderilor trebuie să reflecte compensarea potențială a pierderilor neașteptate printr-o scădere simultană a impozitelor amânate sau a rezervelor tehnice sau o combinație a celor două.

Pentru evaluarea LAC DT, auditorul trebuie să efectueze următoarele proceduri:

- Verifică existența analizei recuperabilității
- Revizuieste declarațiile P&L șocate proiectate pentru perioada planului de afaceri și verifică rezonabilitatea ipotezelor utilizate pentru proiecție
- Verifică dacă pentru determinarea capacității impozitelor amânate de absorbție a pierderilor, valoarea impozitelor amânate deja prezentată în bilanțul Solvabilitate II a fost acoperită de profitabilitatea viitoare
- Verifică dacă capacitatea impozitelor amânate de absorbție a pierderilor nu depășește valoarea impozitului rezultată din profitabilitatea relevantă
- Confirmă că rata de impozitare adaptată utilizată este adecvată
- Verifică dacă cerințele de capital de solvabilitate utilizate la calcularea capacității de absorbție a pierderilor a impozitelor amânate sunt adecvate
- Se asigură că suma maximă nu depășește (rata de impozitare * SCR).

Pentru evaluarea LAC TP, auditorul trebuie să efectueze următoarele proceduri:

- Revizuieste fluxurile de numerar utilizate ținând cont de cerințele și orientările Solvabilitate II la calcularea impactului unui scenariu asupra fondurilor proprii de bază
- Verifică metoda utilizată pentru determinarea cerinței de capital a submodulelor din calculul BSCR
- Verifică determinarea impactului stresului asupra beneficiilor discreționare viitoare
- Revizuieste ipotezele privind acțiunile viitoare de management.

5.3 Fonduri restricționate

Așa cum se prevede în DR, fondurile restricționate (RFF) sunt aranjamente în care un set identificat de active și pasive sunt gestionate ca și cum ar fi o societate separată și nu ar trebui să includă afaceri convenționale de tip index-linked, unit-linked egate de indici, unitare sau de reasigurare. Transferabilitatea redusă a activelor unui RFF ar trebui să se reflecte în calcularea excedentului de active față de pasive al societății de asigurare.

Având în vedere Articolele 80-81, 216-217 din DR, auditorul va efectua următoarele proceduri:

- Verifică dacă societatea de asigurare a evaluat dacă elementele de fonduri proprii au o capacitate redusă de a absorbi pe deplin pierderile în perspectiva continuării activității din cauza lipsei de transferabilitate
- Verifică dacă societatea de asigurare a identificat toate activele, pasivele și fondurile proprii care fac obiectul acordului care dă naștere unui RFF
- Verifică dacă fondurile proprii de bază la nivelul RFF sunt setate ca elemente de fonduri proprii restricționate
- Se asigură că societatea de asigurare a calculat un SCR noțional pentru fiecare fond restricționat în același mod ca și când acele RFF și restul societății de asigurare ar fi societăți separate
- Verifică dacă calculul RFF este în conformitate cu metodologia aplicabilă
- Se asigură că SCR-ul total al societății de asigurare este derivat ca suma părților aferente RFF și non-RFF, în sensul că nu există diversificare între acele părți

- Evaluează nivelul de semnificație al RFF luând în considerare următoarele:
 - o Natura riscurilor care decurg din sau acoperite de RFF
 - o Natura activelor și pasivelor din cadrul RFF
 - o Valoarea fondurilor proprii restricționate în cadrul fondului restricționat, volatilitatea acestor sume în timp și proporția din fondurile proprii totale reprezentate de fondurile proprii restricționate
 - o Proporția activelor totale și a cerințelor de capital ale societății de asigurare pe care RFF o reprezintă, individual sau combinat cu alte RFF
 - o Impactul probabil al RFF asupra calculului SCR datorită posibilității reduse de diversificare a riscurilor
- În cazul în care RFF este considerat imaterial, permite excluderea sumei totale a elementelor de fonduri proprii restricționate din suma eligibilă pentru a acoperi SCR și MCR.

5.4 Cerința de capital minim

În conformitate cu Articolele 248 - 253 din DR, calculul cerinței de capital minim (MCR) depinde de natura activității societății de asigurare.

Auditorul:

- Înțelege tipul societății de asigurare
- Înțelege activitatea desfășurată de societatea de asigurare în vederea stabilirii pragului absolut al MCR în conformitate cu Articolul 248 din DR
- Revizuieste datele utilizate pentru calculul MCR liniar
- Verifică dacă MCR selectat se află în intervalul 25% - 45% din SCR
- Verifică corectitudinea și respectarea cerințelor de reglementare în ceea ce privește toate calculele, oferind recalculări corespunzătoare atunci când se consideră necesar
- Își formează o imagine despre adecvarea instrumentelor IT utilizate pentru calcularea cerințelor de capital.

5.5 Măsurile tranzitorii

În cazul în care o societate de asigurare care aplică măsuri tranzitorii nu îndeplinește SCR fără utilizarea acestora, este necesar un plan de redresare care să arate cum va asigura conformitatea la sfârșitul perioadei tranzitorii. Auditorul ar trebui să verifice existența unui plan realist de redresare potrivit căruia respectarea SCR va fi restabilită în termenul definit și dacă acesta a fost prezentat și aprobat de autoritatea de supraveghere.

Prezentul ghid nu acoperă măsurile tranzitorii cu privire la: ratele dobânzilor fără risc, rezervele tehnice, deoarece nu sunt utilizate de nicio societate de asigurări din România.

În cazul în care o societate aplică măsuri tranzitorii, auditorul va revizui documentația și va evalua conformitatea cu Articolul 308b din Directiva Solvabilitate II.

6 Principalele riscuri și vulnerabilități din sectorul asigurărilor

Auditorii trebuie să ia în considerare procedurile efectuate și să stabilească în fiecare caz, pe baza celor mai bune cunoștințe despre piața românească și despre practicile internaționale, care sunt riscurile principale cu care se confruntă fiecare societate și modul în care unele dintre ele pot afecta întregul sector al asigurărilor sau piața financiară.

O astfel de analiză necesită identificarea cauzelor principale pentru principalele constatări, care ar putea fi rezultatul legislației locale existente, practicilor de piață sau constrângerilor (de exemplu: lichiditate, concentrare, stabilire a prețurilor, riscuri specifice anumitor linii de activitate sau legate de reglementările naționale și internaționale)

reglementări) sau orice alte cauze.

Rezultate:

- Opinie asupra profilului de risc al fiecărei societăți pe baza Solvabilitate II și furnizarea de informații adecvate care să permită Consultantului să formuleze o recomandare cu privire la principalele riscuri și vulnerabilități, inclusiv posibilul efect asupra întregului sector al asigurărilor și dacă potențialele contagiuni asupra restului sectorului financiar și economiei reale există
- Posibile recomandări.

Anexe

Anexa 1: Societățile de asigurare care participă la BSR

1.	ABC ASIGURARI-REASIGURARI S.A.
2.	ALLIANZ - TIRIAC ASIGURARI S.A.
3.	ASIGURARE REASIGURARE ASIMED S.A.
4.	ASIGURAREA ROMANEASCA - ASIROM VIENNA INSURANCE GROUP S.A.
5.	ASITO KAPITAL S.A.
6.	BCR ASIGURARI DE VIATA VIENNA INSURANCE GROUP S.A.
7.	BRD ASIGURARI DE VIATA S.A.
8.	SOCIETATEA DE ASIGURARI - REASIGURARI EXIM ROMANIA (CARE - ROMANIA) S.A.
9.	ERGO ASIGURARI DE VIATA S.A.
10.	ERGO ASIGURARI S.A.
11.	EUROINS ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A.
12.	EUROLIFE ERB ASIGURARI DE VIATA S.A.
13.	EUROLIFE ERB ASIGURARI GENERALE S.A.
14.	GARANTA ASIGURARI S.A.
15.	GENERALI ROMANIA ASIGURARE REASIGURARE S.A.
16.	GOTHAER ASIGURARI - REASIGURARI S.A.
17.	GRAWE ROMANIA ASIGURARE S.A.
18.	GROUPAMA ASIGURARI S.A.
19.	NN ASIGURARI DE VIATA SA
20.	OMNIASIG VIENNA INSURANCE GROUP S.A.
21.	ONIX ASIGURARI S.A.
22.	POOL-UL DE ASIGURARE IMPOTRIVA DEZASTRELOR NATURALE S.A. (PAID)
23.	SIGNAL IDUNA ASIGURARE REASIGURARE S.A.
24.	SOCIETATEA DE ASIGURARE – REASIGURARE CITY INSURANCE S.A.
25.	UNIQA ASIGURARI DE VIATA S.A.
26.	UNIQA ASIGURARI S.A.

Anexa 2: Indicatori de Risc

1.1.1 Verificare datelor

1. Corectitudinea rezervei de primă

Segmentare: pe Linii de activitate (activități directe și reasigurare proporțională împreună în LoB) și Total
Cea mai bună estimare brută a rezervei de prime (BE PP)

leșiri brute de numerar așteptate (BE PP) - Intrări brute de numerar așteptate (BE PP)

Rezultatul ar trebui să fie aproape de 1, cu excepția cazului în care a fost utilizată o metodă stocastică pentru proiecția fluxurilor de numerar.

Șablon: S.17.01

Numărător: R0060

Numitor: ieșiri de numerar = R0370 + R0380; intrări de numerar = R0390 + R0400

2. Corectitudinea rezervei de daune

Cea mai bună estimare brută a rezervei de daune (BE CP)

leșiri brute de numerar așteptate (BE CP) - Intrări brute de numerar așteptate (BE CP)

Rezultatul ar trebui să fie aproape de 1, cu excepția cazului în care a fost utilizată o metodă stocastică pentru proiecția fluxurilor de numerar.

Șablon: S.17.01

Numărător: R0160

Numitor: ieșiri de numerar = R0410 + R0420; intrări de numerar = R0430 + R0440

1.1.2 Performanța activității societății (rezultatul tehnic)

Această secțiune oferă informații despre performanța activității societății (rezultate de subscriere), care este un context util atunci când se evaluează conformitatea rezervelor societății.

3. Rata daunei brută (notă: pe baza informațiilor statutare, nu pe informațiile Solvabilitate II) Momentul: în funcție de linia de afaceri, pe termen scurt sau lung, cel puțin pe câțiva ani.

Segmentare: linie de activitate și total

Daune întâmplare Brute

Prime Brute Câștigate

(N.B. : daunele întâmplare sunt definite în șabloane ca suma daunelor plătite și variația rezervelor).

Acest raport oferă o indicație privind adecvarea primelor și distribuția daunelor. De asemenea, poate informa evaluatorii externi despre existența ciclului de subscriere. Poate fi calculată pe linie de activitate și comparată cu ratele societăților de asigurare similare. Auditorii iau în considerare orice evenimente specifice (cum ar fi catastrofele naturale) care pot avea un impact asupra acestui raport.

Tipul de afacere ar trebui luat în considerare înainte de a se pronunța asupra ratelor daunelor, însă ar putea fi îngrijorător dacă este necesară o proporție ridicată a primelor brute câștigate pentru a acoperi daunele.

Șablon: S.05.01

Numărător: R0310 / C0010: C0120 (articol relevant pentru o anumită LoB de asigurare directă) sau R0320 / C0010: C0120 (articol relevant pentru LoB de reasigurare proporțională) sau R0330 / C0130: C0160 (articol relevant pentru LoB de reasigurare non-proporțională) sau (R0310 + R0320 + R0330) / C0200 (total)

Numitor: R0210 / C0010: C0120 (element relevant pentru LoB asigurare directă) sau R0220 / C0010: C0120 (articol relevant pentru LoB reasigurare proporțională) sau R0230 / C0130: C0160 (reasigurare neproporțională) sau (R0210 + R0220 + R0230) / C0200 (total)

4. Rata combinată brută (notă: pe baza informațiilor statutare, nu a informațiilor Solvabilitate II)

Momentul: depinde de linia de afaceri, pe termen scurt sau lung, cel puțin pe câțiva ani.

Segmentare: Linie de activitate și total

Cheltuieli Brute Întâmplare + Daune Brute Întâmplare

Prime Brute Câștigate

Acest raport oferă o indicație cu privire la profitabilitatea unei anumite linii de activitate. De asemenea, poate informa evaluatorii externi despre existența ciclului de subscriere.

Șablon: S.05.01

Numărător: $(R0310 + R0610 + R0710 + R0810 + R0910 + R1010) / C0010: C0120$ (element relevant pentru LoB asigurare directă) sau $(R0320 + R0620 + R0720 + R0820 + R0920 + R1020) / C0010: C0120$ (element relevant pentru LoB reasigurare proporțională) sau $(R0330 + R0630 + R0730 + R0830 + R0930 + R1030) / C0130: C0160$ (element relevant pentru LoB reasigurare neproporțională) sau $(R0310: R0330 + R0610: R0630 + R0710: R0730 + R0810: R0830 + R0910: R0930 + R1010: R1030) / C0200$ (total),

Numitor: $R0210 / C0010: C0120$ (element relevant pentru LoB de asigurare directă) sau $R0220 / C0010: C0120$ (element relevant pentru LoB reasigurare proporțională) sau $R0230 / C0130: C0160$ (element relevant pentru LoB reasigurare neproporțională) sau $(R0210 + R0220 + R0230) / C0200$ (total)

Alte elemente - a se vedea descrierea Ratei daunei brute

5. Rata daunei netă (notă: pe baza informațiilor mixte SII și conturi statutare, funcționează numai pentru liniile de activitate unde se utilizează anii de accident AY)

Termen: pe câțiva ani (Linii de activitate pe termen scurt sau lung)

Segmentare: Linii de activitate și total (numai dacă pentru toate LoB și toate valutele se utilizează AY)

Reprezintă rata pură a daunelor raportată la sfârșitul anului de accidentul. Funcționează numai pentru acele LoB, unde daunele și rezervele pentru toate monedele sunt raportate pe bază de an de accident.

Indică măsura daunelor finale nete totale împărțite la prima netă câștigată. Nu ia în considerare emisiunile rezervelor din anul anterior.+

BE CP netă + Daune Nete Plătite

Prime Nete Câștigate

O tendință de creștere a ratei daunelor ar putea însemna că subscrierea recentă a societății nu a fost la fel de bună ca în trecut. (Cu toate acestea, o scădere semnificativă a ratei daunelor ar putea fi un semn că societatea este sub-rezervată și viceversa.) De asemenea, prezența oricărei tendințe poate fi rezultatul ciclului de subscriere. Indicatorul poate fi calculat pe baza datelor actualizate sau neactualizate.

Șabloane: S.05.01 și S.19.01

Numărător (S.19.01): în caz de abordare neactualizată: $R0650 / C1400 + R0650 / C1370$ sau în caz de abordare actualizată: $R0650 / C1560 + R0650 / C1370$

Numitor (S.05.01): $R0300 / C0010: C0160$ (element relevant pentru LoB) sau $R0300 / C0200$ (total)

6. Rata cheltuielilor (pe baza informațiilor statutare) Timp: pe câțiva ani (Linii de activitate pe termen scurt sau lung) Segmentare: Linii de activitate și total

Aceasta arată cheltuielile întâmplare în cursul anului ca procent din primele nete câștigate.

Cheltuieli Nete Întâmplare

Prime Nete Câștigate

O tendință de creștere ar putea implica faptul că societatea nu își controlează cheltuielile.

Șablon: S.05.01

Numărător: $R0550 / C0010: C0160$ (element relevant pentru LoB) sau $R0550 / C0200$ (total) Numitor: $R0300 / C0010: C0160$ (articol relevant pentru LoB asigurare directă) sau $R0300 / C0200$ (total)

7. Rata combinată netă (notă: funcționează numai pentru liniile de activitate unde se utilizează baza AY) Segmentare: linii de activitate de la 1 la 11 și total

Este un indicator al faptului că societatea a obținut profit din subscriere, adică dacă primele au acoperit daunele și cheltuielile societății.

BE CP Nete + Daune Nete Plătite

Prime Nete Câștigate

Cheltuieli (N; riscuri acoperite în perioadă)+Cheltuieli (N; riscuri acoperite anterior perioadei)

Prime câștigate în perioadă (N)

Dacă o societate are o rată combinată ridicată (mai mare de 100%), prima percepută poate să nu fie suficientă pentru a acoperi daunele și cheltuielile societății. De asemenea, prezența oricărei tendințe în acel indicator poate fi

rezultatul ciclului de subscriere. În mod similar cu rata netă a daunelor, aceasta poate fi calculată pe bază actualizată sau neactualizată.

Șabloane: S.19.01, S.29.04

Numărători (S.19.01, S.29.04): vezi Rata daunei netă (7) + S.29.04.R0100 / C0040 + S.29.04.R0100 / C0050

Numitori (S.05.01, S.29.04): vezi Rata daunei netă (7) + S.29.04.R0080 / C0040

1.1.3 Adecvarea rezervelor de daună

8. RBNS ca procent din daunele întâmplare (plătite + RBNS)

Termen: tendința pe mai mulți ani și schimbarea valorii într-un an. Acest lucru se poate face pentru ultimii 10 ani {de ex. schimbarea valorii pentru anii N-10 la N-1 în valoare pentru anii N-9 la N} și schimbarea valorii în ultimii patru ani pentru ultimii 10 ani {de ex. modificarea valorii pentru anii N-13 la N-3 la metrică pentru anii N-1 la N}

Segmentare: linie de activitate și total

RBNS Brut

Daune Brute Plătite EoY + RBNS Brut

Acest indicator se calculează pe mai mulți ani și o tendință descendentă poate fi o indicație a rezervelor RBNS inadecvate.

Șabloane: S.19.01

Numărător: $\text{Suma } \{R0100: R0250\} / C0560$

Numitor: $\text{Suma } \{R0100: R0250\} / C0170 + \text{Suma } \{R0100: R0250\} / C0560$

9. Rata daunelor întâmplare în cursul anului (notă: pe baza informațiilor mixte SII și statutare; funcționează numai pentru linii de activitate cu bază AY)

Termen: rezultate pe câțiva ani (LoB pe termen scurt sau lung)

Segmentare: Linii de activitate și Total

Dune Nete Plătite Cum EoY (AY) + RBNS Netă EoY (AY)

Prime Nete Câștigate (AY)

Șabloane: S.19.01 și S.05.01

Numărător (S.19.01): $Rxxxx / C1370 + Rxxxx / C1760$

În cazul în care $Rxxxx = R0500: R0650$ pentru anul de accidentul relevant (pentru Total, o sumă de elemente relevante pentru toate LoB)

Numitor (S.05.01 raportat pentru cu anul de raportare care corespunde anului de accident relevant): $R0300 / C0010: C0160$ (element relevant pentru LoB) sau $R0300 / C0200$ (pentru total) - (adică luând valori din rapoartele istorice, de exemplu, dacă aveți nevoie de Prime Nete Câștigate pentru AY 2011, trebuie preluate din QRT pe 2011)

10. Rezerva medie/valoarea medie plătită per daună

Termen: se recomandă evaluatorilor externi să calculeze acești indicatori pe o perioadă de cel puțin doi ani. Pentru liniile de afaceri pe termen lung, ar putea fi necesari mai mulți ani, deoarece numărul de daune nesoluționate ar putea crește de-a lungul anilor.

Segmentare: LoB 1-12 și total

RBNS Brut la finalul perioadei

Numărul daunelor la finalul anului

Șablon: S.20.01.

Numărător: $Rxxxx / C0050 + Ryyyy / C0130 + Rxxxx / C0190$

Numitor: $Rxxxx / C0020 + Ryyyy / C0110 + Rxxxx / C0170$

În cazul în care $Rxxxx = R0160$ pentru „totalul anului anterior” și „Total” și $R0010: R0150$ pentru anul AY / UY relevant în cazul în care $Ryyyy = R0160$ pentru „anul anterior total” și $R0010: R0150$ pentru anul AY / UY relevant și $R0170$ pentru „Total”

Suma plătită pentru daunele închise în cursul anului

Numărul daunelor închise plătite în cursul anului

Șablon: S.20.01.

Numărător: $Rxxxx / C0080 + Ryyyy / C0150 + Rxxxx / C0210$

Numitor: $Rxxxx / C0060 + Ryyyy / C0140 + Rxxxx / C0200$

Unde $Rxxxx = R0160$ pentru rândul „totalul anului anterior” și $R0010: R0150$; pentru un anumit an AY / UY

În cazul în care $Ryyyy = R0160$ pentru rândul „anul anterior total” și $R0010: R0150$ - pentru anul AY / UY special și $R0170$ pentru „Total”

Al doilea raport poate fi utilizat pentru a controla valoarea primului raport. Dacă valoarea rezervelor de daună este subestimată, atunci primul raport va avea o valoare mai mică decât al doilea.

11. Raportul dintre daunele întâmplare și daunele plătite (brut și net)

Termen: tendința pe mai mulți ani și schimbarea valorii în ultimul an pentru ultimii 10 ani {de ex. schimbarea valorii pentru anii N-10 la N-1 în valoare pentru anii N-9 la N} și schimbarea valorii în ultimii patru ani pentru ultimii 10 ani {de ex. modificare a valorii metrice pentru anii N-13 la N-3 la metrică pentru anii N-1 la N}

Segmentare: linie de activitate și ca totalTotal

Daune Plătite în Anul Curent + RBNS EoAnCurent – RBNS BoAnCurent

Daune Plătite în Anul Curent

O variație a raportului de la supraunitar la subunitar poate fi, de exemplu, un rezultat al modificării metodologiei sau ipotezelor pentru rezerva RBNS. Auditorii trebuie să fie conștienți de metoda aplicată. Problemele pot fi ca urmare a „auto-rezervării”, care nu include un tail factor suficient acolo unde datele sunt trunchiate.

Șablon: S.19.01.

(întâmplat brut)

Numărător: $\text{Suma } \{Rxxxx / C0170 + Rxxxx / Cyyy - Rxxxx / Cyyxy\}$

Numitor: $\text{Suma } \{Rxxxx / C0170\}$ (brut plătit)

Unde $Rxxxx = R0110: R0240$, $Cyyyy = C0540: C0410$ și $Cyyxy = C0530: C0400$ sau (net întâmplat)

Numărător: $\text{Suma } \{Rxxxx / C1360 + Rxxxx / Cyyyy - Rxxxx / Cyyxy\}$

Numitor: $\text{Suma } \{Rxxxx / C1360\}$ (net plătit)

Unde $Rxxxx = R0510: R0640$, $Cyyyy = C1740: C1610$ și $Cyyxy = C1730: C1600$

12. Adecvarea estimării rezervei RBNS

Termen: AY / UY și Total ani anteriori

Segmentare: Total și fiecare LoB

$\text{RBNS Brut}_{\text{începutul Anului}} - \text{RBNS Brut}_{\text{Finalul Anului}} - \text{Plăți Brute}_{\text{în timpul anului}}$

Acest indicator este calculat pentru daunele care erau deschise la începutul anului și care sunt încă deschise la sfârșitul anului.

Dacă acest indicator este negativ, acesta arată că rezervele RBNS nu au fost suficiente la începutul anului, conform estimării curente.

Șablon: S.20.01

$R0010: R0150 / C0030$ (articol relevant pentru AY / UY) - $R0010: R0150 / C0050$ (articol relevant pentru AY / UY) - $R0010: R0150 / C0040$ (articol relevant pentru AY / UY) sau $R0160 / C0030 - R0160 / C0050 - R0160 / C0040$ (pentru Total)

13. Adecvarea estimării daunelor închise prin plată în RBNS

Termen AY/UY și Total

Segmentare: Total și fiecare LoB

RBNS Brut Începutul Anului – Plăți Brute în cursul anului

Acest indicator este calculat pentru daunele care erau deschise la începutul anului și care sunt închise la sfârșitul anului.

Dacă acest indicator este negativ, acesta arată că rezervele aferente daunelor soluționate în RBNS nu au fost suficiente la începutul anului, conform estimării curente.

Șablon: S.20.01

$R0010: R0150 / C0070 + R0010: R0150 / C0100 - R0010: R0150 / C0080$ (element relevant pentru AY / UY special) sau $R0160 / C0070 + R0160 / C0100 - R0160 / C0080$ (pentru Total)

Se poate calcula, de asemenea, un indicator unic prin însumarea RI_14 și RI_15.

14. IBNR ca procent din daunele întâmplătoare

Termen: tendința pe mai mulți ani și schimbarea valorii în ultimul an pentru ultimii 10 ani {de ex. schimbarea valorii pentru anii N-10 în N-1 în valoare pentru anii N-9 în N} și schimbarea valorii în ultimii patru ani pentru ultimii 10 ani {de ex. modificare a valorii metrice pentru anii N-13 la N-3 la metrică pentru anii N-1 la N}

Segmentare: linie de activitate și total

BE CP Brut EoY – RBNS Brut EoY

Daune Brute Plătite EoY + RBNS Brut EoY

Acest indicator poate fi calculat pe bază neactualizată sau actualizată.

Numărătorul reprezintă estimarea IBNR, care nu este raportată direct în QRT și poate fi ulterior estimată ca diferență între cea mai bună estimare a rezervei de daune brută neactualizată și rezerva de daună avizată brută RBNS (care exclude rezerva IBNR). Evaluatorii externi ar trebui să țină cont de diferența care rezultă din baza de calcul diferită, adică cea mai bună estimare a rezervelor de daună este estimată luând în considerare principiile de evaluare Solvabilitate II (adică media ponderată a probabilității fluxurilor de numerar viitoare, cu excepția efectelor de actualizare), în timp ce se așteaptă ca rezerva RBNS să nu fie (exemplul tipic este atunci când RBNS este calculat de la caz la caz).

Acest indicator trebuie calculat pe mai mulți ani și o tendință descrescătoare poate fi o indicație a rezervelor IBNR inadecvate dacă rezervele RBNS sunt corecte, tendința crescătoare ar putea fi o indicație a rezervelor RBNS inadecvate dacă IBNR este corectă.

Șablon: S.19.01

Numărător:

(bază neactualizată)

Suma {Rxxxx / Cyyyy - Rxxxx / C0560} diagonala principală a triunghiului BE CP

Sau

(bază actualizată)

Suma {Rxxxx / C0360 - Rxxxx / C0560}

Numitor: Suma {Rxxxx / C0170 + Rxxxx / C0560}

Unde Rxxxx = R0100: R0250, Cyyyy = C0350: C0200

15. Daune plătite ca procent din daunele finale

Termen: tendința pe mai mulți ani și schimbarea valorii în ultimul an pentru ultimii 10 ani {de ex. schimbarea valorii pentru anii N-10 la N-1 în valoare pentru anii N-9 la N} și schimbarea valorii în ultimii patru ani pentru ultimii 10 ani {de ex. modificare a valorii metrice pentru anii N-13 la N-3 la metrică pentru anii N-1 până la N} Segmentare: linie de activitate și total

Daune Cumulate Plătite Brute

BE CP Brut EoY + Daune Cumulate Plătite Brute

Acest indicator poate fi calculat pe bază neactualizată sau actualizată, adică BE CP poate fi suma viitoarelor fluxuri de numerar neactualizate sau fluxuri de numerar actualizate.

Numitorul este egal cu suma fluxurilor de numerar viitoare actualizate (sau neactualizate) care decurg din IBNR și RBNS, majorate cu daunele deja plătite.

Acest indicator urmează să fie calculat pe mai mulți ani și o tendință crescătoare poate fi o indicație a rezervelor inadecvate RBNS sau IBNR, fie o modificare a politicii de gestionare a daunelor, care afectează

durata de plată a daunelor. Tendința crescătoare poate fi consecința creșterii continue a ratelor dobânzii (în versiunea actualizată a indicatorului).

Șablon: S.19.01

Numărător:

$\text{Suma } \{RXXXX / C0180\}$

Numitor:

(bază neactualizată)

$\text{Suma } \{Rxxxx / Cyyyy + Rxxxx / C0180\}$ diagonală principală a triunghiului BE CP

Sau

(bază actualizată)

$\text{Suma } \{Rxxxx / C0360 + Rxxxx / C0180\}$

Unde $Rxxxx = R0100: R0250$, $Cyyyy = C0350: C0200$ - element relevant pentru AY / UY

16. Daune întâmplătoare ca procent din daunele finale

Termen: tendința pe mai mulți ani și schimbarea valorii în ultimul an pentru ultimii 10 ani {de ex. schimbarea valorii pentru anii N-10 la N-1 în valoare pentru anii N-9 la N} și schimbarea valorii în ultimii patru ani pentru ultimii 10 ani {de ex. modificare a valorii metrice pentru anii N-13 la N-3 la metrică pentru anii N-1 la N}

Segmentare: linie de activitate și total

Daune Cumulate Plătite Brute + RBNS Brut EoY

BE CP EoY + Daune Cumulate Plătite Brute

Acest indicator poate fi calculat pe bază neactualizată sau actualizată, adică BE CP poate fi suma viitoarelor fluxuri de numerar neactualizate sau fluxuri de numerar actualizate.

Acest indicator trebuie calculat pe mai mulți ani. Daunele finale ar trebui să rămână constante. O tendință crescătoare (adică decalajul dintre daunele întâmplătoare și daunele finale nu se stinge/închide, în pofida faptului că valoarea daunelor întâmplătoare crește) este un indiciu al subestimărilor anterioare ale daunelor finale și de subevaluare a rezervelor. În cazul în care cele mai recente daune finale sunt mai mici decât orice alte daune întâmplătoare anterior, acest lucru ar putea indica o supraevaluare istorică a rezervelor.

Șablon: S.19.01

Numărător:

$\text{Suma } \{Rxxxx / C0180 + Rxxxx / C0560\}$ Numitor:

(bază neactualizată)

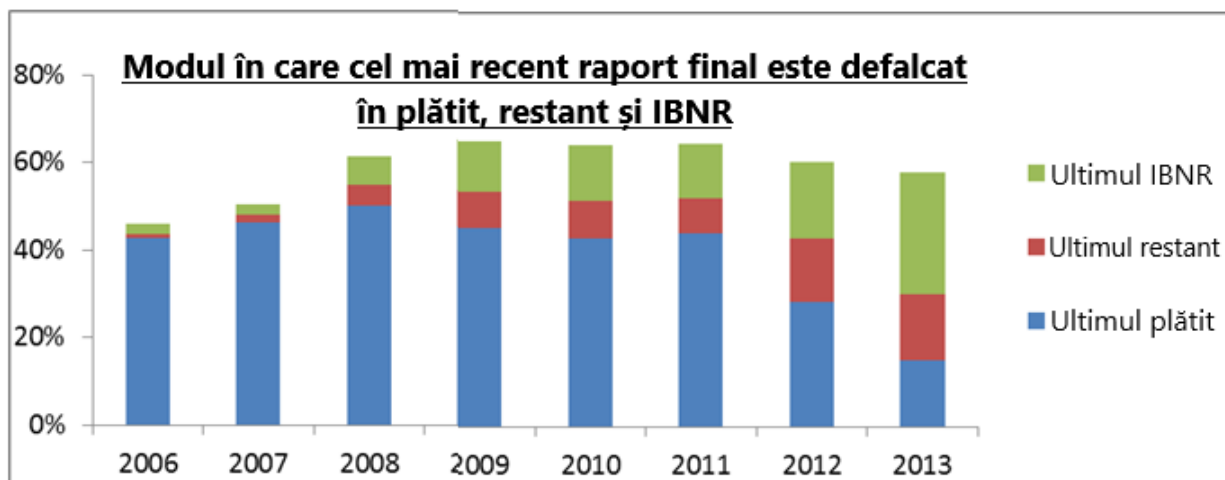
$\text{Suma } \{Rxxxx / C0180 + Rxxxx / Cyyyy\}$ diagonală principală a triunghiului BE CP

Sau

(bază actualizată)

$\text{Suma } \{Rxxxx / C0180 + Rxxxx / C0360\}$

Unde $Rxxxx = R0100: R0250$, $Cyyyy = C0350: C0200$

17. Cea mai Bună Estimare totală a rezervei de daune ca procent din Primele Câștigate (notă: pe baza mixtă SII și statutar)

Termen: De-a lungul mai multor ani

Segmentare: linie de activitate și total

CP Brut [Beneficii viitoare și daune + Cheltuieli viitoare și alte ieșiri de numerar]

Prime Brute Câștigate

Acest indicator trebuie calculat pe mai mulți ani. O tendință descrescătoare ar putea fi o indicație a RBNS inadecvate sau a rezervelor IBNR inadecvate. Orice tendință poate informa, de asemenea, evaluatorii externi despre existența ciclului de subscriere. Acest indicator este construit numai cu ieșiri de numerar. Dacă este semnificativ, valoarea regreselor și recuperărilor ar putea influența valoarea indicatorului (dacă este necesar, acestea pot fi luate în considerare din S.17.01, rândul R0440).

Șabloane: S.17.01 și S.05.01

Numărător (S.17.01): R0410 / C0020: C0170 (element relevant pentru LoB) + R0420 / C0020: C0170 (articol relevant pentru LoB) sau R0410 / C0180 + R0420 / C0180 (pentru Total)

Numitor (S.05.01): R0210 / C0010: C0120 (articol relevant pentru LoB 1-12) + R0220 / C0010: C0120 (articol relevant pentru LoB 1-12) sau R0210 / C0010: C0120 (articol relevant pentru LoB 13-16) + R0230 / C0130: C0160 (element relevant pentru LoB 13-16) sau (R0210 / + R0220 + R0230) / C0200 (pentru Total)

18. Rata daunelor plătite pe an de accident (notă: pe baza informațiilor mixte SII și statute)

Termen: Rezultate pe mai mulți ani pentru fiecare an accident

Segmentare: LoBs și Total

Daune Cumulate Plătite Nete EoY (AY)

Prime Nete Câștigate (AY)

Acest indicator ajută la evaluarea lungimii „cozii” pentru fiecare LoB.

Șabloanele S.19.01 și S.05.01

Numărător (S.19.01): Rxxxx / C1370 pentru AY relevant, unde Rxxxx = R0510: R0650

Numitor (S.05.01, raportat în anul de raportare care corespunde anului de accident relevant): R0300 / C0010: C0160 (pentru fiecare LoB) sau R0300 / C0200 (total) - pentru fiecare AY istoric (adică luând valori din rapoartele istorice, de ex. dacă aveți nevoie de Prime nete câștigate pentru AY 2011, trebuie să preluat din la QRT pe 2011)

1.1.4 Adecvarea rezervelor de daună

Această secțiune oferă analize pentru a sprijini evaluarea caracterului adecvat al rezervelor de daună ale întreprinderii. Întrucât Solvabilitate II necesită stabilirea rezervelor la cea mai bună estimare, analiza rezultată din această secțiune ar putea indica probleme de subevaluare sau supraevaluare a rezervelor.

19. Eliberări de rezervă (per linie de activitate)

Termen: pe parcursul mai multor ani, în funcție de linia de activitate și datele disponibile

Segmentare: LoBs și Total

Este propria evaluare a companiei cu privire la cât de bună a fost rezervarea sa anul trecut. Valorile mai mici de 1 indică eliberarea rezervelor.

Indicatorul măsoară dacă rezervele de daune de la sfârșitul anului precedent pentru daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent reflectă valoarea daunelor plătite în cursul anului din daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent și valoarea rezervelor de daune de la sfârșitul anului pentru daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent.

Rezervele reportate reprezintă totalul rezervelor de daună avizată plus IBNR și IBNER aferente tuturor anilor. Mișcarea datorată anilor anteriori este soldul tuturor ajustărilor pentru anii precedenți (adică toți anii, cu excepția anului curent), după eliminarea ajustărilor pentru actualizare. Prin urmare, această mișcare include, de asemenea, modificări în prime, cheltuieli și alte venituri, dar este alcătuită în principal din modificări ale daunelor finale.

[BE CP(N)daune deschise(N-1)]

$$\frac{+ (1+r)^{0.5} * \text{Daune plătite (N)}_{\text{daune deschise (N-1)}} + \text{Cheltuieli (N; riscuri acoperite anterior perioadei)} * (1+r)^{0.5}}{1} \\ \text{BE CP(N-1)}$$

Acest indicator poate fi calculat atât pe baza actualizată, cât și pe bază neactualizată. În cazul bazei neactualizate AY:

Șabloanele S.19.01 și S.29.04

Numărător: Sum (R0100: R0240 / C0360 din S.19.01) + (1+r) ^ 0,5 x sumă (R0100: R0240 / C0170 din S.19.01) + (1+r) ^ 0,5 x R0100 / C0050 din S.29.04 (brut) sau Sumă (R0500: R0640 / C1560 din S.19.01) + (1+r) ^ 0,5 x Suma (R0500: R0640 / C1360 din S.19.01) + (1+r) ^ 0,5 x R0100 / C0050 din S.29.04 (net)

Numitor (S.19.01 al anului de raportare precedent): Suma (R0100: R0240 / C0360 din S.19.01) (brută) sau Suma (R0500: R0640 / C1560 din S.19.01) (net)

În cazul bazei UY, valoarea cheltuielilor din Numărător este preluată din celula R0030 / C0020 din S.29.04.

În caz de bază neactualizată, există Suma (R0100: R0240 / C0340: C0200 din S.19.01) (sau Suma (R0500: R0640 / C1550: C1410 din S.19.01) în cazul net) în loc de Sumă (R0100: R0240 / C0360 din S.19.01) (sau Suma (R0500: R0640 / C1560 din S.19.01)), adică suma valorii din diagonala principală a triunghiului BE CP.

20. Variațiile BE rezerve de daune

Termen: pe parcursul mai multor ani, în funcție de linia de activitate și datele disponibile

Segmentare: pentru LoBs și eventual împărțite pe diferite valute (dacă sunt semnificative) și Total

$$(1+r) * \text{BE CP(N-1)} - \text{BE CP(N)}_{\text{daune deschise (N-1)}} \\ - (1+r)^{0.5} * \text{Daune Plătite(N)}_{\text{daune deschise (N-1)}} \\ - \text{Cheltuieli (N;riscuri acoperite anterior perioadei)} * (1+r)^{0.5}$$

Unde r este rata dobânzii fără risc pe un an.

Acest indicator își propune să ofere o indicație cu privire la corectitudinea estimării daunelor. Se ia în considerare efectul de actualizare, într-un mod aproximativ, dar simplu. Dacă acest indicator este negativ în mod regulat, ar putea însemna că societatea își subestimează daunele și cea mai bună estimare.

Acest indicator poate fi calculat atât pe baza actualizată, cât și pe bază neactualizată.

Șabloane: S.19.01 și S.29.04.

- *BE (N-1): penultima diagonală a triunghiului brut/net neactualizat BE CP din S.19.01: Sumă (R0100: R0240 / C0350: C0200 din S.19.01) (sau Sumă (R0500: R0640 / C1550: C1400 din S.19.01) în cazul net) (bază neactualizată) sau Suma (R0100: R0240 / C0360 din S.19.01) (sau Suma (R0500: R0640 / C1560 din S.19.01) în cazul net) din șablonul de raportare din anul de raportare anterior (baza actualizată);*
- *BE (N): ultima diagonală a triunghiului BE CP Brut / Net neactualizat minus valoarea aferentă anului N din S.19.01: Suma (R0100: R0240 / C0350: C0210 din S.19.01) (sau Suma (R0500: R0640 / C1550: C1410 din S.19.01) în cazul net) (bază neactualizată) sau Sumă (R0100: R0240 / C0360 din S.19.01) (sau Sumă (R0500: R0640 / C1560 din S.19.01) în cazul net) (bază actualizată);*
- *Daune plătite (N): ultima diagonală a triunghiului de plăți brute / nete mai puțin valoarea aferentă anului N din S.19.01: Suma (R0110: R0240 / C0170) (sau Suma (R0510: R0640 / C1360 în cazul net);*
- *Cheltuieli: valoare de la S.29.04: R0100 / C0050 (baza AY) sau R0030 / C0020 (baza UY)*

21. Adecvarea rezervelor de daună peste m ani

Termen: pe parcursul mai multor ani, în funcție de linia de activitate și datele disponibile

Segmentare: pentru LoBs și eventual împărțite pe diferite valute (dacă sunt semnificative) și Total

$$\sum_{i=1}^m \left(\frac{\text{BE CP(N-m+i)} + \text{Daune plătite(N-m+i)}_{\text{daune deschise(N-1-m+i)}} * (1+r_{N-m+i}(1))^{1/2}}{\text{BE CP(N-1-m+i)} * (1+r_{N-m+i}(1))} + \frac{\text{Cheltuieli(N-m+i; riscuri acoperite anterior perioadei)} * (1+r)^{0.5}}{\text{BE CP(N-1-m+i)} * (1+r_{N-m+i}(1))} \right) * \omega_1$$

Unde:

$r_{N-m+1}(1)$ este rata dobânzii fără risc pentru scadența 1 din curba RFR dată pentru anul de raportare $N - m + i$,
 $N - m + i$

$i = 1, \dots, m$.

BE CP($N - 1 - m + i$): diagonala triunghiului brut BE CP neactualizat corespunzător anului de raportare $N - 1 - m + i$ (atunci suma anul de accident/de subscriere și anul de dezvoltare este egală cu $N - 1 - m + i$);

BE CP ($N - m + i$): diagonala triunghiului brut neactualizat BE CP corespunzător anului de raportare $N - m + i$ (atunci suma anul de accident / de subscriere și anul de dezvoltare este egală cu $N - m + i$);

Daune Plătite ($N - m + i$)_{daune deschise} ($N - 1 - m + i$): diagonala triunghiului de plăți brute corespunzătoare anului de raportare $N - m + i$ (atunci suma anul de accident / de subscriere și anul de dezvoltare este egală cu $N - m + i$) mai puțin valoarea aferentă anului de accidentul / anului de subscriere $N - m + i$;

Cheltuieli ($N - m + i$; riscuri acoperite anterior perioadei) - fluxuri de numerar pentru cheltuieli din anul $N - m + i$

N - un an dat, pentru care se calculează raportul;

m - numărul de ani, peste care se calculează media.

$\omega_i = \frac{i}{\frac{m+1}{2} \cdot m}$ este ponderea corespunzătoare BE CP la sfârșitul anului $N - m + i = 1, \dots, m$

Indicatorul examinează suficiența rezervelor pentru câțiva ani (m ani). Evaluează dacă valoarea rezervelor de daune este subestimată sau supraestimată.

Elementul mediei pentru anul de raportare $N - m + i$:

$$\frac{\text{BE CP}(N-m+i) + \text{Daune plătite}(N-m+i)_{\text{daune deschise}}(N-1-m+i) \cdot (1+r_{N-m+i}(1))^{1/2}}{\text{BE CP}(N-1-m+i) \cdot (1+r_{N-m+i}(1))}$$

și acesta este același cu indicatorul „eliberări de rezervă” anul de raportare $N - m + i$, care măsoară dacă rezervele de daune de la sfârșitul anului precedent pentru daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent reflectă valoarea daunelor plătite în cursul anului anul din daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent și valoarea rezervelor de daune la sfârșitul anului pentru daunele întâmplare până la sfârșitul anului precedent.

Indicatorul este o medie ponderată a elementelor descrise mai sus - mai mult anul curent are o pondere mai mare (ω_i).

Numărul m de ani poate fi adaptat în funcție de liniile de afaceri pe termen scurt sau pe termen lung. m ar trebui să fie cel puțin egal cu numărul de ani necesari pentru ca daunele cumulate să fie stabile (a se vedea triunghiul daunelor plătite). Media peste m exclude sensibilitatea raportului la evenimentele specifice anului ales, cum ar fi acumularea de daune sau evenimente unice, ceea ce nu înseamnă în mod necesar neadecvarea rezervei de daune. Șabloane: S.19.01 și S.29.04 (R0100 / C0050 (bază AY) sau R0030 / C0020 (bază UY))

22. Corectitudinea proiecției beneficiilor viitoare pentru rezerva de daună

Termen: de-a lungul mai multor ani

Segmentare: Total

$$\sum_{k=1}^{14} \text{Daune Plătite în anul curent } N-k$$

Beneficii viitoare $N-1$ (BE CP; Anul 1)

Acest indicator examinează capacitatea societății de asigurare de a prognoza beneficiile aferente expunerii anterioară peste un an înainte. Evaluatorii externi ar trebui să fie atenți atunci când aplică acest indicator unei societăți cu linii de activitate pe termen lung.

Șabloane: S.19.01 și S.18.01

Numărător (S.19.01): Suma {Suma (R0100: R0240 / C0170) pentru toate Liniile de activitate}

Numitor (S.18.01) în raport cu anul de raportare anterior: R0010 / C0050

1.1.5 Adecvarea BE Rezerva de Primă

Această secțiune oferă analize pentru a sprijini evaluarea caracterului adecvat al rezervelor de primă ale societăților. Întrucât Solvabilitate II necesită stabilirea rezervelor la cea mai bună estimare, analiza rezultată din această secțiune ar putea indica problemele subevaluării sau supraevaluării rezervelor.

23. Rata de dezvoltare a daunelor Solvabilitate II (Funcționează doar pentru liniile de afaceri pentru care aceeași convenție este utilizată pentru întreaga linie de afaceri (ori anul de accident, ori anul de subscriere).

Termen: Rezultate de-lungul a câtorva ani

Segmentare: LoBs și Total

Numărător = BE CP Net ($X=N$; $Y=0$)

+ $(1+r_N(1))^{1/2} * \text{Daune Plătite Nete}$ ($X=N$; $Y=0$)

+ Cheltuieli (N ; riscuri acoperite în perioada)

Numitor $(1+r_N(1)) * BE PP Net_{N-1}$

+ $(1+r_N(1))^{1/2} * \text{Prime Nete subscribe în ultimele 12 luni}$

- BE PP Net_N

SII rata dezvoltare daune =
$$\frac{\text{Numărător}}{\text{Numitor}}$$

Unde:

- X = anul accidentului / subscrierii ($N-14, N-13, \dots, N$)
- Y = anul de dezvoltare ($0, 1, \dots, 15$)
- N - un an dat, pentru care se calculează raportul
- $r_N(1)$ = rata fără risc în anul N

Indicatorul este similar cu rata combinată netă de reasigurare, dar privește dezvoltarea daunelor viitoare. Este raportul dintre două măsuri ale expunerii la daunele întâmplare în anul N .

Numitorul raportului este o măsură a expunerii daunelor (și cheltuielilor) de plătit (în viitor) din daunele întâmplare în anul N (inclusiv daunele aferente afacerilor noi din anul N).

Numărătorul este suma tuturor daunelor întâmplare și plătite în cursul anului N și a rezervei aferente daunelor întâmplare în anul N , dar care nu au fost încă decontate.

Numărătorul este egal cu suma daunelor plătite și estimarea daunelor viitoare corespunzătoare părții necâștigate a primelor încasate, ajustată de diferența dintre estimarea „a posteriori” și estimarea „a priori” a riscului viitor corespunzător primelor viitoare neîncasate din aferente contractelor în vigoare (măsura „a priori” reprezintă primele, iar măsura „a posteriori” este estimarea daunelor viitoare după ce unele daune au fost plătite). Dacă valoarea acestui indicator este mai mică decât valoarea daunelor plătite, aceasta poate însemna supraestimarea primelor sau un modelul incorect de câștigare a primelor aplicat.

Numitorul este egal cu estimarea aceleiași valori ca și numărătorul, dar estimarea de la numitor se face anterior estimării de la numărător. Tendința acestui raport în timp poate însemna estimarea incorectă a daunelor în cadrul tarifelor de primă și al rezervelor de primă. Poate proveni, de asemenea, din inconsecvența metodelor utilizate în tarificare, în calculul rezervelor de prime și de daune, dar, de asemenea, ar putea fi rezultatul ciclului de subscriere.

Șabloane: S.17.01, S.28.01 / 02, S.19.01 Numărător:

- CP BE net: S.19.01: în cazul bazei neactualizate: R0650 / C1400 sau în cazul bazei actualizate: R0650 / C1560

- Daune nete plătite: S.19.01: R0650 / C1360

- Cheltuieli: S.29.04: R0030 / C0010 (baza UY) sau R0100 / C0040 (baza AY)

Numitor:

- Net BE PP: S.17.01: R0150 / C0020: C0180

- Prime subscribe nete: S.28.01: R0020: R0170 / C0030 (pentru LoB relevant) și suma acestora (pentru total) sau în caz de compozit: S.28.02: R0020: R0170 / C0060 (pentru LoB relevant) și suma acestora (pentru total)

1.1.6 Adecvarea Marjei de Risc

24. Ponderea marjei de risc în TP

Termen: un an

Segmentare: LoBs și total

Marja de Risc

Cea mai bună Estimare Totală Netă

Atunci când se compară rezultatul acestui raport cu entitățile similare, acesta oferă o idee despre adecvarea calculului marjei de risc.

Șablon: S.17.01

Numărător: R0280 / C0020: C0180 (pentru LoB relevant);

Numitor: R0270 / C0020: C0180 (pentru LoB relevant);

25. Ponderea marjei de risc în SCR

Termen: un an

Segmentare: Total

Marja de Risc

SCR

Atunci când se compară rezultatul acestui raport cu entitățile similare, acesta oferă o idee despre adecvarea calculului marjei de risc. Marja de risc este 6% din SCR-urile viitoare, prin urmare, folosind termenul mediu al obligațiilor (de mai jos) este posibilă aproximarea marjei de risc.

Disclaimer: Valoarea indicatorului poate fi distorsionată de faptul că SCR-urile proiectate utilizate în calculul RM nu includ SCR-urile pentru riscul de catastrofă și riscul de piață. Deci, pentru companiile cu valori mari ale SCR pentru aceste riscuri, valoarea raportului respectiv va fi mai mică.

Șabloane: S.17.01 și S.25.01 / S.25.02 / S.25.03

Numărător (S.17.01): R0280 / C0180

Numitorul S.25.01 (SCR calculat cu formula standard) sau S.25.02 (SCR calculat cu model intern parțial) sau S.25.03 (SCR calculat cu model intern): R0220 / C0100

26. Ponderea marjei de risc în SCR risc de subscriere (notă: numai pentru utilizatorii formulei standard)

Termen: un an

Segmentare: Total

Marja de Risc

SCR risc de subscriere

Atunci când se compară rezultatul acestui raport cu entitățile similare, acesta oferă o idee despre adecvarea calculului marjei de risc. Atunci când marja de risc este calculată utilizând un procent din cea mai bună estimare, comparația cu riscul de subscriere are cel mai mult sens: arată riscul tehnic.

Șabloane: S.17.01 și S.25.01 / S.25.02 / S.25.03

Numărător (S.17.01): R0280 / C0180

Numitor (S.25.01): R0050 / C0030 (SCR net, SF) sau R0050 / C0040 (SCR brut, SF).

În cazul PIM sau IM, supraveghetorii trebuie să înțeleagă mai întâi componentele raportate în S.25.02 și S.25.03 pentru a înțelege dacă s-ar putea realiza rapoarte similare.

1.1.7 Reasigurare

27. Gradul de acoperire a reasigurării

Sume recuperabile din reasigurare + Creanțe de reasigurare - Datorii reasigurare

Rezerve tehnice brute: sumă (viață și generale)

Raportul de mai sus măsoară expunerea societății de asigurare la acoperirea de reasigurare atât pentru asigurări de viață, cât și pentru asigurări generale

Șabloane: S.02.01

Numărător: R0270 / C0010 + R0370 / C0010 - R0830 / C0010

Numitor: R0510 / C0010 + R0600 / C0010 + R0690 / C0010

În cazul societăților de asigurare compozite, nu este posibil să se calculeze separat raportul de mai sus pentru asigurări de viață și generale, deoarece șabloanele de raportare nu necesită ca creanțele / datoriile de reasigurare să fie raportate separat pe asigurări de viață și asigurări generale. Prin urmare, se recomandă luarea în considerare a următoarelor două rapoarte separat pentru activitățile de viață și generale, care exclud creanțele / datoriile de reasigurare:

Sume recuperabile din reasigurare (asigurări generale și sănătate NSLT)
Rezerve tehnice brute (asigurări generale și sănătate NSLT)

Șabloane: S.02.01

Numărător: R0280 / C0010,

Numitor: R0510 / C0010

Sume recuperabile din reasigurare (viață și sănătate SLT + unit-linked/index-linked)

Rezerve tehnice brute reasigurare (viață și sănătate SLT + unit-linked/index-linked)

28. Impactul acoperirii reasigurării în daune

Termen: un an

Segmentare: LoBs și Total

Numărător = Total Sume Recuparate din reasigurare în anul curent LoB

+ BE CP Sume Recuperabile din reasigurare la finalul anului actualizate LoB

Numitor = Daune Plătite Brute în anul curent LoB

+BE CP Brut actualizat la finalul anului LoB

$KRI = \frac{\text{Numărător}}{\text{Numitor}}$

Numitor

Raportul de mai sus măsoară impactul acoperirii reasigurării în costurile curente ale daunelor.

Șabloane: S.19.01 Numărător: .R0460 / C0760 + R0460 / C0960,

Numitor: R0260 / C0170 + R0260 / C0360

1.2 Alte analize cantitative

29. Analiză suplimentară pentru RBNS

Viteza de plată (număr):

Termen: câțiva ani

Segmentare: LoB 1 - 12

Numărul Daunelor soluționate prin plată

Numărul daunelor soluționate prineplată + Numărul daunelor în rezervă

Șablon: S.20.01

Numărător: R0160 / C0060 + R0160 / C0200 + R0180 / C0140

Numitor: R0160 / C0060 + R0160 / C0200 + R0180 / C0140 + R0180 / C0110 + R0160 / C0170 + R0160 / C0020

Viteza de plată (sume):

Segmentare: LoB 1-12

Plăți brute în anul curent

Plăți brute în anul curent + RBNS brut la finalul perioadei

Șablon: S.20.01

Numărător: R0160 / C0040 + R0160 / C0080 + R0180 / C0120 + R0180 / C0150 + R0160 / C0180 + R0160 / C0210 Numitor: (R0160 / C0040 + R0160 / C0080 + R0180 / C0120 + R01 + R01) + (R0160 / C0050 + R0180 / C0130 + R0160 / C0190)

Pentru o analiză mai aprofundată, cei doi indicatori de mai sus (care variază de la 0 la 1) pot fi calculați și pentru fiecare an de dezvoltare în care au fost raportate date (adică pentru R0010, R0020, ..., R0150)

Cele două rapoarte măsoară partea din daunele din cursul anului „N” pe care societatea a plătit-o în acel an (atât din punct de vedere al sumelor, cât și al numărului). Raportul privind numărul de daune măsoară partea din daune pe care societatea a reușit să le închidă cu o plată definitivă.

Se poate compara viteza pentru același an de dezvoltare pe ani diferiți pentru a avea un indiciu dacă politica de plată a societății s-a schimbat de-a lungul anilor. Ratele pot fi, de asemenea, văzute ca o măsură a eficienței unităților de gestionare a daunelor (presupunând că toți ceilalți factori care influențează viteza de plată sunt stabile: tipul daunelor, specificul liniei de activitate etc.). Acest lucru poate fi văzut printr-o comparație cu entitățile similare. În mod normal, acești indicatori

(calculați pentru primii ani de dezvoltare) ar fi mai mari pentru liniile de activitate pe termen scurt și mai mici pentru cele pe termen lung. În plus, în special pentru rândul „N”, indicatorul privind numărul daunelor este mai mare decât indicatorul privind valorile daunelor (din moment ce se plătesc mai multe daune cu valori mici mică în primul an de dezvoltare (în anul „N”)).

Stabilitatea acestor indicatori pe parcursul diferiților ani calendaristici ar putea fi, de asemenea, un indiciu cu privire la adecvarea aplicării unei tehnici chain-ladder (care se bazează pe presupunerea unei politici stabile de plăți pe parcursul anilor).

O scădere (accentuată) a indicatorilor ar putea însemna că societatea se confruntă cu unele probleme de lichiditate.

O creștere (bruscă) a indicatorilor ar putea însemna că societatea a efectuat o revizuire amănunțită a daunelor sale (plata finală și închiderea fără plată a daunelor unde este cazul).

O modificare generală a indicatorilor (creștere / scădere) ar putea însemna că societatea și-a revizuit unitatea de gestionare a daunelor (este adesea observată după o fuziune).

Procentul daunelor redeschise (număr):

Segmentare: LoB 1-12

Numărul Daunelor Redeschise în timpul anului
Numărul total al Daunelor în rezervă la finalul anului

Șablon: S.20.01

Numărător: $R0160 / C0170 + R0160 / C0200$

Numitor: $R0160 / C0060 + R0160 / C0090 + R0180 / C0140 + R0180 / C0160 + R0160 / C0020 + R0180 / C0110 + R0160 / C0170 + R0160$

Acest indicator poate semnală un număr anormal de daune redeschise în comparație cu media pieței. Aceasta se bazează pe presupunerea că în fiecare piață și pentru fiecare LoB va exista un anumit nivel de daune redeschise care este inevitabil. Dacă se observă un nivel mai ridicat decât piața, acesta poate semnală faptul că societatea își gestionează potențial contul cu nerecunoașterea unor daune și a valorii corespunzătoare cu o variație pozitivă în P&L. Compararea acestui indicator cu entitățile similare sau cu datele istorice ale aceleiași companii poate ajuta la recunoașterea acestei practici inadecvate.

Indicatorul ar trebui să fie destul de stabil în timp. O creștere bruscă ar putea semnală posibilitatea ca societatea să-și fi ascuns daunele în ultimii ani și că, din acest motiv, rezervele de daună ar putea fi subestimate.

Procentul de daune închise fără plată (număr):

Segmentare: LoB 1-12

Numărul de daune finalizate fără nicio plată

Numărul total de daune în rezervă la finalul anului

Șablon: S.20.01

Numărător: $R0160 / C0090 + R0180 / C0160$

Numitor: $R0160 / C0060 + R0160 / C0090 + R0180 / C0140 + R0180 / C0160 + R0160 / C0020 + R0180 / C0110 + R0160 / C0170 + R0160 / C0200$

Indicatorul ar trebui să fie destul de stabil în timp. O creștere bruscă ar putea semnală posibilitatea ca societatea să ascundă daune și, din acest motiv, rezervele de daună ar putea fi subestimate.